

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् ५ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूत्यै चतुर्गृहीतेन जुहोति चतुष्पादः
 पशवः पशून्नेवाव रुन्धे चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति
 छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति
 तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै
 वषट्काराय यच्चतुर्गृहीतं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
 प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति यं कामयेत (१)

पापीयान्थस्यादित्येकैकं तस्य जुहुयादाहुतीभिरेवैनमपं
 गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत वसीयान्थस्यादिति सर्वाणि
 तस्यानुद्रुत्य जुहुयादाहुत्यैवैनमभि क्रमयति वसीयान्भवत्यथो
 यज्ञस्यैवैषाभिक्रान्तिरेति वा एष यज्ञमुखादृद्धा योऽग्नेर्देवताया
 एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रः (२)

अग्निस्तेनैव यज्ञमुखादृद्धा अग्नेर्देवतायै नैत्यष्टौ सावित्राणि
 भवन्त्याहुतिर्नवमी त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयति यदि कामयेत

छन्दाँसि यज्ञयशसेनाँर्पयेयमित्यृचमन्तमां कुर्याच्छन्दाँस्येव
 यज्ञयशसेनाँर्पयति यदि कामयेत यजमानं यज्ञयशसेनाँर्पयेयमिति
 यजुरन्तमं कुर्याद्यजमानमेव यज्ञयशसेनाँर्पयत्यृचा स्तोमं
 समर्धयेति (३)

आह समृद्धौ चतुर्भिरभिमा दत्ते चत्वारि छन्दाँसि
 छन्दोभिरेव देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्या
 अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुं प्राविंशत्स एतामूतिमनु
 समचरद्यद्वेणोः सुषिरं सुषिराभिर्भवति सयोनित्वाय
 स यत्रयत्रावसत्तत्कृष्णमभवत्कल्माषी भवति रूपसमृद्ध्या
 उभयतः क्षणूर्भवतीतश्चामुतश्चार्कस्यावरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्वै
 पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावरुद्धौ यो
 वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एषां वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वैणवी भवति
 वीर्यस्यावरुद्धौ॥ (४)

कामयेत गायत्रौऽर्धयेति च सप्तविंशतिश्च॥ [१]

व्यूद्धं वा एतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियत इमामंगृभ्णत्रशनामृतसं
 दत्ते यजुष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वमभि
 दधाति रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे युञ्जाथाँ रासभं युवमिति
 गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रतिं ष्ठापयति तस्मादश्वोद्गर्दभोऽसत्तरो
 योगेयोगे तवस्तरमित्याह (५)

योगेयोग एवैनं युक्ते वाजेवाजे हवामह इत्याहान्नं वै
 वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सखाय इन्द्रमृतय इत्याहेन्द्रियमेवाव
 रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत तं प्रजापतिरन्विन्दत्प्राजापत्योऽश्वो-
 ऽश्वेन सम्भरत्यनुवित्त्यै पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छेयसा च
 पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् (६)

ह्यश्वान्द्वर्द्धभोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै
 तस्माच्छेयाऽसम्पापीयान्श्चादन्वेति बहुर्वै भवतो भ्रातृव्यो भवतीव
 खलु वा एष योऽग्निं चिनुते वज्रश्वः प्रतूर्वन्नेह्यवक्रामन्नशस्तीरित्याह
 वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति रुद्रस्य गाणपत्यादित्याह
 रौद्रा वै पशवो रुद्रादेव (७)

पशून्निर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजा सहेत्याह
 पूषा वा अध्वनाऽसन्नेता समष्ट्यै पुरीषायतनो वा एष
 यदग्निरङ्गिरसो वा एतमग्ने देवतानाऽसम्भरन्मृथिव्याः
 सधस्थादग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेहीत्याह सायतनमेवैनं देवताभिः
 सम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वदच्छेम इत्याह येन (८)

संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धे प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निः
 सम्भृत्य इत्याहुरियं वै प्रजापतिस्तस्या एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीको-
 ऽग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरिष्याम इति वल्मीकवपामुप तिष्ठते
 साक्षादेव प्रजापतये प्रतिप्रोच्याग्निऽसम्भरत्यग्निम्पुरीष्यमङ्गिरस्वद्वरा

इत्याह येन संगच्छते वाजमेवास्य वृद्धेऽन्वग्निरुषसामग्रम् (९)

अख्यदित्याहानुरख्यात्या आगत्य वाज्यध्वन आक्रम्य
वाजिन्पृथिवीमित्याहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तरया द्वाभ्यामा
क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्ते
द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्याहैभ्यो वा एतं लोकेभ्यः प्रजापतिः
समैरयद्रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे वज्री वा एष यदश्वो
दद्विरन्यतोदद्ध्यो भूयाल्लौमभिरुभयादद्ध्यो यं द्विष्यात्तमधस्पदं
ध्यायेद्वज्रेणैवैनं स्तृणुते ॥ १० ॥

आह पापीयान्ब्राह्मेय येनाग्रं वज्री वै सप्तदश च ॥ [२]

उत्क्रामोदक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रमयति प्रतिष्ठित्या
अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जायन्तेऽप उपं सृजति यत्र
वा आपं उपगच्छन्ति तदोषधयः प्रति तिष्ठन्त्योषधीः प्रतितिष्ठन्तीः
पशवोऽनु प्रति तिष्ठन्ति पशून् यज्ञो यज्ञं यजमानो यजमानं
प्रजास्तस्मादप उपं सृजति प्रतिष्ठित्यै यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं
जुहुयादन्धोऽध्वर्युः (११)

स्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्येव
जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति
जिघर्म्यग्निम्मनसा घृतेनेत्याह मनसा हि पुरुषो यज्ञमभिगच्छति
प्रतिक्ष्यन्तम्भुवनानि विश्वेत्याह सर्वं ह्येष प्रत्यङ्केति पृथुं तिरश्चा

वयंसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्येष जातो महान् (१२)

भवन्ति व्यचिष्टमन्त्रं रभसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै स्वदयति
सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वा जिघर्षि वचंसा घृतेनेत्याह
तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्याह
रक्षंसामपहत्यै मर्यश्रीः स्पृहयद्वर्णो अग्निरित्याहापचितिमेवास्मिन्दधातु
य एवं (१३)

वेद मनसा त्वै तामाप्तुमर्हति यामध्वर्युरनग्रावाहुतिं जुहोति
मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुत्योरास्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखेयज्ञमुखे
वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येतरहि खलु वा
एतद्यज्ञमुखं यरह्येनदाहुतिरश्नुते परि लिखति रक्षंसामपहत्यै
तिसृभिः परि लिखति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षांस्यप
हन्ति (१४)

गायत्रिया परि लिखति तेजो वै गायत्री तेजसैवैनं परि
गृह्णाति त्रिष्टुभा परि लिखतीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियेणैवैनम् परि
गृह्णात्यनुष्टुभा परि लिखत्यनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि परिभूः
पर्याप्त्यै मध्यतोऽनुष्टुभा वाग्वा अनुष्टुप्सस्मान्मध्यतो वाचा वंदामो
गायत्रिया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टुभाथं त्रिष्टुभा तेजो वै
गायत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो यज्ञं

परिं गृह्णाति॥ (१५)

अन्धोऽध्वर्युर्महान्भवति त्रिष्टुभा तेजो वै गांयत्री त्रयोदश च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति खनति प्रसूत्या अथो
धूममेवैतेन जनयति ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतीकमित्याह
ज्योतिरेवैतेन जनयति सोऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयन्तं देवा
अर्धर्चेनाशमयञ्छिवं प्रजाभ्योऽहिंसन्तमित्याह प्रजाभ्य
एवैनं शमयति द्वाभ्यां खनति प्रतिष्ठित्या अपां पृष्ठमसीति
पुष्करपर्णमा (१६)

हरत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णं रूपेणैवैनदा
हरति पुष्करपर्णेन सम्भरति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णं
सयोनिमेवाग्निं सम्भरति कृष्णाजिनेन सम्भरति यज्ञो वै
कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं सम्भरति यद्वाग्याणां पशूनां चर्मणा
सम्भरेद्वाग्यान्पशूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन सम्भरत्यारण्यानेव
पशून् (१७)

शुचार्पयति तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानामारण्याः
पशवः कर्नीयांसः शुचा ह्यृता लोमतः सम्भरत्यतो ह्यस्य मेध्यं
कृष्णाजिनं च पुष्करपर्णं च सः स्तृणातीयं वै कृष्णाजिनमसौ
पुष्करपर्णमाभ्यामेवैनमुभयतः परिं गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत
तमथर्वान्वपश्यदथर्वा त्वा प्रथमो निरमन्थदग्न इति (१८)

आह॒ य ए॒वैन॑म॒न्वप॑श्य॒त्तेनै॒वैन॑ ५ सम्भ॑रति॒ त्वाम॑ग्रे
पुष्करा॑दधीत्याह॒ पुष्कर॑पर्णे॒ ह्ये॑न॒मुप॑श्रित॒मवि॑न्द॒त्तमु॑ त्वा
द॒ध्यङ्गु॑षिरित्याह॒ द॒ध्यङ्गा॑ आ॒थर्व॑णस्ते॒जस्य॑सी॒त्तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॒
तमु॑ त्वा पा॒थ्यो वृ॑षेत्याह॒ पूर्व॑मे॒वोदि॑तमुत्तरेणा॒भि गृ॑णाति (१९)

च॒त॒सृभिः॑ सम्भ॑रति॒ च॒त्वारि॑ छ॒न्दा॑सि॒ छ॒न्दो॑भिरे॒व
गा॒य॒त्रीभि॑र्ब्राह्म॒णस्य॑ गा॒य॒त्रो हि॑ ब्रा॒ह्म॒णस्त्रि॑ष्टु॒ग्भी॑ रा॒ज॒न्य॑स्य॒ त्रैष्टु॑भो
हि॒ रा॒ज॒न्यो॑ यं का॒मये॑त् वसी॒यान्थ॑स्यादि॒त्युभ॑यी॒भिस्त॑स्य॒
सम्भ॑रे॒त्तेज॑श्चै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं च॑ समीची॑ दधात्यष्टाभिः
सम्भ॑रत्यष्टाक्ष॑रा गा॒य॒त्री गा॒य॒त्रोऽग्नि॑र्यावा॒नेवा॑ग्निस्त॑ ५ सम्भ॑रति॒
सीद॑ हो॒तरि॑त्याह॒ दे॒वता॑ ए॒वास्मै॑ स॑ सा॒दय॑ति॒ नि हो॑तेति॒
मनु॑ष्या॒न्थस॑ ५ सीद॑स्वेति॒ वया॑सि॒ जनि॑ष्वा हि जे॒न्यो अ॒ग्रे
अह्मि॑त्याह॒ दे॒वमनु॑ष्या॒नेवा॑स्मै स॑स॒न्ना॒न्त्र ज॑नयति॥ (२०)

ऐ॒व प॒शूनि॑ति॒ गृ॑णाति॒ हो॒तरि॑ति॒ स॒प्तवि॑ंशतिश्च॥ [४]

क्रू॒रमि॑व॒ वा अ॑स्या ए॒तत्क॑रोति॒ यत्ख॑न॒त्यप॑ उप॒ सृज॑त्यापो
वै शा॒न्ताः शा॒न्ताभि॑रे॒वास्यै॑ शुच॑ ५ श॒मय॑ति॒ सं ते॑ वा॒युर्मा॑तरि॒श्वा
दधा॑त्वित्याह॒ प्रा॒णो वै वा॒युः प्रा॒णेनै॒वास्यै॑ प्रा॒ण ५ सं द॑धाति॒ सं
ते॑ वा॒युरि॑त्याह॒ तस्मा॑द्वा॒युप्र॑च्युता दि॒वो वृ॑ष्टिरी॒ते तस्मै॑ च दे॒वि
वष॑डस्तु (२१)

तुभ्य॑मित्याह॒ ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व वृ॑ष्टिं दधाति॒

तस्मात्सर्वानृतून् वरषति यद्वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञं हन्युर्वडित्याह
 परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातया मा वषट्कारो भवति न
 यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति सुजातो ज्योतिषा सहेत्यनुष्टुभोप
 नह्यत्यनुष्टुप् (२२)

सर्वाणि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः
 प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेदुको वासो भवति य एवं वेद
 वारुणो वा अग्निरुपनद्ध उदु तिष्ठ स्वध्वरोर्ध्व ऊ षु ण ऊतय इति
 सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रसूत एवास्योर्ध्वा वरुणमेनिमुत्सृजति
 द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि (२३)

रोदस्योरित्याहेमे वै रोदसी तयोरेष गर्भो यदग्निस्तस्मादेवमाहा
 चारुर्विभृत ओषधीष्वित्याह यदा ह्येतं विभरन्त्यथ चारुतरो भवति
 प्र मातृभ्यो अधि कर्निक्रदद्वा इत्याहौषधयो वा अस्य
 मातरस्ताभ्य एवैनं प्र च्यावयति स्थिरो भव वीङ्मङ्ग इति गर्दभ
 आ सादयति (२४)

सं नह्यत्यैवैनमेतया स्थेप्ने गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभः
 पशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभोऽप्यनालेशेत्यन्यान्
 ह्येनेनार्कं सम्भरन्ति गर्दभेन सम्भरति तस्माद्गर्दभो द्विरेताः
 सन्कनिष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहति प्रजासु वा
 एष एतर्ह्यारूढः (२५)

स ईश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहः शिवो भव प्रजाभ्य
इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति मानुषीभ्यस्त्वमङ्गिर इत्याह
मानव्यो हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूशुचो मान्तरिक्षं
मा वनस्पतीनित्याहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयति प्रेतु वाजी
कनिक्रददित्याह वाजी ह्येष नानन्दद्रासभः पत्वेति (२६)

आह रासभ इति ह्येतमृषयोऽवदन्भरन्नग्निम्पुरीष्यमित्याहाग्निं
ह्येष भरति मा पाद्यायुषः पुरेत्याहायुरेवास्मिन्दधाति तस्माद्भर्दभः
सर्वमायुरेति तस्माद्भर्दभे पुरायुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं
वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निरपां गर्भम् (२७)

समुद्रियमित्याहापां ह्येष गर्भो यदग्निरग्र आ याहि
वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामग्र आ याहि वीतय इति
यदाहानयोर्लोकयोर्वीत्यै प्रच्युतो वा एष आयतनादगतः प्रतिष्ठां
स एतर्ह्यध्वर्युं च यजमानं च ध्यायत्यृतं सत्यमित्याहेयं वा
ऋतमसौ (२८)

सत्यमनयोरेवैनं प्रतिष्ठापयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
वरुणो वा एष यजमानमभ्येति यदग्निरुपनद्ध ओषधयः प्रति
गृहीताग्निमेतमित्याह शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमतीररातीरित्याह
रक्षसामपहत्यै निषीदन्तो अपं दुर्मतिं हनदित्याह प्रतिष्ठित्या

ओषधयः प्रति मोदध्वम्॥ (२९)

अस्त्वनुष्टुबंसि सादयत्यारूढः पत्विति गर्भमसौ मोदध्वं द्विचत्वारिंशच्च॥ [५]

एनमित्याहौषधयो वा अग्नेर्मागधेयं तामिरेवैनं समर्धयति पुष्पावतीः सुपिप्पला इत्याहु तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भं ऋत्विजः प्रब्रूय सधस्थमासदित्याहु याभ्यं एवैनं प्रच्यावयति तास्वेवैनं प्रति छापयति द्वाभ्यामुपावहरति प्रतिष्ठित्यै (०)॥ [६]

वारुणो वा अग्निरुपनद्धो वि पाजसेति वि स्रंसयति सवितृप्रसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृजत्यप उप सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचं शमयति तिसृभिरुप सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचं शमयति मित्रः संसृज्य पृथिवीमित्याहु मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव (३१)

एनं स सृजति शान्त्यै यद्वाभ्याणाम्पात्राणां कृपालैः संसृजेद्वाभ्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपालैः स सृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयति शर्कराभिः स सृजति धृत्या अथो शन्त्वायाजलोमैः स सृजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यदजा प्रिययैवैनं तनुवा स सृजत्यथो तेजसा कृष्णाजिनस्य लोमभिः सम् (३२)

सृजति यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञं स सृजति रुद्राः सम्भृत्य पृथिवीमित्याहुता वा एतं देवता अग्ने समभरं तामिरेवैनं सम्भरति मखस्य शिरोऽसीत्याहु यज्ञो वै मखस्तस्यैतच्छिरो

यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्येते (३३)

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छृत्यन्वन्यैर्मन्त्रयते
मिथुनत्वाय त्र्युद्धिं करोति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्यै
छन्दाभिः करोति वीर्यं वै छन्दांसि वीर्येणैवैनां करोति यजुषा
बिलं करोति व्यावृत्त्या इयंतीं करोति प्रजापतिना यज्ञमुखेन
सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावापृथिव्योर्दोहाय चतुः स्तनां करोति
पशूनां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दसां दोहाय नवाश्रिमभिचरतः
कुर्यात्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै कृत्वाय
सा महीमुखामिति नि दधाति देवतास्वेवैनां प्रति षापयति॥ (३४)

तेनैव लोमभिः समेते अभिचरतु एकविंशतिश्च॥ [७]

सप्तभिर्धूपयति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः शिर
एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्य प्राणान्दधाति तस्मात्सप्त
शीर्षन्प्राणा अश्वशकेन धूपयति प्राजापत्यो वा अश्वः
सयोनित्वायादितिस्त्वेत्याहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां
खनत्यस्या अक्रूरङ्काराय न हि स्वः स्वः हिनस्ति देवानां त्वा
पत्नीरित्याह देवानाम् (३५)

वा एतां पत्नयोऽग्नेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्याह
विद्या वै धिषणा विद्याभिरेवैनामभीन्दे ग्रास्त्वेत्याह छन्दांसि वै
ग्राश्छन्दाभिरेवैनां श्रपयति वरूत्रयस्त्वेत्याह होत्रा वै वरूत्रयो

होत्राभिरेवैनां पचति जनयस्त्वेत्याह देवानां वै पत्नीः (३६)

जनयस्ताभिरेवैनां पचति षड्विः पचति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनां पचति द्विः पचन्वित्याह तस्माद्विः संवत्सरस्य
 सस्यम्पच्यते वारुण्युखाभीद्धा मैत्रियोपैति शान्त्यै देवस्त्वा
 सवितोद्वपत्वित्याह सवितृप्रसूत एवैनां ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपत्यपद्यमा
 पृथिव्याशा दिश आ पृण (३७)

इत्याह तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृहती
 भवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्याह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्रमनाच्छृणुमा
 च्छृणत्ति देवत्राकरजक्षीरेणा च्छृणत्ति परमं वा एतत्पयो यदजक्षीरं
 परमेणैवैनाम्पयसा च्छृणत्ति यजुषा व्यावृत्त्यै छन्दोभिरा च्छृणत्ति
 छन्दोभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दाऽस्या च्छृणत्ति॥ (३८)

आह देवानां वै पत्नीः पृणेषा षट्॥ [८]

एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषा
 अमेध्यम्पुरुषशीर्षममेध्यैरेवास्यामेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा
 हरत्येकविंशतिर्भवन्त्येकविंशो वै पुरुषः पुरुषस्यास्यै व्यृद्धं
 वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षं सप्तधा वितृण्णां वल्मीकवपां
 प्रति नि दधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैनथ्समर्धयति
 मेध्यत्वाय यावन्तः (३९)

वै मृत्युबन्धवस्तेषां यम आधिपत्यं परीयाय यमगाथाभिः परि

गायति यमादेवैनद्वृङ्क्ते तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे लोका एभ्य
 एवैनल्लोकेभ्यो वृङ्क्ते तस्माद्गायते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्क्तेऽग्निभ्यः पशूना
 लभते कामा वा अग्रयः कामानेवाव रुन्धे यत्पशून्नालभेतानवरुद्धा
 अस्य (४०)

पशवः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेद्यज्ञवेशसं कुर्याद्यत्सऽस्थापयेद्य
 शीरूषाणि स्युर्यत्पशूनालभते तेनैव पशूनव रुन्धे यत्पर्यग्निकृतानुत्सृज
 शीर्ष्णामयातयामत्वाय प्राजापत्येन सऽस्थापयति यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति प्रजापतिः प्रजा असृजत स
 रिरिचानोऽमन्यत स एता आप्रीरपश्यत्ताभिर्वै स मुखतः (४१)

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवन्ति यज्ञो वै
 प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिर्मुखत आ प्रीणात्यपरिमितच्छन्दसो
 भवन्त्यपरिमितः प्रजापतिः प्रजापतेरास्या ऊनातिरिक्ता मिथुनाः
 प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दः प्रजापतेः पशवो लोमशाः
 पशूनेवाव रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ
 चित्यै क्रियन्ते तस्मादेता अग्रेश्चित्यस्य (४२)

भवन्त्येकविंशतिः सामिधेनीरन्वाह रुग्वा एकविंशो
 रुचमेव गच्छत्यथो प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशश्चतुर्विंशतिमन्वाह
 चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव
 वैश्वानरमव रुन्धे पराचीरन्वाह पराडिव हि सुवर्गो लोकः

समा॑स्त्वाग्र ऋ॒तवो॑ वर्धय॒न्त्वित्या॑ह॒ समा॑भिरे॒वाग्निं॑ वर्धयति (४३)

ऋ॒तुभिः॑ संव॒त्सरं॑ वि॒श्वा आ भा॑हि प्र॒दिशः॑ पृथि॒व्या
इत्या॑ह॒ तस्मा॑द॒ग्निः सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि भा॑ति प्र॒त्यौ॑हताम॒श्विना॑
मृ॒त्युम॑स्मा॒दित्या॑ह॒ मृ॒त्युमे॒वास्मा॑दप॒ नुद॑त्युद्वयं तम॑स॒स्परी॑त्याह॒
पा॒प्मा वै तमः॑ पा॒प्मान॑मे॒वास्मा॑दप॒ हन्त्य॑गन्म॒ ज्योति॑रुत्त॒ममि॑त्या॒हासौ॑
वा आ॑दि॒त्यो ज्योति॑रुत्त॒ममा॑दि॒त्यस्यै॒व सायु॑ज्यं गच्छति
न संव॒त्सर॑स्तिष्ठति॒ नास्य॑ श्री॒स्तिष्ठति॑ यस्यै॒ताः क्रि॑यन्ते
ज्योति॑ष्मतीमुत्त॒माम॑न्वा॒ह ज्योति॑रे॒वास्मा॑ उ॒परि॑ष्ठाद॒धाति॑ सुव॒र्गस्य॑
लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै॥ (४४)

यावन्तोऽस्य मुखतश्चित्यस्य वर्धयत्यादित्योऽष्टाविंशतिश्च॥ [९]

ष॒ड्भिर्दी॑क्षयति॒ षड्वा॑ ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभिरे॒वैनं॑ दीक्षयति
स॒प्तभिर्दी॑क्षयति॒ सप्त॑ छन्दा॑सि॒ छन्दो॑भिरे॒वैनं॑ दीक्षयति॒ विश्वे॑
दे॒वस्य॑ ने॒तुरि॑त्यनु॒ष्टुभो॑त्त॒मया॑ जुहोति॒ वाग्वा॑ अनु॒ष्टुप्त॑स्मा॒त्प्राणा॑नां
वागु॑त्त॒मैक॑स्मादक्षरा॒दना॑प्त॒मप्र॑थम॒म्पद॑म् तस्माद्यद्वाचोऽना॑प्तं
तन्म॑नु॒ष्या उप॑ जीवन्ति पू॒र्णया॑ जुहोति पू॒र्ण इ॒व हि प्र॒जाप॑तिः (४५)

प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॒ न्यून॑या जुहोति॒ न्यूना॑द्धि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा
असृ॑जत प्र॒जाना॑सृष्ट्यै॒ यदर्चि॑षि॒ प्रवृ॑ज्याद्भूतमव॑ रुन्धीत॒
यदङ्गा॑रेषु भविष्यदङ्गा॑रेषु प्र वृ॑णक्ति भविष्यदे॒वाव॑ रुन्धे भविष्यद्धि

भूयो भूताद्वाभ्यां प्र वृणक्ति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा
एषा यजुषा सम्भृता यदुखा सा यद्विद्येतार्तिमाच्छेत् (४६)

यजमानो हन्येतास्य यज्ञो मित्रैतामुखां तपेत्याह ब्रह्म वै
मित्रो ब्रह्मन्नेवैनां प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमाच्छेति यजमानो नास्य
यज्ञो हन्यते यदि भिद्येत तैरेव कपालैः सः सृजेत्सैव ततः
प्रायश्चित्तिर्यो गतश्रीः स्यान्मथित्वा तस्याव दध्याद्भूतो वा एष स
स्वां (४७)

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेत्स
एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम भवत्येव
यं कामयेत भ्रातृव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्याव
दध्यात्साक्षादेवास्मै भ्रातृव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नकामस्याव
दध्यादम्बरीषे वा अन्नंभ्रियते सयोन्येवान्नम् (४८)

अव रुन्धे मुञ्जानव दधात्यूर्ग्वै मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपि
दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत स क्रुमुकम्प्राविशत् क्रुमुकमव दधाति
यदेवास्य तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः
प्रियं धाम यदाज्यं प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजसा (४९)

वैकं कतीमा दधाति भा एवाव रुन्धे शमीमयीमा दधाति शान्त्यै
सीद त्वं मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुप तिष्ठते त्रयं इमे

लो॒का ए॒ष्वैव॑ लो॒केष्वा॒विदं॑ गच्छ॒त्यथो॑ प्रा॒णाने॒वात्मन्ध॑त्ते॥ (५०)

प्रजापतिर॒च्छे॒त्स्वामे॒वान्नं॑ तेजसा॒ चतु॑स्त्रि॒ंशच्च॑॥ [१०]

न हं स्म॒ वै पु॒राग्नि॑रप॒रशु॒वृक्णं॑ द॒हति॒ तद॑स्मै
प्रयो॒ग ए॒वर्षि॑र॒स्वद॒यद्य॑द॒ग्ने या॒नि का॒नि चे॒ति स॒मिध॒मा
द॒धात्य॑प॒रशु॒वृक्ण॑मे॒वास्मै॑ स्व॒दय॑ति॒ सर्व॑म॒स्मै स्व॑द॒ते य ए॒वं
वेदो॑दु॒म्बरी॒मा द॒धात्यू॒र्वा उ॑दु॒म्बर॒ ऊ॒र्जमे॒वास्मा॒ अपि॑ द॒धाति॒
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृ॒जत॒ त॒ सृष्ट॑ र॒क्षां॑सि (५१)

अ॒जि॒घा॒स॒न्त्स ए॒तद्रा॑क्षो॒घ्नम॑पश्य॒त्तेन॒ वै स र॒क्षाः॑ स्य॒पा॒हत॒
यद्रा॑क्षो॒घ्नं भ॑व॒त्यग्ने॑रे॒व तेन॑ जा॒ताद्र॒क्षाः॑ स्य॒पं ह॒न्त्याश्व॑त्थी॒मा
द॒धात्य॑श्व॒त्थो वै व॒नस्प॑ती॒ना स॑प॒त्नसा॒हो वि॒जित्यै॒ वैक॑ङ्क॒तीमा॒
द॒धाति॒ भा ए॒वाव॑ रु॒न्धे श॑मी॒मयी॒मा द॒धाति॒ शान्त्यै॒ स॑शित॒म्मे
ब्र॒ह्मोदे॑षा॒म्बाहू॒ अ॒तिर॑मि॒त्युत्त॑मे औदु॒म्बरी॒ (५२)

वा॒च॒य॒ति ब्र॒ह्म॑णै॒व क्ष॒त्र स॑ श्य॒ति क्ष॒त्रेण॒ ब्रह्म॑ तस्मा॑द्वा॒ह्म॒णो
रा॒ज॒न्य॒वा॒न॒त्य॒न्य॒म्ब्रा॑ह्म॒णं तस्मा॑द्वा॒ज॒न्यो ब्रा॑ह्म॒णवा॒न॒त्य॒न्य
रा॒ज॒न्य॒म्मृ॒त्युर्वा ए॒ष य॑द॒ग्नि॑र॒मृत॑ स॒ हिर॑ण्य॒ रु॒क्म॑म॒न्तरं॒
प्र॒ति मु॒ञ्च॒तेऽमृ॑तमे॒व मृ॒त्यो॒रन्त॑र्ध॒त्त एक॑वि॒ंश॒ति॒निर्बा॑धो
भ॒व॒त्येक॑वि॒ंश॒तिर्वै॑ दै॒वलो॒का द्वा॑द॒श मा॒साः प॒ञ्च॒त॒व॒स्त्रय॑
इ॒मे लो॒का अ॒सावा॑दि॒त्यः (५३)

ए॒क॒वि॒ंश ए॒ताव॑न्तो॒ वै दै॒वलो॒कास्ते॒भ्य ए॒व भ्रातृ॑व्य॒मन्त॑रे॒ति

निर्बाधैर्वै देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वन्त तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी
 भवति भ्रातृव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुञ्चते
 प्रसूत्यै नक्तोषासेत्युत्तरयाहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यच्छते देवा
 अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्याह प्राणा वै देवा द्रविणोदा
 अहोरात्राभ्यामेवैनमुद्यत्य (५४)

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जायन्ते
 कृष्णाजिनमुत्तरन्तेजो वै हिरण्यं ब्रह्म कृष्णाजिनन्तेजसा चैवैनं
 ब्रह्मणा चोभयतः परि गृह्णाति षडुद्यामः शिष्यं भवति षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनमुद्यच्छते यद्वादशोद्यामः संवत्सरेणैव मौञ्जम्भवत्यूर्ग्वै
 मुञ्जा ऊर्जैवैनः समर्धयति सुपर्णोऽसि गरुत्मानित्यवैक्षते
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे दिवं गच्छ सुवः पतेत्याह
 सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति॥ (५)

रक्षाऽस्यौदुम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विंशतिश्च॥ [११]

समिद्धो अञ्जन्कृदरम्मतीनां घृतमग्ने मधुमत्पिन्वमानः।
 वाजी वहन्वाजिनं जातवेदो देवानां वक्षि प्रियमा सधस्थम्।
 घृतेनाञ्जन्सम्पथो देवयानान्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनु त्वा
 सप्ते प्रदिशः सचन्ताः स्वधामस्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्वासि
 वन्द्यश्च वाजिन्नाशुश्वासि मेध्यश्च सप्ते। अग्निष्वा (५६)

देवैर्वसुभिः सजोषाः प्रीतं वह्निं वहतु जातवेदाः। स्तीर्णम्बरुहिः

सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानं पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमदितिः
 सजोषाः स्योनं कृण्वाना सुविते दधातु। एता उ वः सुभगा
 विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयमाणा उदातैः। ऋष्याः सतीः कवषः
 शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती
 मुखं यज्ञानामभि संविदाने। उषासा वाम् (५७)

सुहिरण्ये सुशिल्पे ऋतस्य योनाविह सादयामि। प्रथमा वाः
 सरथिना सुवर्णा देवौ पश्यन्तौ भुवनानि विश्वा। अपिप्रयं चोदना
 वाम्मिमाना होतांरा ज्योतिः प्रदिशा दिशन्ता। आदित्यैर्नो भारती
 वष्टु यज्ञं सरस्वती सह रुद्रैर्न आवीत्। इडोपहूता वसुभिः सजोषा
 यज्ञं नो देवीरमृतेषु धत्त। त्वष्टा वीरं देवकामं जजान त्वष्टुर्वा
 जायत आशुरश्वः। (५८)

त्वष्टेदं विश्वम्भुवनं जजान बहोः कर्तारमिह यक्षि होतः।
 अश्वो घृतेन त्मन्या समक्त उप देवाः ऋतुशः पार्थ एतु।
 वनस्पतिर्देवलोकम्प्रजानन्नग्निना हव्या स्वदितानि वक्षत्।
 प्रजापतेस्तपसा वावृधानः सुद्यो जातो दधिषे यज्ञमग्ने।
 स्वाहाकृतेन हविषा पुरोगा याहि साध्या हविरदन्तु देवाः॥ (५९)

अग्निर्वा वामश्वो द्विचत्वारिंशच्च॥ [१२]

विष्णुमुखा अन्नपते यावती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्म जज्ञानं स्वयमातृणामेषां वै
 पशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादश॥ [१३] विष्णुमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तव स्वयमातृणां विपूचीनानि

गायत्री चतुः षष्टिः॥६४॥ विष्णुमुखास्तनुवै भुवत्॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपज्यमभ्यजयन्
यद्विष्णुक्रमान्क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननप
जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी
त्रैष्टुभमन्तरिक्षम् जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाँल्लोकान्
यथापूर्वमभि जयति प्रजापतिरग्निमसृजत् सोऽस्मात्सृष्टः (१)

पराङ्मतेतयान्वैदक्रन्ददिति तया वै सोऽग्नेः प्रियं
धामावारुन्ध यदेतामन्वाहाग्नेरेवैतया प्रियं धामाव रुन्ध ईश्वरो वा
एष पराङ्मदधो यो विष्णुक्रमान्क्रमते चतसृभिरा वर्तते चत्वारि
छन्दांसि छन्दांसि खलु वा अग्नेः प्रिया तनूः प्रियामेवास्य
तनुवमभि (२)

पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते
तस्माद्दक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमनु
पर्यावर्तते शुनःशेषमाजीगर्ति वरुणोऽगृह्णात्स एतां वारुणीमपश्यत्तया
वै स आत्मानं वरुणपाशादमुश्चद्वरुणो वा एतं गृह्णाति य
उखाम्प्रतिमुश्चत् उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदित्याहात्मानमेवैतया (३)

वरुणपाशान्मुञ्चत्या त्वाहार्षमित्याहा ह्येन॑ हरति
 ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिरित्याह प्रतिष्ठित्यै विशस्त्वा सर्वा
 वाञ्छन्वित्याह विशैवेन॑ समर्धयत्यस्मिन्नाष्ट्रमधि श्रयेत्याह
 राष्ट्रेमेवास्मिन्ध्रुवमकर्यं कामयेत राष्ट्रं॑ स्यादिति तम्मनसा
 ध्यायेद्राष्ट्रमेव भवति (४)

अग्रे बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थादित्याहाग्रमेवेन॑ समानानां
 करोति निर्जग्मिवान्तमस इत्याह तम एवास्मादप हन्ति
 ज्योतिषागादित्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चतसृभिः सादयति
 चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्षं वा एषा
 छन्दसां यदतिच्छन्दा वर्षमेवेन॑ समानानां करोति सद्वती (५)

भवति सत्त्वमेवेन॑ गमयति वात्सप्रेणोप तिष्ठत एतेन वै
 वत्सप्रीर्भालन्दनोऽग्रेः प्रियं धामावारुन्धाग्रेरेवैतेन॑ प्रियं धामाव रुन्ध
 एकादशम्भवत्येकधैव यजमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन॑ वै देवा
 अस्मिँल्लोक आर्ध्रुवञ्छन्दोभिरमुष्मिन्स्तोमस्येव खलु वा एतद्रूपं
 यद्वात्सप्रम्यद्वात्सप्रेणोपतिष्ठते (६)

इममेव तेन॑ लोकमभि जयति यद्विष्णुक्रमान्क्रमतेऽमुमेव
 तैर्लोकमभि जयति पूर्वेद्युः प्र क्रामत्युत्तरेद्युरप तिष्ठते तस्माद्योगे-
 ऽन्यासां प्रजानाम्मनः क्षेमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः क्षेम्यस्येशे
 तस्माद्यायावरः क्षेम्यमध्यवस्यति मुष्टी करोति वाचं यच्छति

यज्ञस्य धृत्यै॥ (७)

सृष्टोऽन्येतरां भवति सद्रत्युपतिष्ठते द्विचत्वारिंशच्च॥ [१]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीत्याहाग्निर्वा अन्नपतिः स एवास्मा अन्नं
प्र यच्छत्यनमीवस्य शुष्मिण इत्याहायक्ष्मस्येति वावैतदाह प्र
प्रदातारं तारिष ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याहाशिषमेवैतामा
शास्तु उदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः (८)

प्राणैरेवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं
चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति चतसृभिरा सादयति चत्वारि
छन्दांसि छन्दाभिरेवातिच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दसां
यदतिच्छन्दा वर्ष्मैवैनं समानानां करोति सद्रती भवति सत्त्वमेवैनं
गमयति प्रेदग्ने ज्योतिष्मान् (९)

याहीत्याह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हि नस्ति यः
हि नस्ति मा हिंसीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्य एवैनं शमयति
रक्षांसि वा एतद्यज्ञं संचन्ते यदनं उथ्सर्जत्यक्रन्ददित्यन्वाह
रक्षसामपहत्या अनंसा वहन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति
तस्मादनस्वी च रथी चातिथीनामपंचिततमौ (१०)

अपंचितिमान्भवति य एवं वेद समिधाऽग्निं दुवस्यतेति
घृतानुषिक्तामवसिते समिधमा दधाति यथातिथय आगताय
सर्पिष्वदातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्गायत्रिया ब्राह्मणस्य गायत्रो

हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभां राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्योऽप्सु भस्म प्र
वेशयत्यप्सु योनिर्वा अग्निः स्वामेवैनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र
वेशयति त्रिवृद्धे (११)

अग्निर्यावानेवाग्निस्तम्प्रतिष्ठां गमयति परा वा एषोऽग्निं
वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति ज्योतिष्मतीभ्यामव दधाति
ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजां पशून्
वपति योऽप्सु भस्म प्रवेशयति पुनरूर्जा सह रय्येति पुनरुदैति
प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते पुनस्त्वादित्याः (१२)

रुद्रा वसंवः समिन्धतामित्याहेता वा एतं देवता अग्ने
समैन्धत तामिरेवैनं५ समिन्द्रे बोधा स बोधीत्युपं तिष्ठते
बोधयत्येवैनन्तस्मात्सुत्वा प्रजाः प्र बुध्यन्ते यथास्थानमुपं तिष्ठते
तस्माद्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योपं तिष्ठन्ते॥ (१३)

वै विश्वे देवा ज्योतिष्मानपंचिततमौ त्रिवृद्धा आदित्या द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

यावन्ती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यं परीयाय यो वै
यमं देवयजनमस्या अनिर्याच्याग्निं चिनुते यमायैनं५ स चिनुते-
ऽपेतेत्यध्यवसाययति यममेव देवयजनमस्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं
चिनुत इष्वग्रेण वा अस्या अनामृतमिच्छन्तो नाविन्दन्ते देवा
एतद्यजुरपश्यन्नपेतेति यदेतेनाध्यवसाययति (१४)

अनामृत एवाग्निं चिनुत उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं

हन्त्यपोऽवोक्षति शान्त्यै सिकता नि वपत्येतद्वा अग्रेवैश्वानरस्य
 रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्ध ऊषान्नि वपति पुष्टिर्वा एषा
 प्रजननं यदूषाः पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निं चिनुतेऽथो संज्ञानं एव
 संज्ञानं ह्येतत् (१५)

पशूनां यदूषा द्यावापृथिवी सहास्तान्ते वियती अब्रूतामस्त्वेव
 नौ सह यज्ञियमिति यदमुष्या यज्ञियमासीत्तदस्यामदधात्त
 ऊषा अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यामदधात्तददश्चन्द्रमसि
 कृष्णमूषान्निवपन्नदो ध्यायेद्द्यावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं चिनुतेऽयं
 सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य (१६)

सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावारुन्धाग्रेरेवैतेन
 प्रियं धामाव रुन्धे छन्दोभिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायश्चतस्रः
 प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेव तद्यजमानः
 सुवर्गं लोकमेति तेषां सुवर्गं लोकं यतां दिशः समं व्रीयन्त ते
 द्वे पुरस्तात्समीची उपादधत द्वे (१७)

पश्चात्समीची ताभिर्वै ते दिशोऽदृहन् यद्वे पुरस्तात्समीची
 उपदधाति द्वे पश्चात्समीची दिशां विधृत्या अथो पशवो वै
 छन्दांसि पशूनेवास्मै समीची दधात्यष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
 गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षरा
 गायत्री गायत्री सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद सुवर्गस्य लोकस्य (१८)

प्रज्ञात्यै त्रयोदश लोकं पृणा उपं दधात्येकविंशतिः सम्पद्यन्ते

प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठा गार्हपत्य एकविंशस्यैव प्रतिष्ठां
गार्हपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यान्स्तिष्ठति य एवं वेद
पञ्चचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्क्तो यज्ञः पाङ्क्तः पशवो
यज्ञमेव पशूनव रुन्धे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रय इमे
लोका एष्वेव लोकेषु (१९)

प्रति तिष्ठत्येकचितीकं चिन्वीत तृतीयं चिन्वान एकधा
वै सुवर्गो लोक एकवृत्तैव सुवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहति
तस्मान्मासेनास्थि छन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पञ्च चितयो
भवन्ति पञ्चभिः पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्न
विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति॥ (२०)

अष्टवसाययति हतद्विधमित्रस्यादधत् द्वे लोकस्य लोकेषु सप्तचत्वारिंशच्च॥ [३]

वि वा एतौ द्विषाते यश्च पुराग्निर्यश्चोखायासं समितमिति
चतसृभिः सं नि वपति चत्वारि छन्दांसि छन्दांसि खलु वा
अग्नेः प्रिया तनूः प्रिययैवैनौ तनुवा स शास्ति समितमित्याहु
तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं समेति यथ्संन्युष्य विहरति तस्माद्ब्रह्मणा क्षत्रं
व्येत्युतुभिः (२१)

वा एतं दीक्षयन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यो मातेव पुत्रं पृथिवी
पुरीष्यमित्याहुर्तुभिरेवैनं दीक्षयित्वर्तुभिर्वि मुञ्चति वैश्वानर्या
शिक्षमा दत्ते स्वदयत्येवैनन्नैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्त्रस्तुषपक्वा भवन्ति

निर्ऋत्यै वा एतद्भागधेयं यत्तुषा निर्ऋत्यै रूपं कृष्णं रूपेणैव
निर्ऋतिं निरवदयत इमां दिशं यन्त्येषा (२२)

वै निर्ऋत्यै दिग्स्वायामेव दिशि निर्ऋतिं निरवदयते स्वकृत
इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वै निर्ऋत्या आयतनं स्व एवायतने
निर्ऋतिं निरवदयते शिष्यमभ्युपं दधाति नैर्ऋतो वै पाशः
साक्षादेवैनं निर्ऋतिपाशान्मुञ्चति तिस्र उपं दधाति त्रेधाविहितो वै
पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमव यजते पराचीरुपं (२३)

दधाति पराचीमेवास्मान्निर्ऋतिं प्र णुदतेऽप्रतीक्षमा
यन्ति निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै मार्जयित्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय
गार्हपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चरित्वा पूता
देवलोकमुपावर्तन्त एक्योपं तिष्ठन्त एक्यैव यजमाने वीर्यं
दधति निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै पशवो वसुं
प्रजयैवैनम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ (२४)

ऋतुभिरेषा पराचीरुपाष्टावत्वारिंशच्च॥ [४]

पुरुषमात्रेण वि मिमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञपुरुषैवेनं
वि मिमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबाहुस्तावान्भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यं
वीर्येणैवेनं वि मिमीते पक्षी भवति न ह्यपक्षः पतितुमर्हत्यरत्निनां
पक्षौ द्राघीयांसौ भवतस्तस्मात्पक्षप्रवयांसि वयांसि
व्याममात्रौ पक्षौ च पुच्छं च भवत्येतावद्वै पुरुषे वीर्यम् (२५)

वीर्यसम्मितो वेणुना वि मिमीत आग्नेयो वै वेणुः सयोनित्वाय
यजुषा युनक्ति यजुषा कृषति व्यावृत्त्यै षड्भवेन कृषति षड्वा
ऋतव ऋतुभिरेवेन कृषति यद्वादशगवेन संवत्सरेणैवेयं वा
अग्नेरतिदाहादबिभेत्सैतद्विगुणमपश्यत्कृष्टं चाकृष्टं च ततो वा इमां
नात्यदहद्यत्कृष्टं चाकृष्टं च (२६)

भवत्यस्या अनतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यन्तुमर्हतीत्याहुयत्
चाकृष्टं च भवत्यग्नेरुद्यत्या एतावन्तो वै पशवो द्विपादश्च
चतुष्पादश्च तान् यत्प्राच उथ्सृजेद्रुद्रायापि दध्याद्यदक्षिणा
पितृभ्यो नि धुवेद्यत्प्रतीचो रक्षांसि हन्युरुदीच उथ्सृजत्येषा वै
देवमनुष्याणां शान्ता दिक् (२७)

तामेवेनाननूथ्सृजत्यथो खल्विमां दिशमुथ्सृजत्यसौ वा
आदित्यः प्राणः प्राणमेवेनाननूथ्सृजति दक्षिणा पर्यावर्तन्ते स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तन्ते तस्मादक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो
आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तन्ते तस्मात्परांश्च पशवो वि तिष्ठन्ते
प्रत्यं च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्त्रः सीताः (२८)

कृषति त्रिवृतमेव यज्ञमुखे वि यातयत्योषधीर्वपति
ब्रह्मणान्नमव रुन्धेऽर्केऽर्कश्चीयते चतुर्दशभिर्वपति सप्त
ग्राम्या ओषधयः सप्तारण्या उभयीषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य
वपत्यन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ कृष्टे वपति कृष्टे ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्त्यनुसीत

वपति प्रजा॑त्यै द्वाद॑शसु सीता॑सु वपति द्वाद॑श मासाः॑ संव॑त्सरः
संव॑त्सरेणैवास्मा॒ अन्न॑म्पचति॒ यद॑ग्नि॒चित् (२९)

अन॑वरुद्धस्याश॒जीयाद॑वरुद्धेन॒ व्यृद्धे॑त॒ ये वन॑स्पती॒नाम्फल॑ग्रह॒यस्य॑
ऽपि प्रोक्षे॑दन॒वरुद्ध॑स्यावरुद्धौ दिग्भ्यो लो॒ष्टान्धसम॑स्यति दि॒शामे॒व
वीर्य॑मवरु॒ध्य दि॒शां वीर्ये॑ऽग्निं चि॒नुते॒ यं द्वि॒ष्याद्यत्र॒ स स्यात्तस्यै॑
दि॒शो लो॒ष्टमा हरे॑दिष॒मूर्जम॑हमि॒त आ द॑द इतीष॒मेवोर्जं॑ तस्यै॑
दि॒शोऽव॑ रुन्धे क्षो॒धुको भ॑वति॒ यस्तस्यां॑ दि॒शि भव॑त्युत्तरवेदिमुप॑
वपत्युत्तरवे॒द्याः ह्य॑ग्निश्ची॒यतेऽथो॑ प॒शवो॑ वा उत्तरवे॒दिः प॒शून्नेवा॑व
रुन्धेऽथो॑ यज्ञप॒रुषोऽन॑न्तरित्यै॥ (३०)

च भ॒वत्ये॒तावद्वै॑ पुरुषे वी॒र्यं॑ यत्कृष्टश्चाकृष्टं च दि॒रखी॑तां अग्नि॒चिदव॑ पञ्चवि॑ंशतिश्च॥ — [५]

अग्ने॒ तव॑ श्रवो वय॒ इति॑ सि॒कंता॒ नि व॑पत्येतद्वा अ॒ग्नेर्वै॑श्वान॒रस्य॑
सू॒क्तः सू॒क्तेनै॒व वै॑श्वान॒रम॑व॒ रुन्धे॑ ष॒ड्भिर्नि॑ व॒पति॑ ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑
संव॑त्सरः सं॒वत्स॒रोऽग्नि॑र्वै॒श्वान॒रः सा॒क्षादे॒व वै॑श्वान॒रम॑व॒ रुन्धे॑ समु॒द्रं
वै ना॒मैत॑च्छ॒न्दः॑ समु॒द्रम॑नु॒ प्र॒जाः प्र॒ जा॑यन्ते॒ यदे॒तेन॑ सि॒कंता॒
नि॒वप॑ति प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नायेन्द्रः॑ (३१)

वृ॒त्राय॑ वज्रं प्राह॑र॒त्स त्रे॒धा व्य॑भव॒त्स्फ्यस्तृ॑तीयं॒ रथ॑स्तृ॒तीयं॑
यूप॑स्तृ॒तीयं॑ ये॒ऽन्तःश॒रा अशी॑र्यन्त॒ ताः शर्करा॑ अभव॒न्तच्छर्करा॑णाः
शर्कर॑त्वं वज्रो॒ वै शर्कराः॑ प॒शुर॒ग्निर्यच्छर्करा॑भि॒रग्निं॑ प॒रिमि॑नोति॒

वज्रेणैवास्मै पशून्यरिं गृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्मात्स्थ-
नोप हरते त्रिसप्ताभिः (३२)

पशुकामस्य परिं मिनुयात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः
पशवः प्राणैरेवास्मै पशूनव रुन्धे त्रिणवाभिर्भ्रातृव्यवतस्त्रिवृतमेव
वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्या अपरिमिताभिः परिं
मिनुयादपरिमितस्यावरुद्ध्ये यं कामयेतापशुः स्यादित्यपरिमित्य
तस्य शर्कराः सिकता व्यूहेदपरिगृहीत एवास्य विषूचीनः रेतः
परा सिञ्चत्यपशुरेव भवति (३३)

यं कामयेत पशुमान्त्स्यादिति परिमित्य तस्य शर्कराः सिकता
व्यूहेत्परिगृहीत एवास्मै समीचीनः रेतः सिञ्चति पशुमानेव भवति
सौम्या व्यूहति सोमो वै रेतोधा रेत एव तद्धधाति गायत्रिया
ब्राह्मणस्य गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभा राजन्यस्य त्रैष्टुभो हि राजन्यः
शं युम्बार्हस्पत्यम्मधो नोपानमत्सोऽग्निम्प्राविशत् (३४)

सोऽग्नेः कृष्णो रूपं कृत्वोदायत् सोऽश्वं प्राविशत्सो-
ऽश्वस्यावान्तरशफोऽभवद्यदश्वमाक्रमयति य एव मेधोऽश्वं
प्राविशत्तमेवाव रुन्धे प्रजापतिनाग्निश्चेतव्य इत्याहुः प्राजापत्यो-
ऽश्वो यदश्वमाक्रमयति प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपर्णमुप
दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपर्णः सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपां
पृष्ठमसीत्युप दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपर्णः रूपेणैवैनदुप

दधाति॥ (३५)

इन्द्रः पशुकामस्य भवत्यविश्वस्योनि विश्वतिश्च॥ [६]

ब्रह्म जज्ञानमिति रुक्ममुप दधाति ब्रह्ममुखा वै प्रजापतिः
प्रजा असृजत ब्रह्ममुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते ब्रह्म
जज्ञानमित्याहु तस्माद्ब्राह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद
ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृथिव्यां नान्तरिक्षे न दिव्यग्निश्चेतव्य इति
यत्पृथिव्यां चिन्वीत पृथिवीः शुचार्पयेन्नौषधयो न वनस्पतयः (३६)

प्र जायेरन् यदन्तरिक्षे चिन्वीतान्तरिक्षः शुचार्पयेन्न
वयांसि प्र जायेरन् यद्विवि चिन्वीत दिवः शुचार्पयेन्न
पर्जन्यो वर्षेद्रुक्ममुप दधात्यमृतं वै हिरण्यममृतं एवाग्निं चिनुते
प्रजात्यै हिरण्मयं पुरुषमुप दधाति यजमानलोकस्य विधृत्यै
यदिष्टकाया आतृण्णमनूपदध्यात्पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि
दध्यादक्षिणतः (३७)

प्राञ्चमुप दधाति दाधारं यजमानलोकत्र पशूनां च
यजमानस्य च प्राणमपि दधात्यथो खल्विष्टकाया आतृण्णमनूप
दधाति प्राणानामुत्सृष्ट्यै द्रप्सश्चस्कन्देत्यभि मृशति होत्रास्वेवैनं
प्रतिं ष्ठापयति सुचावुप दधात्याज्यस्य पूर्णां कार्ष्ण्यमयीं दध्नः
पूर्णांमौदुम्बरीमियं वै कार्ष्ण्यमय्यसावौदुम्बरीमे एवोप धत्ते (३८)

तूष्णीमुप दधाति न हीमे यजुषासुमर्हति दक्षिणां

कार्ष्ण्यमयीमुत्तरामौदुम्बरीन्तस्मादस्या असावुत्तराज्यस्य पूर्णा
 कार्ष्ण्यमयीं वज्रो वा आज्यं वज्रः कार्ष्ण्यो वज्रेणैव यज्ञस्य
 दक्षिणतो रक्षाऽस्यप हन्ति दध्नः पूर्णामौदुम्बरीम्पशवो वै
 दध्यूर्गुदुम्बरः पशुष्वेवोर्ज दधाति पूर्णे उप दधाति पूर्णे
 एवैनम् (३९)

अमुष्मिँल्लोक उप तिष्ठेते विराज्यग्निश्चेतव्य इत्याहुः सुग्वै
 विराड्रथ्सुचावुपदधाति विराज्येवाग्निं चिनुते यज्ञमुखेयज्ञमुखे
 वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि जिघांसन्ति यज्ञमुखः
 रुक्मो यद्रुकं व्याघारयति यज्ञमुखादेव रक्षाऽस्यप हन्ति
 पञ्चभिर्व्याघारयति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्माद्रक्षाऽस्यप
 हन्त्यक्षण्या व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (४०)

वनस्पतयो दक्षिणतो धत्त एनन्तस्मादक्षण्या पञ्च च॥ [७]

स्वयमातृणामुप दधातीयं वै स्वयमातृणेमामेवोप
 धत्तेऽश्वमुप घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो
 वा अश्वः प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टकोपधीयमाना
 पशूनां च यजमानस्य च प्राणमपि दधाति स्वयमातृणा
 भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या
 अग्नावग्निश्चेतव्य इत्याहुरेष वै (४१)

अग्निर्वैश्वानरो यद्वाह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टंकां यजुष्कृतां प्र
यच्छेत्ताम्ब्राह्मणश्चोप दध्यातामग्रावेव तदग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष
आर्तिमार्तोऽर्योऽविद्वानिष्टंकामुपदधाति त्रीन् वरान्दद्यात्रयो वै प्राणाः
प्राणानां स्पृत्यै द्वावेव देयौ द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि
प्राणः पशुः (४२)

वा एष यदग्निं खलु वै पशव आयवसे रमन्ते दूर्वेष्टंकामुप
दधाति पशूनां धृत्यै द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै काण्डात्काण्डात्प्ररोहन्तीत्याह
काण्डेनकाण्डेन ह्येषा प्रतितिष्ठत्येवा नो दूर्वे प्र तनु सहस्रेण शतेन
चेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै देवलक्ष्मं वै त्र्यालिखिता
तामुत्तरलक्ष्माणं देवा उपादधताधरलक्ष्माणमसुरा यम् (४३)

कामयेत वसीयान्त्स्यादित्युत्तरलक्ष्माणं तस्योप दध्याद्वसीयानेव
भवति यं कामयेत पापीयान्त्स्यादित्यधरलक्ष्माणं तस्योप
दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परा भावयति पापीयान्भवति
त्र्यालिखिता भवतीमे वै लोकास्त्र्यालिखितैभ्य एव लोकेभ्यो
भ्रातृव्यमन्तरेत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशः कूर्मो भूत्वानु
प्रासर्पत् (४४)

यत्कूर्ममुपदधाति यथा क्षेत्रविदञ्जसा नयत्येवमेवैनं कूर्मः
सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पशूनां यत्कूर्मो
यत्कूर्ममुपदधाति स्वमेव मेधम्पश्यन्तः पशव उप तिष्ठन्ते श्मशानं
वा एतत्क्रियते यन्मृतानां पशूनां शीर्षाण्युपधीयन्ते यज्जीवन्तं

कूर्ममुपदधाति तेनाश्मशानचिद्वास्तव्यो वा एष यत् (४५)

कूर्मो मधु वाता ऋतायत इति दध्ना मधुमिश्रेणाभ्यनक्ति
स्वदयत्येवैनं ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्दध्ना
मधुमिश्रेणाभ्यनक्त्युभयस्यावरुद्धौ मही द्यौः पृथिवी च न
इत्याहाभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्य
लोकस्य समष्ट्यै पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मात् (४६)

पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिमुग्निं
चिनुते यजमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एनमीश्वरो
हिंसितोरुलूखलमुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनाभिमेवाग्निं
चिनुतेऽहिंसाया औदुम्बरं भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे
मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत
ऊर्जा भुञ्जत इयद्भवति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितमव
हन्त्यन्नमेवाकर्वैष्णव्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वै यज्ञो वैष्णवा वनस्पतयो
यज्ञ एव यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति॥ (४७)

एष वै पशुर्यमसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मात्सप्तविंशतिश्च॥ [८]

एषां वा एतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामुपदधात्येभ्य
एव लोकेभ्यो ज्योतिरव रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मै
ज्योतिर्दधाति तस्मान्मध्यतो ज्योतिरुपास्महे सिकताभिः
पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपं रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्धे यं

का॒मये॑त॒ क्षो॒धु॒कः॑ स्या॒दित्यू॑नां तस्योप॑ (४८)

द॒ध्या॒त्क्षो॒धु॒क ए॒व भ॑वति॒ यं का॒मये॑तानु॒पद॑स्य॒दन्न॑मद्या॒दिति॑
पू॒र्णां तस्यो॑प॒ दध्या॑दनु॒पद॑स्य॒देवा॑न्नम॒त्ति स॒हस्रं॑ वै प्र॒ति पु॑रुषः
प॒शूनां॑ यच्छति॒ स॒हस्रं॑म॒न्ये प॒शवो॑ म॒ध्ये पु॑रुषशी॒र्षमु॑प॒ दधा॑ति
स॒वीर्य॑त्वायो॒खाया॑मपि॒ दधा॑ति प्र॒तिष्ठा॑मे॒वैनं॑द्रमयति॒ व्यृ॑द्धं वा
ए॒तत्प्रा॑णैर॒मे॒ध्यं यत्पु॑रुषशी॒र्षम॑मृ॒तं ख॒लु वै प्रा॑णाः (४९)

अ॒मृ॒तः॑ हिर॑ण्यं प्रा॒णेषु॑ हिर॑ण्यश॒ल्कान्प्र॑त्य॒स्यति॑
प्र॒तिष्ठा॑मे॒वैनं॑द्रमयित्वा प्रा॒णैः स॒म॒र्धय॑ति द॒ध्ना म॑धुमि॒श्रेण॑
पू॒रय॑ति म॒ध्व्योऽसा॑नीति॒ शृ॒तात॑ङ्को॒न मे॒ध्यत्वा॑य॒ ग्राम्यं॑ वा
ए॒तद॑न्नं यद्व॒ध्या॑र॒ण्यम्म॑धु यद्व॒ध्ना म॑धुमि॒श्रेण॑ पू॒रय॑त्यु॒भय॑स्याव॒रुद्धौ॑
प॒शुशी॑र्षाण्युप॒ दधा॑ति प॒शवो॑ वै प॒शुशी॑र्षाणि प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे यं
का॒मये॑ताप॒शुः स्या॒दिति॑ (५०)

वि॒षू॒चीना॑नि॒ तस्यो॑प॒ दध्या॑द्विषू॒च ए॒वास्मा॑त्प॒शून्द॑धात्यप॒शुरे॒व
भ॑वति॒ यं का॒मये॑त प॒शुमा॑न्स्या॒दिति॑ स॒मी॒चीना॑नि॒ तस्यो॑प॒
दध्या॑त्स॒मी॒च ए॒वास्मै॑ प॒शून्द॑धाति प॒शुमा॑ने॒व भ॑वति
पु॒रस्ता॑त्प्रती॒चीन॑म॒श्वस्यो॑प॒ दधा॑ति प॒श्चात्प्रा॑चीन॒मृष॑भस्याप॒शवो॑ वा
अ॒न्ये गो॑अ॒श्वेभ्यः॑ प॒शवो॑ गोअ॒श्वाने॒वास्मै॑ स॒मी॒चो द॑धात्ये॒ताव॑न्तो
वै प॒शवः॑ (५१)

द्वि॒पाद॑श्च॒ चतु॑ष्पादश्च॒ तान् वा ए॒तद॑ग्नौ प्र द॑धाति
यत्प॒शुशी॑र्षाण्यु॒प॒दधा॑त्यु॒मुमा॑र॒ण्यम॑नु॒ ते दि॒शा॒मीत्या॑ह॒ ग्राम्ये॑भ्य॒

ए॒व प॒शुभ्य॑ आ॒र॒ण्यान्प॒शूञ्छुच॑मनू॒त्सृज॑ति॒ तस्मा॑त्स॒माव॑त्प॒शूनां॑
प्र॒जाय॑मानानामा॒र॒ण्याः प॒शवः॑ कर्नीया॑सः शु॒चा ह्य॑ताः
स॑र्पशी॒र्षमुप॑ दधाति॒ यैव स॑र्पे त्विषि॒स्तामे॒वाव॑ रुन्धे (५२)

यत्स॑मी॒चीन॑म्प॒शुशी॒रुषै॑रुप॒द्ध्यद्वा॒म्यान्प॒शून्द॑शु॒काः
स्यु॒र्यद्वि॑षू॒चीन॑मा॒र॒ण्यान् यजु॑रे॒व व॑दे॒दव॑ तां त्विषि॑ रुन्धे
या स॑र्पे न ग्रा॒म्यान्प॒शून् हि॒नस्ति॑ ना॒र॒ण्यानथो॑ खलू॒पधे॑यमे॒व
यदु॑प॒दधा॑ति॒ तेन॑ तां त्विषि॒मव॑ रुन्धे॒ या स॑र्पे यद्यजु॒र्वद॑ति॒ तेन॑
शा॒न्तम्॥ (५३)

ऊनान्तस्योपं प्राणाः स्यादिति वै पशवो रुन्धे चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [९]

प॒शुर्वा ए॒ष यद॒ग्निर्यो॑निः खलु॒ वा ए॒षा प॒शोर्वि॑ क्रियते
यत्प्रा॒चीन॑मैष्टकाद्यजुः क्रियते॒ रेतो॑ऽप॒स्या अप॒स्या उप॑ दधाति
योना॑वे॒व रेतो॑ दधाति॒ पञ्चोप॑ दधाति॒ पाङ्गाः॑ प॒शवः॑ प॒शूने॒वास्मै॑
प्र ज॑नयति॒ पञ्च॑ दक्षिणतो॒ वज्रो॑ वा अ॒प॒स्या वज्रे॑णै॒व य॒ज्ञस्य॑
दक्षिण॒तो रक्षा॑स्यप॑ हन्ति॒ पञ्च॑ प॒श्चात् (५४)

प्रा॒चीरुप॑ दधाति॒ पश्चा॑द्वै प्रा॒चीन॑ रेतो॑ धीयते
प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॑ रेतो॑ दधाति॒ पञ्च॑ पु॒रस्ता॑त्प्रा॒तीचीरुप॑
दधाति॒ पञ्च॑ प॒श्चात्प्रा॒चीस्तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑ रेतो॑ धीयते
प्रा॒तीचीः॑ प्र॒जा जा॑यन्ते॒ पञ्चो॑त्तर॒तश्छ॑न्द॒स्याः प॒शवो॑ वै
छ॑न्द॒स्याः प॒शूने॒व प्रजा॑ता॒न्त्स्वमा॑यत॒नम॑भि॒ पर्य॑ह॒त इ॒यं वा
अ॒ग्नेर॑ति॒दाहा॑द॒बिभे॑त्सै॒ताः (५)

अपस्या अपश्यत्ता उपाधत्त ततो वा इमां नात्यदहृद्यदपस्या
उपधात्यस्या अनतिदाहायोवाच हेयमददिथ्स ब्रह्मणान्नं यस्यैता
उपधीयान्ते य उ चैना एवं वेददिति प्राणभृत उप दधाति रेतस्येव
प्राणान्दधाति तस्माद्वदन्प्राणन्यश्यञ्छृण्वन्पशुर्जायतेऽयम्पुरः (५६)

भुव इति पुरस्तादुप दधाति प्राणमेवैताभिर्दाधारायं दक्षिणा
विश्वकर्मेति दक्षिणतो मन एवैताभिर्दाधारायम्पश्चाद्विश्वव्यचा इति
पश्चाच्चक्षुरेवैताभिर्दाधारेदमुत्तरात्सुवरित्युत्तरतः श्रोत्रमेवैताभिर्दाधारेय
मतिरित्युपरिष्ठाद्वाचमेवैताभिर्दाधार दशदशोप दधाति सवीर्यत्वायाक्ष्ण

उप दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
प्रतिष्ठित्यै याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ आर्ध्रोद्या दक्षिणा ताभिर्भरद्वाजो
याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो या उदीचीस्ताभिर्जमदग्निर्या
ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य एवमेतासामृद्धिं वेदध्रोत्येव य
आसामेवम्बन्धुतां वेद बन्धुमान्भवति य आसामेवं क्लृप्तिं वेद
कल्पते (५८)

अस्मै य आसामेवमायतनं वेदायतनवान्भवति य
आसामेवम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति प्राणभृत उपधाय संयत
उप दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्धिः सं यच्छति तत्संयता
संयत्त्वमथो प्राण एवापानं दधाति तस्मात्प्राणापानौ सं चरतो
विषूचीरुप दधाति तस्माद्विष्वश्चौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसं
यतम् (५९)

असुवर्ग्यमस्य तथ्सुवर्ग्योऽग्निर्यथ्सं यत उपदधाति
 समेवैनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाकस्यविर्वयः कृतमयानामित्याह
 वयोभिरेवायानव रुन्धेऽयैर्वयांसि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति
 तस्मादयं सर्वतः पवते॥ (६०)

पश्चादेताः पुरोऽक्षण्या कल्पतेऽसं यत पञ्चत्रिंशच्च॥ [१०]

गायत्री त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्पङ्क्ता सह। बृहत्युष्णिहा
 ककुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुष्पदा त्रिपदा
 या च षट्पदा। सछन्दा या च विच्छन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु
 त्वा। महानाम्नी रेवतयो विश्वा आशाः प्रसूवरीः। मेघ्या विद्युतो
 वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रजता हरिणीः सीसा युजो
 युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वस्य वाजिनस्त्वचि सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा।
 नारीः (६१)

ते पल्लयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषया। देवानाम्पत्नीर्दिशः
 सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविदङ्ग यवमन्तो यव चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं
 वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये बर्हिषो नमोवृक्तिं न
 जग्मुः॥ (६२)

नारीस्त्रिंशच्च॥ [११]

कस्त्वा छति कस्त्वा वि शास्ति कस्ते गात्राणि शिम्यति। क
 उ ते शमिता कविः। ऋतवस्त ऋतुधा परुः शमितारो वि शासतु।

संवत्सरस्य धायंसा शिमीभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्या अध्वर्यवस्त्वा
छन्तु वि च शासतु। गात्राणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यन्तः।
अर्धमासाः परूषि ते मासाश्छन्तु शिम्यन्तः। अहोरात्राणि मरुतो
विलिष्टं (६३)

सूदयन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिक्षेण वायुश्छिद्रम्विषज्यतु।
द्यौस्ते नक्षत्रैः सह रूपं कृणोतु साधुया। शं ते परेभ्यो गात्रेभ्यः
शमस्त्वरेभ्यः। शमस्थभ्यो मज्जभ्यः शमु ते तनुवं भुवत् (६४)

विलिष्टं १ शब्दः॥ [१२]

उत्सन्नयज्ञ इन्द्राग्नी देवा वा अक्षण्यास्तोमीयां अग्नेर्भागोऽस्यग्नें जातान्श्मिरिति नाकसद्विश्वन्दांसि
सर्वाभ्यो वृष्टिसनीर्दवासुराः कर्नीयांसः प्रजापतेरक्षि द्वादश॥ [१३] उत्सन्नयज्ञो देवा वै यस्य
मुख्यवतीर्नाकसद्विदेवताभिर्ष्टाचत्वारिंशत्॥४८॥ उत्सन्नयज्ञः सर्वत्वाय॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उत्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहेतस्य क्रियते किं वा न
यद्वै यज्ञस्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाश्विनीरूपं
दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति पञ्चोपं
दधाति पाङ्क्तौ यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृतव्या उपं
दधात्यृतूनां क्लृप्त्यै (१)

पञ्चोपं दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्कल्पयति
 समानप्रभृतयो भवन्ति समानोदकास्तस्मात्समाना ऋतव एकेन
 पदेन व्यावर्तन्ते तस्मादृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपं दधात्यृतुष्वेव
 प्राणान्दधाति तस्मात्समानाः सन्त ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र
 जनयत्येवैरानेष वै वायुर्यत्प्राणो यदृतव्या उपधाय प्राणभृतः (२)

उपदधाति तस्मात्सर्वानृतून् वायुरा वरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं
 दधाति वृष्टिमेवाव रुन्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं वर्षेदनुपरिहारः
 सादयति तस्मात्सर्वानृतून् वर्षति यत्प्राणभृत उपधाय
 वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते पशवो वै
 वयस्या नानामनसः खलु वै पशवो नानाव्रतास्तेऽप एवाभि
 समनसः (३)

यं कामयेतापशुः स्यादिति वयस्यास्तस्योपधायापस्या
 उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्मै पशुभिः करोत्यपशुरेव भवति यं
 कामयेत पशुमान्स्यादित्यपस्यास्तस्योपधाय वयस्या उपं
 दध्यात्संज्ञानमेवास्मै पशुभिः करोति पशुमानेव भवति चतस्रः
 पुरस्तादुपं दधाति तस्माच्चत्वारि चक्षुषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे
 कृष्णे (४)

मूर्धन्वतीर्भवन्ति तस्मात्पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाः
 श्रोण्यामुपं दधाति पञ्चोत्तरस्यां तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तात्प्रवणः

पशुर्बुस्तो वय इति दक्षिणेऽ५स उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-
 ५सावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति
 सि५हो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति
 मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

कृष्यां उपधाय प्राणभृतः समनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पञ्च च॥ [१]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृणामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां
 वा इमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा
 एषा यन्मध्यमा चितिरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्राग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै
 देवानामोजोभृतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृणामुपं
 दधात्यन्तरिक्षं वै स्वयमातृणान्तरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

प्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः
 प्रजापतिर्नैवाग्निं चिनुते स्वयमातृणामुपं भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या
 अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां
 दिशः समं वीयन्त त एता दिश्या अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वै
 ते दिशोऽह५ह५न्यदिश्या उपदधाति दिशां विधृत्यै दशं प्राणभृतः
 पुरस्तादुपं (७)

दधाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धत्ते
 तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्प्राणानां
 वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाक्षरा विराड्विराट्कुन्दंसां

ज्योतिर्ज्योतिरेव पुरस्ताद्धत्ते तस्मात्पुरस्ताज्ज्योतिरुपास्महे
छन्दांसि पशुष्वजिमयुस्तान्बृहत्युदजयत्तस्माद्बार्हताः (८)

पशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति
तस्माद्दक्षिणावृतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या
अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोज एवोत्तरतो धत्ते
तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्त्रिंशत्सम्पद्यन्ते षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती बार्हताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशूनवं रुन्धे बृहती छन्दसां
स्वाराज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यं सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुपं
दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाञ्चौ प्राणानां
सवीर्यत्वाय मूर्धासि राडिति पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडिति
पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुपं बार्हता एताश्चतुस्त्रिंशच्च॥ [२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वन्त तदसुरा अकुर्वन्त ते देवा एता
अक्ष्णयास्तोमीया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपादधत्
तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्परासुरा यदक्ष्णयास्तोमीया
अन्यथानूच्यान्यथोपादधाति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदिति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै
त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति व्योम सप्तदश इति

दक्षिणतोऽन्नं वै व्योमान्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते
 तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धरुणं एकविंश इति पश्चात्प्रतिष्ठा वा
 एकविंशः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पञ्चदश इत्युत्तरत ओजो वै भान्त
 ओजः पञ्चदश ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी
 जयति प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तात् (१२)

उप दधाति द्वौ त्रिवृतावभिपूर्वं यज्ञमुखे वि यातयत्यभिवर्तः
 सविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वा अभिवर्तोऽन्नं सविंशो-
 ऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चो द्वाविंश
 इति पश्चाद्यद्विंशतिर्द्वे तेन विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेन
 विराजोरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवदश इत्युत्तरतस्तस्मात्

हस्तयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्विंश इति पुरस्तादुप
 दधाति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखमेव
 पुरस्ताद्वि यातयति गर्भाः पञ्चविंश इति दक्षिणतोऽन्नं वै गर्भा
 अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत
 ओजस्त्रिणव इति पश्चादिमे वै लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रति
 तिष्ठति सम्भरणस्त्रयोविंश इति (१४)

उत्तरतस्तस्मात्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकत्रिंश
 इति पुरस्तादुप दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव
 पुरस्ताद्वि यातयति ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिंश इति दक्षिणतो-

ऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्य विष्टपम् ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो
धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयस्त्रिंश इति
पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्त्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्ताथ्मव्यस्रयोविंश इति सुवर्गो वै पञ्च च॥ [३]

अग्नेर्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं
दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्म यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति
नृचक्षसाम्भागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवांसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता
जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माज्जातोऽन्नमत्ति जनित्रं
स्पृतं सप्तदशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्नं सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते
मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः
प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविंशः
स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविंशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य
भागोऽसीत्युत्तरत ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः
पञ्चदशः (१७)

ओज एवोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति
वसूनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुप दधाति यज्ञमुखं वै वसवो
यज्ञमुखं रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि

या॒तय॒त्यादि॒त्याना॑ भा॒गोऽसी॑ति॒ दक्षि॑ण॒तोऽन्नं॑ वा आ॒दि॒त्या
अ॒न्न॑म्म॒रुतोऽन्नं॑ गर्भा॑ अ॒न्नं प॒ञ्चवि॑ंशोऽन्नमे॒व दक्षि॑ण॒तो ध॑त्ते
तस्मा॒द्दक्षि॑णे॒नान्न॑म॒द्यते॑ऽदित्यै भा॒गः (१८)

अ॒सीति॑ प॒श्चात्प्र॑ति॒ष्ठा वा अ॒दितिः॑ प्र॒तिष्ठा॑ पू॒षा प्र॑ति॒ष्ठा त्रि॑ण॒वः
प्र॒ति॑ष्ठित्यै दे॒वस्य॑ स॒वितु॑र्भा॒गोऽसी॑त्यु॒त्तर॒तो ब्र॒ह्म वै दे॒वः स॒वि॒ता ब्र॒ह्म
बृ॒ह॒स्पति॑र्ब्र॒ह्म च॒तुष्टो॑मो ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वोत्तर॑तो ध॑त्ते तस्मा॒दुत्त॑रोऽर्धो॑
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सित॑रः सा॒वि॒त्रव॑ती भवति॒ प्रसू॑त्यै तस्मा॑द्वा॒ह्मणा॒नामु॒दी॒ची
स॒निः प्र॑सू॒ता ध॑र्त्रश्च॒तुष्टो॑म इति॒ पुर॑स्ता॒दुप॑ दधाति॒ यज्ञ॑मुखं वै
ध॑र्त्रः (१९)

य॒ज्ञ॒मुखं॑ च॒तुष्टो॑मो य॒ज्ञ॒मुख॑मे॒व पुर॑स्ता॒द्वि या॑तयति॒
यावा॑नाम्भा॒गोऽसी॑ति॒ दक्षि॑ण॒तो मा॒सा वै यावा॑ अ॒र्धमा॑सा
अ॒यावा॑स्तस्मा॑द्दक्षि॒णावृ॑तो मा॒सा अ॒न्नं वै यावा॑ अ॒न्नं प्र॒जा अ॒न्नमे॒व
दक्षि॑ण॒तो ध॑त्ते तस्मा॑द्दक्षि॒णेना॒न्नम॑द्यत ऋ॒भूणा॑म्भा॒गोऽसी॑ति॒
प॒श्चात् प्र॑ति॒ष्ठित्यै॑ वि॒वर्तो॑ऽष्टाच॒त्वारि॑ंश इत्यु॒त्तर॒तोऽन॑यो॒र्लो॒कयोः॑
स॒वीर्य॑त्वाय॒ तस्मा॑दि॒मौ लो॒कौ स॒मावे॑द्दी॒र्यौ (२०)

यस्य॒ मुख्य॑वतीः पुर॒स्तादु॑प॒धी॒यन्ते॒ मुख्यं॑ ए॒व भ॑व॒त्यास्य॑
मुख्यो॑ जा॒यते॒ यस्या॑न्न॒वती॑र्दक्षि॒णतो॑ऽत्य॒न्नमा॑स्या॒न्नादो॑ जा॒यते॒ यस्य॑
प्र॒ति॑ष्ठाव॑तीः प॒श्चात्प्र॑त्ये॒व ति॑ष्ठति॒ यस्यो॑ज॒स्वती॑रु॒त्तर॑त ओ॒ज॒स्व्ये॒व
भ॑व॒त्यास्यो॑ज॒स्वी जा॑यते॒ऽर्को वा ए॒ष यद॑ग्नि॒स्तस्यै॒तदे॒व
स्तो॒त्रमे॒तच्छ्र॑स्त्रं यदेषा वि॒धा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्वर्कमनु विधीयतेऽत्यन्नमास्यान्नादो
जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति
यथासृष्टमेवाव रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तन्ते
देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत ततो वा इदं व्योच्छद्यस्यैता
उपधीयन्ते व्यैवास्मा उच्छृत्यथो तम एवाप हते॥ (२२)

वै जनित्रं पञ्चदशोऽदित्यै भागो वै धृत्रः समावद्ध्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥—[४]

अग्नें जातान्मृणुदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति
जातानेव भ्रातृव्यान्मृणुदते सहसा जातानिति पश्चाज्जनिष्यमाणानेव
प्रति नुदते चतुश्चत्वारिंशः स्तोम इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै
चतुश्चत्वारिंशो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धो
ब्रह्मवर्चसितरः षोडशः स्तोम इत्युत्तरत ओजो वै षोडश ओज
एवोत्तरतो धत्ते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जयति वज्रो वै चतुश्चत्वारिंशो वज्रः
षोडशो यदेते इष्टके उपदधाति जाताश्चैव जनिष्यमाणाश्च
भ्रातृव्यान्मृणुद्य वज्रमनु प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य
उपं दधाति पुरीषं वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते
सात्मा मुष्मिल्लोके भवति य एवं वेदेता वा अंसपत्ना नामेष्टका
यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

नास्य सपत्नो भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराज

उत्त॒मायां॑ चित्या॒मुप॑ दधाति वि॒राज॑मेवोत्त॒माम्प॒शुषु॑ दधाति
 तस्मा॑त्पशु॒मानु॑त्त॒मां वाचं॑ वदति दश॑दशोप॑ दधाति सवीर्य॑-
 त्वाया॑क्ष्ण॒योप॑ दधाति तस्मा॑दक्ष॒या प॒शवोऽङ्गा॑नि प्र ह॑रन्ति
 प्रति॑ष्ठित्यै॒ यानि॑ वै छन्दा॑ंसि सुव॒र्ग्या॑ण्यासन्तैर्दे॒वाः सु॒वर्गं॑
 लो॒कमा॑यन्तेनर्ष॑यः (२५)

अ॒श्राम्य॑न्ते तपो॑ऽतप्यन्त॒ तानि॑ तप॑सापश्यन्तेभ्य॑ ए॒ता इष्ट॑का
 निर॑मिम॒तेव॑श्छन्दो॒ वरि॑वश्छन्द॒ इति॑ ता उपा॑दधत॒ ताभि॑र्वै ते सु॒वर्गं॑
 लो॒कमा॑यन् यदे॒ता इष्ट॑का उप॒दधा॑ति यान्ये॒व छन्दा॑ंसि सुव॒र्ग्या॑णि
 तैरे॒व यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति य॒ज्ञेन॑ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत॒
 ताः स्तोम॑भागैरे॒वासृ॑जत॒ यत् (२६)

स्तोम॑भागा उप॒दधा॑ति प्र॒जा ए॒व तद्यज॑मानः सृजते
 बृह॑स्पति॒र्वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ तेजः॒ सम॑भर॒द्यथ॑स्तोम॑भागा यथ॑स्तोम॑भागा
 उप॒दधा॑ति सत॑जसमेवाग्निं चि॒नुते॑ बृह॑स्पति॒र्वा ए॒तां य॒ज्ञस्य॑
 प्रति॑ष्ठाम॑पश्यद्यथ॑स्तोम॑भागा यथ॑स्तोम॑भागा उप॒दधा॑ति य॒ज्ञस्य॑
 प्रति॑ष्ठित्यै॒ सप्त॑सप्तोप॑ दधाति सवीर्य॑त्वाय॑ तिस्रो॑ मध्ये॒
 प्रति॑ष्ठित्यै॥ (२७)

उत्त॒रतो॑ ध॑त्ते तस्मा॑दुप॒धीय॑न्त॒ ऋष॑योऽसृजत॒ यन्निच॑त्वारि॑शच्च॥ [५]

रश्मि॑रित्ये॒वाऽऽदि॒त्यम॑सृजत॒ प्रेति॑रिति॒ धर्म॑मन्वि॒तिरिति॑
 दिव॑सं॒ संधि॑रित्यन्तरि॑क्षं प्रति॒धिरिति॑ पृथि॒वीं वि॑ष्टम्भ॒ इति॑

वृष्टिं प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति
 रुद्रान्सुदीतिरित्यादित्यानोज इति पितृस्तन्तुरिति प्रजाः
 पृतनाषाडिति पशून्नेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावा (२८)

इन्द्राय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः
 प्रजा अपंप्राणा असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमदधाद्यन्तेत्यपान
 स२सर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः
 पश्यन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृदसीत्येव
 मिथुनमदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः स२रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव
 प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजाता न प्रत्यतिष्ठन्ता वसुकोऽसि वेषश्रिरसि
 वस्यष्टिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाह वसुकोऽसि
 वेषश्रिरसि वस्यष्टिरसीति प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु प्रति
 ष्ठापयति सात्मान्तरिक्ष२ रोहति सप्राणोऽमुष्मिल्लोके प्रति
 तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेद॥ (३०)

युक्तग्रावा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादश च॥ [६]

नाकसद्विर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाकसदा नाकसत्त्वं
 यन्नाकसद उपदधाति नाकसद्विरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमैति
 सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति
 यजमानायतनं वै नाकसदो यन्नाकसद उपदधात्यायतनमेव

तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाकसदो
यन्नाकसदः (३१)

उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽव रुन्धे पञ्चचोडा उप
दधात्यप्सरसं एवैनमेता भूता अमुष्मिल्लोक उप शेरेश्थो
तनूपानीरेवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधद्द्यायेदेताभ्यं एवैनं
देवताभ्यं आ वृश्चति ताजगार्तिमाच्छ्रुत्युत्तरा नाकसद्ध्य उप दधाति
यथा जायामानीयं गृहेषु निषादयति तादृगेव तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुप दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते
स्वयमातृण्णां च विकर्णी चौत्तमे उप दधाति प्राणो वै
स्वयमातृण्णायुर्विकर्णी प्राणं चैवायुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते
तस्मात्प्राणश्चायुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टकामुप
दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात्पशूनाम् (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोपधेय
स्वयमातृण्णामुप दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोप धत्तेऽश्वमुप
घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-
पतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुत्सृष्ट्या अथो
सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णी
यद्विकर्णीमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उप

दधाति तस्मादुत्तरत उपचारोऽग्निर्वायुमती भवति समिद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यन्त्राकसदो यन्त्राकसदस्तत्पशूनामेपां वै द्वाविंशतिश्च॥ [७]

छन्दाऽस्युपं दधाति पशवो वै छन्दांसि पशूनेवाव रुन्धे
छन्दांसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनव रुन्ध एतां ह
वै यज्ञसेनश्चैत्रियायणश्चितिं विदां चकार तथा वै स पशूनवारुन्ध
यदेतामुपदधाति पशूनेवाव रुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो
वै गायत्री तेज एव (३५)

मुखतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानमेवैनं समानानां करोति
त्रिष्टुभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धत्ते जगतीरुपं
दधाति जागता वै पशवः पशूनेवाव रुन्धेऽनुष्टुभ उपं दधाति
प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुत्सृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहाः पङ्कीरक्षरपङ्कीरिति
विषुरूपाणि छन्दाऽस्युपं दधाति विषुरूपा वै पशवः पशवः (३६)

छन्दांसि विषुरूपानेव पशूनव रुन्धे विषुरूपमस्य गृहे
दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एव वेदातिच्छन्दसमुपं
दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते
वर्ष्म वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति
वर्ष्मैवैनं समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजमानः
प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेज एव पशवः पशवो यजमान एकश्च॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यत्सयुजो नोपदध्याद्देवता
अस्याग्निं वृञ्जीरन् यत्सयुजं उपदधात्यात्मनैवेन९ सयुजं चिनुते
नाग्निना व्यूध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावभिः सन्तत एवमेवैताभिर्ग्निः
सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन्
यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उप
दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा
देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमाच्छत्यग्निं चिक्यानो विश्वज्योतिष
उप दधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथो प्राणानेवैता
यजमानस्य दाधत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्य सुवर्ग
लोकमेति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारि च॥ [९]

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवाव रुन्धे यदेकधोपदध्यादेकमृतुं
वर्षेदनुपरिहार९ सादयति तस्मात्सर्वानृतून् वर्षति
पुरोवातसनिर्सीत्याहैतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमव रुन्धे
संयानीभिर्वै देवा इमाँल्लोकान्समयुस्तत्संयानीनां संयानित्वं
यत्संयानीरुपदधाति यथाप्सु नावा संयात्येवम् (४०)

एवैताभिर्यजमान इमाँल्लोकान्सं याति प्लवो वा एषो-
ऽग्रेर्यत्संयानीर्यत्संयानीरुपदधाति प्लवमेवैतमग्र्य उप दधात्युत

यस्यैतासूपहितास्वापोऽग्निः हरन्त्यहंत एवास्याग्निरादित्येष्टका
उप दधात्यादित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
न प्राप्नोत्यादित्याः (४१)

एवैनं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यादित्यो रुचमा दत्ते यो-
ऽग्निं चित्वा न रोचते यदादित्येष्टका उपदधात्यसावेवास्मिन्नादित्यो
रुचं दधाति यथासौ देवानां रोचत एवमेवैष मनुष्याणां रोचते
घृतेष्टका उप दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतम्प्रियेणैवैनं धाम्ना
समर्धयति (४२)

अथो तेजसानुपरिहारं सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो
दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत स यशसा व्यार्ध्यत स एता यशोदा
अपश्यन्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स यश आत्मन्नधत्त यद्यशोदा
उपदधाति यश एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पञ्चोपं दधाति
पाङ्क्तुः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यादित्या अर्धयत्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [१०]

देवासुराः संयन्ता आसन्कनीयांसो देवा आसन्भूयांसो-
ऽसुरास्ते देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपाधत्त भूयस्कृदसीत्येव
भूयांसोऽभवन्वन्स्पतिभिरोषधीभिर्वरिवस्कृदसीतीमामंजयन्प्राच्यसं
प्राचीं दिशमजयन्तूर्ध्वासीत्यमूमंजयन्तन्तरिक्षसदस्यन्तरिक्षे
सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति
 भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यप्सुषदसि श्येनसदसीत्याहेतद्वा
 अग्ने रूपं रूपेणैवाग्निमवं रुन्धे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे
 सादयामीत्याहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्या
 उप दधात्यायुरेव (४५)

अस्मिन्दधात्यग्ने यत्ते परं हृन्नामेत्याहेतद्वा अग्नेः प्रियं धामं
 प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति तावेहि स रभावहा इत्याह व्यैवैनेन
 परि धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्येध्यग्र इत्याहेष वा अग्निः पाञ्चजन्यो यः
 पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तव्या उप दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धामं
 यदृतव्या ऋतूनामेव प्रियं धामाव रुन्धे सुमेक इत्याह संवत्सरो
 वै सुमेकः संवत्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभंवन्नायुरेवर्तव्या उप पङ्क्तिं शतिश्च॥ [११]

प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तत्परापतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वस्याश्वत्वन्तं
 अश्वमेधेनैव प्रत्यदधुरेष वै प्रजापतिः सर्वं करोति योऽश्वमेधेन
 यजते सर्व एव भवति सर्वस्य वा एषा प्रायश्चित्तिः सर्वस्य
 भेषजं सर्वं वा एतेन पाप्मानं देवा अंतरन्नपि वा एतेन
 ब्रह्महृत्यामंतरन्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

तरति तरति ब्रह्महृत्यां योऽश्वमेधेन यजते य उ चैनमेवं
 वेदोत्तरं वै तत्प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्तस्मादश्वस्योत्तरतोऽव द्यन्ति

दक्षिणतोऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटो भवत्यप्सुयोनिर्वा अश्वो-
 ऽप्सुजो वैतसः स्व एवैनं योनौ प्रतिं छापयति चतुष्टोमः
 स्तोमो भवति सरङ्गु वा अश्वस्य सक्थ्यावृहत्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव
 प्रत्यदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानमवृहद्वादंश च॥ [१२]

देवासुराः तेनर्तव्यां रुद्रोऽश्मन्वृषदे वडुदेनं प्राचीमिति वसोर्धारांमग्निर्देवेभ्यः सुवर्गाय यत्राकृताय
 छन्दश्चितं पवंस्व द्वादश॥ [१३] देवासुरा अजायां वै ग्रंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दसामृधोत्यष्टौ
 पञ्चाशच्च॥ 58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवासुराः संयत्ता आसन्ते न व्यजयन्त स एता
 इन्द्रस्तनूरपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स तनुवमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत्ता
 ततो देवा अभवन्परासुरा यदिन्द्रतनूरुपदधाति तनुवमेव
 ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्तेऽथो सेन्द्रमेवाग्निः सतनुं
 चिनुते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यः (१)

भवति यज्ञो देवेभ्योऽपाक्रामत्तमवरुधं नाशंक्रुवन्त
 एता यज्ञतनूरपश्यन्ता उपादधत्ता ताभिर्वै ते यज्ञमवारुन्धत्ता
 यद्यज्ञतनूरुपदधाति यज्ञमेव ताभिर्यजमानोऽव रुन्धे त्रयस्त्रिंशत्तमुप

दधाति त्रयस्त्रिंशद्वै देवतां देवतां एवाव रुन्धेऽथो सात्मानमेवाग्निं
सतनुं चिनुते सात्मानमुष्मिल्लोके (२)

भवति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुपं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्ये
अग्निश्चितो ज्वलति तामिरेवैनं समिन्द्र उभयोरस्मै
लोकयोज्योतिर्भवति नक्षत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो
ज्योतींषि तान्येवाव रुन्धे सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि
यन्नक्षत्राणि तान्येवाप्रोत्यथो अनूकाशमेवैतानि (३)

ज्योतींषि कुरुते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै यत्संस्पृष्टा
उपदध्याद्वृष्ट्यै लोकमपि दध्यादवर्षुकः पर्जन्यः स्यादसंस्पृष्टा
उपं दधाति वृष्ट्या एव लोकं करोति वर्षुकः पर्जन्यो भवति
पुरस्तादन्याः प्रतीचीरुपं दधाति पश्चादन्याः प्राचीस्तस्मात्प्राचीनानि
च प्रतीचीनानि च नक्षत्राण्या वर्तन्ते॥ (४)

भ्रातृव्यो लोक एवैतान्येकचत्वारिंशच्च॥

[१]

ऋतव्या उपं दधात्यृतूनां क्लृप्त्यै द्वंद्वमुपं दधाति तस्माद्वंद्वमृतवो-
ऽधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चित्तिरन्तरिक्षमिव वा एषा द्वंद्वमन्यासु
चितीषूपं दधाति चतस्रो मध्ये धृत्या अन्तःश्लेषणं वा एताश्चितीनां
यदृतव्या यदृतव्या उपदधाति चितीनां विधृत्या अवका मनूपं
दधात्येषा वा अग्नेर्योनिः सयौनिम् (५)

एवाग्निं चिनुत उवाच ह विश्वामित्रोऽददिह्य ब्रह्मणान्नं यस्यैता

उपधीयान्तै य उ चैना एवं वेददिति संवत्सरो वा एतम्प्रतिष्ठायै
नुदते योऽग्निं चित्वा न प्रतितिष्ठति पञ्च पूर्वाश्रितयो भवन्त्यथ
षष्ठीं चितिं चिनुते षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति
तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीर्नामिष्टका यस्येता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव समानानां
भवति यं द्विष्यात्तमुपदधद्द्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्यं आ
वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्यङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तो या यज्ञस्य
निष्कृतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौहन् तद्धिरण्यमभवद्यद्धिरण्यशल्कैः
प्रोक्षति यज्ञस्य निष्कृत्या अथो भेषजमेवास्मै करोति (७)

अथो रूपेणैवैनं समर्धयत्यथो हिरण्यज्योतिषैव सुवर्गं
लोकमेति साहस्रवता प्रोक्षति साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेरास्यां
इमा मे अग्र इष्टका धेनवः सन्त्वित्याह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं
कामदुघां अमुत्रामुष्मिल्लोक उप तिष्ठन्ते॥ (८)

सयोनिमेता वै करोत्येकान्नचत्वारिंशच्च॥ [२]

रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथा
वत्सो जातः स्तनं प्रेप्सत्येवं वा एष एतर्हि भागधेयं प्रेप्सति
तस्मै यदाहुतिं न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं
जुहोति भागधेयेनैवैनं शमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो
यद्गाम्याणां पशूनाम् (९)

पयसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदारण्यानामारण्याञ्जर्तिलयव
 वा जुहुयाद्गवीधुकयवाग्वा वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो
 खल्वाहुरनाहुतिर्वै जर्तिलांश्च गवीधुकाश्चेत्यजक्षीरेण जुहोत्याग्नेयी
 वा एषा यदजाहुत्यैव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति
 नारण्यानङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः (१०)

अजायां घर्मम्प्राप्तिश्चन्त्सा शोचन्ती पूर्णं पराजिहीत सो ३-
 ऽर्कोऽभवत्तदर्कस्यार्कत्वमर्कपूर्णं जुहोति सयोनित्वायोदङ्घ्रिष्ठञ्जुहोत्ये
 वै रुद्रस्य दिख्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते चरमायामिष्टकायां
 जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे
 लोका इमानेव लोकान्त्समावद्वीर्यान्करोतीयत्यग्ने जुहोति (११)

अथेयत्यथेयति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः
 शमयति तिस्र उत्तरा आहुतीर्जुहोति षट्त्सम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव
 ऋतुभिरेवैनं शमयति यदनुपरिक्रामं जुहुयादन्तरवचारिणं
 रुद्रं कुर्यादथो खल्वाहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां
 वेत्यनुपरिक्राममेव होतव्यमपरिवर्गमेवैनं शमयति (१२)

एता वै देवताः सुवर्ग्या या उत्तमास्ता यजमानं वाचयति
 ताभिरेवैनं सुवर्गं लोकं गमयति यं द्विष्यात्तस्य सञ्चरे पशूनां
 न्यस्येद्यः प्रथमः पशुरभितिष्ठति स आर्तिमाच्छति॥ (१३)

अश्मन्नूर्जमिति परि पिश्वति मार्जयत्येवैनमथो तर्पयत्येव स
 एनं तृप्तोऽक्षुध्यन्नशोचन्नमुष्मिल्लोक उप तिष्ठते तृप्यति प्रजया
 पशुभिर्य एवं वेद तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सः सराणा इत्याहान्नं
 वा ऊर्गन्नम्मरुतोऽन्नमेवाव रुन्धेऽश्मंस्ते क्षुदमुं ते शुक् (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा च शुचा
 चार्पयति त्रिः परिपिश्वन्पर्येति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचः
 शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्थसम्पद्यन्ते षड्वा ऋतव ऋतुभिरेवास्य
 शुचः शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वैतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवका वेतसशाखया चावकाभिश्च वि कर्षत्यापो वै
 शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचः शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रथमः
 पशुरधिक्रामतीश्वरो वै तः शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कर्षत्येष
 वै पशूनामनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु
 तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिर्वि कर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुचः
 शमयति पावकवतीभिरन्नं वै पावकोऽन्नैनेवास्य शुचः
 शमयति मृत्युर्वा एष यदग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम्
 कार्ष्णीं उपानहावुपं मुञ्चते ब्रह्मणैव मृत्योरन्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्ते-
 ऽन्तरन्नाद्यादित्याहुरन्यामुपमुञ्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्यः रुन्धे नमस्ते हरसे शोचिष इत्याह

नमस्कृत्य हि वसीयाः समुपचरन्त्यन्यं ते अस्मत्तपन्तु हेतय
इत्याह यमेव द्वेष्टि तमस्य शुचार्पयति पावको अस्मभ्यः
शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे द्वाभ्यामधि क्रामति
प्रतिष्ठित्या अपस्यवतीभ्याः शान्त्यै॥ (१८)

शुर्वेतसोऽपामंष्टाभिर्विकर्षति नान्तरेकान्नपञ्चाशच्च॥ [४]

नृषदे वडिति व्याघारयति पङ्क्याहुत्या यज्ञमुखमा रभतेऽक्षण्या
व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै
यद्वषट्कुर्याद्यातयामास्य वषट्कारः स्याद्यन्न वषट्कुर्याद्रक्षांसि यज्ञः
हन्युर्वडित्याह परोक्षमेव वषट्करोति नास्य यातयामा वषट्कारो
भवति न यज्ञः रक्षांसि घ्नन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९)

अहुतादोऽन्ये तानग्निचिदेवोभ्याम्प्रीणाति ये देवा देवानामिति
दध्रा मधुमिश्रेणावोक्षति हुतादश्चैव देवानहुतादश्च यजमानः प्रीणाति
ते यजमानम्प्रीणन्ति दध्रैव हुतादः प्रीणाति मधुषाहुतादो ग्राम्यं वा
एतदन्नं यद्वध्यारण्यम्मधु यद्वध्रा मधुमिश्रेणावोक्षत्युभयस्यावरुद्धौ
ग्रमुष्टिनावोक्षति प्राजापत्यः (२०)

वै ग्रमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचारमवोक्षत्यप
वि वा एष प्राणैः प्रजयां पशुभिर्ऋध्यते योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति
प्राणदा अपानदा इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते वर्चोदा वरिवोदा

इत्याह प्रजा वै वर्चः पशवो वरिवः प्रजामेव पशूनात्मन्धत्त इन्द्रो
वृत्रमहन्तं वृत्रः (२१)

हृतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्स एतामग्नयेऽनीकवत्
आहुतिमपश्यत्तामं जुहोत्तस्याग्निरनीकवान्धस्वेन भागधेयेन प्रीतः
षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहद्वैश्वकर्मणेन पाप्मनो निरमुच्यत्
यदग्नयेऽनीकवत् आहुतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानीकवान्धस्वेन
भागधेयेन प्रीतः पाप्मानमपि दहति वैश्वकर्मणेन पाप्मनो
निर्मुच्यते यं कामयेत चिरम्पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्य जुहुयाच्चिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते
यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्य
जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां
जुहोति नानैव सूक्तयोर्वीर्यं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ (२३)

देवाः प्राजापत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिंशच्च॥ [५]

उदेनमुत्तरां नयेति समिध आ दधाति यथा जनं यतेश्वसं
करोति तादृगेव तत्तिष्ठ आ दधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मै
भागधेयं करोत्यौदुम्बरीर्भवन्त्यूर्वा उदुम्बर ऊर्जमेवास्मा अपि
दधात्युदु त्वा विश्वे देवा इत्याह प्राणा वै विश्वे देवाः प्राणैः (२४)

एवैनमुद्यच्छतेऽग्ने भरन्तु चित्तिभिरित्याह यस्मा एवैनं

चित्तायोद्यच्छते तेनैवैनं समर्धयति पञ्च दिशो दैवीर्यज्ञमवन्तु
 देवीरित्याहु दिशो ह्येषोऽनु प्रच्यवतेऽपामंति दुर्मतिम्बाधमाना
 इत्याहु रक्षसामपंहत्यै रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीरित्याहु पशवो
 वै रायस्पोषः (२५)

पशूनेवाव रुन्धे षड्विहरति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं
 हरति द्वे परिगृह्यवती भवतो रक्षसामपंहत्यै सूर्यरश्मिर्हरिकेशः
 पुरस्तादित्याहु प्रसूत्यै ततः पावका आशिषो नो जुषन्तामित्याहान्नं
 वै पावकोऽन्नमेवाव रुन्धे देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा
 एतदप्रतिरथमपश्यन्तेन वै तैऽप्रति (२६)

असुरानजयन्तदप्रतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रतिरथं
 द्वितीयो होतान्वाहाप्रत्यैव तेन यजमानो भ्रातृव्याञ्जयत्यथो
 अनभिजितमेवाभि जयति दशर्चं भवति दशाक्षरा विराड्विराजेमौ
 लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अथो दशाक्षरा विराडन्नं
 विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यसदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवार्त्नी

अश्मानं नि दधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष
 दिवो मध्यं आस्त इत्याहु व्यैवैतया मिमीते मध्ये दिवो निहितः
 पृश्निरश्मेत्याहान्नं वै पृश्न्यन्नमेवाव रुन्धे चतसृभिरा पुच्छादेति
 चत्वारि छन्दांसि छन्दोभिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नित्याहु
 वृद्धिमेवोपावर्तते वाजानां सत्पतिम्पतिम् (२८)

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे सुम्रहूर्यज्ञो देवाः आ

च वक्षदित्याह प्रजा वै पशवः सुम्नं प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते
 यक्षदग्निर्देवो देवाः आ च वक्षदित्याह स्वगाकृत्यै वाजस्य
 मा प्रसवेनोद्भाभेणोदग्रभीदित्याहासौ वा आदित्य उद्यन्तुद्भाभ
 एष निम्नोचन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृव्यं नि
 गृह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषोऽप्रत्याग्नीध्रे पतिमेष दशं च॥ [६]

प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहिं विद्वानित्याह देवलोकमेवैतयोपावर्तते
 क्रमध्वमग्निना नाकमित्याहेमानेवैतया लोकान्क्रमते पृथिव्या
 अहमुदन्तरिक्षमारुहमित्याहेमानेवैतया लोकान्स्थसमारोहति
 सुवर्यन्तो नापेक्षन्त इत्याह सुवर्गमेवैतया लोकमेत्यग्रे प्रेहिं (३०)

प्रथमो देवयतामित्याहोभयैष्वेवैतया देवमनुष्येषु चक्षुर्दधाति
 पञ्चभिरधिं क्रामति पाङ्क्तो यज्ञो यावानेव यज्ञस्तेन सह
 सुवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्ने
 सहस्राक्षेत्याह साहस्रः प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै तस्मै ते विधेम
 वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव (३१)

रुन्धे दध्नः पूर्णामौदुम्बरीः स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्ग्वै
 दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यामेवोर्जं दधाति तस्मादमुतो-
 ऽर्वाचीमूर्जमुप जीवामस्तिमृभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्त
 गमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै

सूर्मी कर्णकावत्येतया ह स्म (३२)

वै देवा असुराणां शततृहाऽस्तृहन्ति यदेतया
समिधमादधाति वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति
स्तृत्या अछम्बद्वारं विधेमं ते परमे जन्मन्नग्र इति वैकङ्कतीमा
दधाति भा एवाव रुन्धे तां सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामिति
शमीमयी शान्त्या अग्निर्वा ह वा अग्निचितं दुहेऽग्निचिद्वाग्निं दुहे
ताम् (३३)

सवितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्याहैष वा अग्नेर्दोहस्तमस्य कण्वं एव
श्रायसोऽवेत्तेन ह स्मैनः स दुहे यदेतया समिधमादधात्यग्निचिदेव
तदग्निं दुहे सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्याह सप्तैवास्य
साप्तानि प्रीणाति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि प्रजापतिः
प्रजापतेः (३४)

आप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु
प्राविंशञ्जुह्वन्मनसा दिशो ध्यायेद्विग्भ्य एवैनमव रुन्धे दध्ना
पुरस्ताञ्जुहोत्याज्येनोपरिष्ठात्तेजश्चैवास्मा इन्द्रियं च समीचीं
दधाति द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरः साक्षात् (३५)

एव वैश्वानरमव रुन्धे यत्प्रयाजानूयाजान्कुर्याद्विकस्तिः सा

य॒ज्ञस्य॑ दर्विहोमं करोति य॒ज्ञस्य॑ प्रति॑ष्ठित्यै रा॒ष्ट्रं वै वै॑श्वान॒रो
विण्म॒रुतो वै॑श्वान॒रः हु॒त्वा मा॑रु॒ताञ्जु॑होति रा॒ष्ट्र ए॒व वि॑श॒मनु॑
ब॒ध्रात्यु॒च्चैर्वै॑श्वान॒रस्या॑ श्रावयत्युपा॒ंशु मा॑रु॒ताञ्जु॑होति तस्मा॑द्रा॒ष्ट्रं
वि॑श॒मति॑ वदति मा॒रुता॑ भ॒वन्ति म॒रुतो॒ वै दे॒वानां॑ वि॒शो
दे॒ववि॑शेनैवास्मै मनुष्यवि॒शम॑व रुन्धे स॒प्त भ॑वन्ति स॒प्तग॑णा वै
म॒रुतो॑ गण॒श ए॒व वि॑श॒मव॑ रुन्धे ग॒णेन॑ ग॒णम॑नु॒द्रुत्य॑ जुहोति
वि॑श॒मेवा॒स्मा अ॑नुव॒र्त्मानं॑ करोति॥ (३६)

अग्ने॒ प्रेह्य॑वं स्म दुहे तां प्र॒जाप॑तेः सा॒क्षान्म॑नुष्यवि॒शमे॑कवि॒ंशति॑श्च॥ [७]

वसो॒र्धारां॑ जुहोति॒ वसो॑र्मे॒ धारा॑स॒दिति॑ वा ए॒षा हू॑यते घृ॒तस्य॑
वा ए॒नमे॑षा धारा॒मुष्मि॑ल्लो॒के पि॒न्वमा॑नोप॒ तिष्ठ॑त आ॒ज्येन॑ जुहोति
तेजो॑ वा आ॒ज्यं तेजो॑ वसो॒र्धारा॑ तेज॑सैवास्मै तेजो॒ऽव रु॑न्धेऽथो॒
कामा॑ वै वसो॒र्धारा॑ कामा॑नेवाव॒ रुन्धे यं का॑मये॒त प्रा॑णान॑स्या॒न्नाद्यं॑
वि (३७)

छि॒न्द्यामि॑ति वि॒ग्राहं॑ तस्य॑ जुहुयात्प्रा॒णाने॑वास्या॒न्नाद्यं॑
विच्छि॑न॒त्ति यं का॑मये॒त प्रा॑णान॑स्या॒न्नाद्यं॑ सं त॑नुयामि॒ति सन्त॑तां
तस्य॑ जुहुयात्प्रा॒णाने॑वास्या॒न्नाद्यं॑ सं त॑नोति द्वा॒दश॑ द्वा॒दशानि॑
जुहोति॑ द्वा॒दश॑ मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्सरेणैवास्मा॒ अन्न॑मव॒
रु॑न्धेऽन्नं च॒ मेऽक्षु॑च्च म॒ इत्या॑हैतद्वै (३८)

अन्न॑स्य रू॒पं रू॒पेणै॑वान्नमव॒ रुन्धेऽग्नि॑श्च म॒ आप॑श्च म॒

इत्याहैषा वा अन्नस्य योनिः सयोन्येवान्नमव रुन्धेऽर्धेन्द्राणि
 जुहोति देवता एवाव रुन्धे यत्सर्वेषामर्धमिन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रो
 देवतानां भूयिष्ठभाक्तम् इन्द्रमुत्तरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति
 यज्ञायुधानि जुहोति यज्ञः (३९)

वै यज्ञायुधानि यज्ञमेवाव रुन्धेऽथो एतद्वै यज्ञस्य रूपं
 रूपेणैव यज्ञमव रुन्धेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च म इत्याह
 स्वगाकृत्या अग्निश्च मे घर्मश्च म इत्याहैतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपं
 रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे ऋक् मे सामं च म इत्याह (४०)

एतद्वै छन्दसां रूपं रूपेणैव छन्दांस्यव रुन्धे
 गर्भाश्च मे वत्साश्च म इत्याहैतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव
 पशूनव रुन्धे कल्पाञ्जुहोत्यक्लृप्तस्य क्लृप्त्यै युग्मदयुजे जुहोति
 मिथुनत्वार्योत्तरावती भवतोऽभिक्रान्त्या एकां च मे तिस्रश्च म
 इत्याह देवछन्दसं वा एकां च तिस्रश्च (४१)

मनुष्यछन्दसं चतस्रश्चाष्टौ च देवछन्दसं चैव मनुष्यछन्दसं
 चाव रुन्धे आ त्रयस्त्रिंशतो जुहोति त्रयस्त्रिंशद्वै देवता देवता
 एवाव रुन्धे आष्टाचत्वारिंशतो जुहोत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा
 जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुन्धे वाजश्च
 प्रसवश्चेति द्वादशं जुहोति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सर एव

प्रति तिष्ठति॥ (४२)

वि वै यज्ञः सामं च मृ इत्याह च तिस्रश्चैकान्नपञ्चाशच्च॥ [८]

अग्निर्देवेभ्योऽपाक्रामद्वाग्धेयमिच्छमानस्तं देवा अब्रुवन्नुप न
आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यमेव वाजप्रसवीयं
जुहवन्निति तस्मादग्नये वाजप्रसवीयं जुह्वति यद्वाजप्रसवीयं
जुहोत्यग्निमेव तद्वाग्धेयेन समर्धयत्यथो अभिषेक एवास्य स
चतुर्दशभिर्जुहोति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्त (४३)

आरण्या उभयीषामवरुद्धा अन्नस्यान्नस्य जुहोत्यन्नस्यान्नस्यावरु
औदुम्बरेण सुवेण जुहोत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्गन्नमूर्जेवास्मा
ऊर्जमन्नमव रुन्धेऽग्निर्वै देवानामभिषिक्तोऽग्निचिन्मनुष्याणान्तस्मादग्नि
न धावेदवरुद्धः ह्यस्यान्नमन्नमिव खलु वै वरुषं यद्धावेदन्नाद्याद्धावेदुपा

उपावर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवत्सायै पयसा
जुहोत्यह्नेवास्मै रात्रिं प्र दापयति रात्रियाहरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते
काममन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतो जुहोति राष्ट्रमेवाव रुन्धे षड्भिर्जुहोति
षड्वा ऋतव ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भुवनस्य पत इति रथमुखे
पश्चाहुतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः (४५)

अभि जयत्यग्निचितः ह वा अमुष्मिल्लोके वातोऽभि पवते
वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनममुष्मिल्लोके वातः पवते त्रीणि जुहोति

त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमव रुन्धे समुद्रोऽसि
नभस्वानित्याहेतद्वै वातस्य रूपं रूपेणैव वातमव रुन्धेऽञ्जलिना
जुहोति न ह्येतेषामन्यथाहुतिरवकल्पते॥ (४६)

ओषधयः सप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे च॥ [९]

सुवर्गाय वै लोकाय देवरथो युज्यते यत्राकूताय मनुष्यरथ एष
खलु वै देवरथो यदग्निरग्निं युनज्मि शवंसा घृतेनेत्याह युनक्त्येवैनं
स एनं युक्तः सुवर्गं लोकमभि वहति यत्सर्वाभिः पञ्चभिर्युज्याद्युक्तो-
ऽस्याग्निः प्रच्युतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा
अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृशति त्रिवृत् (४७)

वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तं युनक्ति यथानसि युक्त आधीयत
एवमेव तत्प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानि
यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामभि मृशत्येतावान् वै यज्ञो
यावानग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यात ऊर्ध्वः क्रियते यावानेव
यज्ञस्तमन्ततोऽन्वारोहति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एकयाप्रस्तुतं
भवत्यथ (४८)

अभि मृशत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्यथो सन्तत्ये प्र वा एषो-
ऽस्माल्लोकाच्च्यवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक आहुतिरव
कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहुतिं जुहोति स्रवति वै सा तां
स्रवन्तीं यज्ञोऽनु परा भवति यज्ञं यजमानो यत्पुनश्चितिं चिनुत

आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुतयस्तिष्ठन्ति (४९)

न यज्ञः पराभवति न यजमानोऽष्टावुप दधात्यष्टाक्षरा गायत्री
गायत्रेणैवैनं छन्दसा चिनुते यदेकादश त्रैष्टुभेन यद्वादश जागतेन
छन्दोभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामैषोऽग्निर्यत्पुनश्चितिर्य एवं
विद्वान्पुनश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुषादन्नमत्ति यथा वै पुनराधेयं
एवम्पुनश्चितिर्योऽग्न्याधेयेन न (५०)

ऋध्नोति स पुनराधेयमा धत्ते योऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स
पुनश्चितिं चिनुते यत्पुनश्चितिं चिनुत ऋद्ध्या अथो खल्वाहुर्न
चेतव्येति रुद्रो वा एष यदग्निर्यथा व्याघ्रः सुप्तम्बोधयति
तादृगेव तदथो खल्वाहुश्चेतव्येति यथा वसीयाः सम्भागधेयेन
बोधयति तादृगेव तन्मनुरग्निमचिनुत तेन नार्धोऽस एतां
पुनश्चितिमपश्यत्तामचिनुत तथा वै स आर्धोऽद्यत्पुनश्चितिं चिनुत
ऋद्धौ॥ (५१)

त्रिवृदथ तिष्ठन्त्यग्न्याधेयेन नाचिनुत सप्तदश च॥ [१०]

छन्दश्चितं चिन्वीत पशुकामः पशवो वै छन्दांसि पशुमानेव
भवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकामः श्येनो वै वयंसाम्पतिष्ठः
श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतति कङ्कचितं चिन्वीत यः
कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिल्लोके स्यामिति शीर्षण्वानेवामुष्मिल्लोके
भवत्यलजचितं चिन्वीत चतुःसीतं प्रतिष्ठाकामश्चतस्रो दिशो

दिक्ष्वैव प्रतिं तिष्ठति प्रउगचितं चिन्वीतु भ्रातृव्यवान्प्र (५२)

एव भ्रातृव्यानुदत उभयतःप्रउगं चिन्वीतु यः कामयेत प्र जातान्भ्रातृव्यानुदेय प्रतिजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृव्यानुदते प्रति जनिष्यमाणान्नथचक्रचितं चिन्वीतु भ्रातृव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरति द्रोणचितं चिन्वीतान्नकामो द्रोणे वा अन्नमिष्यते सयोन्येवान्नमव रुन्धे समूह्यं चिन्वीत पशुकामः पशुमानेव भवति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीतु ग्रामकामो ग्राम्येव भवति श्मशानचितं चिन्वीतु यः कामयेत पितृलोकं ऋध्रुयामिति पितृलोक एवर्ध्नाति विश्वामित्रजमदग्री वसिष्ठेनास्पर्धेतां स एता जमदग्निर्विह्व्या अपश्यत्ता उपाधत्ता ताभिर्वै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृद्धं यद्विह्व्या उपदधातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे होतुर्धिष्णिय उपं दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मां आयतनं इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे द्वादशोपं दधाति द्वादशाक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुन्धेऽष्टावष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशफाः पशवः पशून्वाव रुन्धे षण्मांर्जालीये षड्वा ऋतव ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋतून्व

देवान्पितॄन्प्रीणाति॥ (५)

प्र भवति यजमानायतनं वा अष्टाचत्वारिंशच्च॥ [११]

पवस्व वाजंसातय इत्यनुष्टुक्प्रतिपद्वति तिस्रोऽनुष्टुभश्चतस्रो
गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादः श्वस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति
यच्चतस्रो गायत्रियस्तस्मात्सर्वाः श्वतुरः पदः प्रतिदधत्पलायते
परमा वा एषा छन्दसां यदनुष्टुक्परमश्चतुष्टोमः स्तोमानां
परमस्त्रिरात्रो यज्ञानां परमोऽश्वः पशूनां परमेणैवैनं परमतां
गमयत्येकविंशमहर्भवति (५६)

यस्मिन्नश्वं आलभ्यते द्वादश मासाः पञ्चर्तवस्त्रय इमे लोका
असावादित्य एकविंश एष प्रजापतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव
साक्षाद्विप्रोति शक्ररयः पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दोऽन्येन्ये वा एते
पशव आ लभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या यच्छक्ररयः पृष्ठं
भवन्त्यश्वस्य सर्वत्वाय पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामं भवति रश्मिना वा
अश्वः (५७)

यत ईश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः परां परावतं
गन्तोर्त्पार्थुरश्मम्ब्रह्मसामम्भवत्यश्वस्य यत्यै धृत्यै सङ्कृत्यच्छावाकसाम
वा एष यदश्वमेधः कस्तद्वेदेत्याहुर्यदि सर्वो वा क्रियते न वा
सर्व इति यत्सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय पर्याप्त्या
अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहर्भवति सर्वस्यात्यै

सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति सर्वं जयति॥ (५८)

अहर्भवति वा अश्वोऽहर्भवति दशं च॥—————[१२]

यदेकैः प्रजापतिः प्रेणानु यजुषापो विश्वकर्माग्र आ याहि सुवर्गाय वज्रो गायत्रेणाग्र उदधे
समीचीन्द्राय मयुरपां बलाय पुरुषमृगः सौरि पृषतः शका रुक्मरुजः सुपर्ण आग्नेयोऽश्वोऽग्नयेऽनीकवते
चतुर्विंशतिः॥—————[१३] यदेकैः स पार्ष्णीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा अपां नग्रेऽश्वस्तूपरो
द्विपंष्टिः॥६२॥ यदेकैः केशिपित्येवं॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः ॥

यदेकैः सऽस्थापयति यज्ञस्य सन्तत्या अविच्छेदायैन्द्राः
पशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्य आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं
दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभौ याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया
यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे
नियुत्वते तूपरमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजस एष आ लभ्यते
तस्माद्यद्रियङ्वायुः (१)

वाति तद्रियङ्मुग्निर्दहति स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वते
स्यादुन्माद्येद्यजमानो नियुत्वते भवति यजमानस्यानुन्मादाय
वायुमती श्वेतवती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेजस्त्वाय हिरण्यगर्भः
समवर्तताग्र इत्याघारमा घारयति प्रजापतिर्वै हिरण्यगर्भः

प्रजापतेरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते
यच्छ्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्वानां
यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानां वायुर्वै पशूनाम्प्रियं
धाम यद्वायव्यो भवत्येतमेवैनमभि संजानानाः पशव उप
तिष्ठन्ते वायव्यः कार्या(३)ः प्राजापत्या(३) इत्याहुर्यद्वायव्यं
कुर्यात्प्रजापतेरियाद्यत्प्राजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इयाद्यद्वायव्यः पशुर्भवति तेन वायोर्नैति यत्प्राजापत्यः
पुरोडाशो भवति तेन प्राजापतेर्नैति यद्वादशकपालस्तेन
वैश्वानुरात्रेत्याग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमाणो-
ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं चा रभतेऽग्निरवमो
देवतानां विष्णुः परमो यदाग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति
देवताः (४)

एवोभयतः परिगृह्य यजमानोऽव रुन्धे पुरोडाशेन वै देवा
अमुष्मिल्लोक आर्धुवं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिल्लोक
ऋध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोकं ऋध्नोति
यदष्टाकपालस्तेनाग्नेयो यत्रिकपालस्तेन वैष्णवः समृद्धो
यः कामयेतास्मिल्लोकं ऋध्रयामिति स चरुं कुर्वीताग्नेर्धृतं
विष्णोस्तण्डुलास्तस्मात् (५)

चरुः कार्योऽस्मिन्नेव लोक ऋध्नोत्यादित्यो भवतीयं वा
 अदितिरस्यामेव प्रति तिष्ठत्यथो अस्यामेवाधि यज्ञं तनुते यो वै
 संवत्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथा सामि गर्भोऽवपद्यते तादृगेव
 तदार्तिमार्च्छेद्वैश्वानरं द्वादशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेत्संवत्सरो वा
 अग्निर्वैश्वानरो यथा संवत्सरमात्वा (६)

काल आगते विजायत एवमेव संवत्सरमात्वा काल
 आगतेऽग्निं चिनुते नार्तिमार्च्छत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः
 प्रियामेवास्यं तनुवमव रुन्धे त्रीण्येतानि हवींषि भवन्ति त्रयं
 इमे लोका एषां लोकानां रोहाय॥ (७)

यद्रियं ह्ययुर्यच्छंश्रुणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादात्वाष्टानि शच्च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविशत्ताभ्यः पुनः सम्भावितुं
 नाशक्रोत्सोऽब्रवीदृध्नवदिथ्स यो मेतः पुनः सञ्चिनवदिति तं
 देवाः समचिन्वन्ततो वै त आर्ध्रुवन् यत्समचिन्वन्तचित्यस्य
 चित्यत्वम् य एवं विद्वानग्निं चिनुत ऋध्नोत्येव कस्मै कमग्निश्चीयत
 इत्याहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भवति कस्मै
 कमग्निश्चीयत इत्याहुर्देवा मा वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं
 देवाः कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुर्गृह्यसानीति वा अग्निश्चीयते
 गृह्येव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः पशुमानसानीति वा

अग्निः (९)

चीयते पशुमानेव भवति कस्मै कमग्निश्चीयत इत्याहुः सप्त
मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राञ्चस्त्रयः प्रत्यं
च आत्मा सप्तम एतावन्त एवैनमुष्मिल्लोक उप जीवन्ति प्रजा-
पतिरग्निमचिकीषत तं पृथिव्यब्रवीन्न मय्यग्निं चैष्यसेति मा धक्ष्यति
सा त्वातिदह्यमाना वि धविष्ये (१०)

स पापीयान्भविष्यसीति सोऽब्रवीत्तथा वा अहं करिष्यामि
यथा त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापतिस्त्वा
सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीदेतीमामेवेष्टकां
कृत्वोपाधत्तानतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तदभि मृशेत्प्रजा-
पतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद (११)

इतीमामेवेष्टकां कृत्वोप धत्तेऽनतिदाहाय प्रजापतिरकामयत्
प्र जायेयेति स एतमुख्यमपश्यत् संवत्सरमबिभस्ततो वै स
प्राजायत् तस्मात्संवत्सरम्भार्यः प्रैव जायते तं वसंवोऽब्रुवन्
त्वमजनिष्ठा वयं प्र जायामहा इति तं वसुभ्यः प्रायच्छुतं
त्रीण्यहान्यबिभरुस्तेन (१२)

त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्त्र्यहम्भार्यः प्रैव
जायते तान्नुद्रा अब्रुवन् ययमजनिद्वं वयं प्र जायामहा इति तं
रुद्रेभ्यः प्रायच्छुन्तं षडहान्यबिभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृजन्त

त्रयस्त्रिंशतं च तस्मात्पडहम्भार्यः प्रैव जायते तानादित्या अब्रुवन्
यूयमजनिद्वं वयं (१३)

प्र जायामहा इति तमादित्येभ्यः प्रायच्छन्तं द्वादशाहान्यबिभरुस्ते
त्रीणि च शतान्यसृजन्त त्रयस्त्रिंशतं च तस्माद्द्वादशाहम्भार्यः प्रैव
जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रतमीं य एवमुख्यः
साहस्रं वेद प्र सहस्रं पशूनांप्रोति॥ (१४)

अग्निवान्यशुमानं सानीति वा अग्निर्धविष्ये मृशेत्प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद
तेन तानादित्या अब्रुवन् यूयमजनिद्वं वयश्चत्वारिंशच्च॥ [२]

यजुषा वा एषा क्रियते यजुषा पच्यते यजुषा वि मुच्यते
यदुखा सा वा एषैतरहिं यातयाम्नी सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुरग्ने
युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमाः इत्युखायां जुहोति
तेनैवैनाम्पुनः प्र युङ्क्ते तेनायातयाम्नी यो वा अग्निं योग आगते
युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेष्वग्ने (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतमाः इत्याहैष वा
अग्नेर्योगस्तेनैवैनं युनक्ति युङ्क्ते युञ्जानेषु ब्रह्मवादिनो वदन्ति
न्यङ्कुग्निश्चेतव्या(३) उत्ताना(३) इति वयंसां वा एष प्रतिमया
चीयते यदग्निर्यन्यश्च चिनुयात्पृष्टित एनमाहुतय ऋच्छेयुर्यदुत्तानं
न पतितुः शक्रयादसुवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनमुत्तानम् (१६)

पुरुषशीर्षमुप दधाति मुखत एवैनमाहुतय ऋच्छन्ति नोत्तानं

चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रति दधाति
 द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुषी समान्या जुहोति समानः हि चक्षुः
 समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यदधत् तद्देवा
 वामभृतावृञ्जत् तद्वामभृतौ वामभृत्त्वं यद्वामभृतमुपदधाति वाममेव
 तया वसु यजमानो भ्रातृव्यस्य वृङ्के हिरण्यमूर्ध्नी भवति ज्योतिर्वै
 हिरण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिषैवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भवति
 प्रतिष्ठित्यै॥ (१७)

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनमुत्तानं वामभृतश्चतुर्विंशतिश्च॥ [३]

आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्ता अग्निरभ्यध्यायत्ताः
 समभवत्तस्य रेतः परापतत्तदियमभवद्यद्वितीयम्परापतत्तदसा-
 वभवदियं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजावुपदधातीमे एवोप धत्ते
 यद्वा असौ रेतः सिञ्चति तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जायते ता
 ओषधयः (१८)

वीरुधौ भवन्ति ता अग्निरन्ति य एवं वेद प्रैव जायते-
 ऽन्नादो भवति यो रेतस्वी स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामुभे
 उप दध्यादिमे एवास्मै समीची रेतः सिञ्चतो यः सिक्तरेताः
 स्यात्प्रथमायां तस्य चित्यामन्यामुप दध्यादुत्तमायामन्याः रेत
 एवास्य सिक्तमाभ्यामुभयतः परि गृह्णाति संवत्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहतस्तदेनयोर्व्रतं

यो वा अपशीर्षाणमग्निं चिनुतेऽपशीर्षामुष्मिल्लोके भवति यः
 सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके भवति चित्तिं जुहोमि
 मनसा घृतेन यथा देवा इहागमन्वीतिहोत्रा ऋतावृधः समुद्रस्य
 वयुनस्य पत्नञ्जुहोमि विश्वकर्मणे विश्वाहामर्त्यः हविरिति
 स्वयमातृणामुपधाय जुहोति (२०)

एतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिल्लोके
 भवति य एवं वेद सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तस्य
 यदयथापूर्वं क्रियतेऽसुवर्ग्यमस्य तत्सुवर्ग्योऽग्निश्चितिमुपधायामि
 मृशेच्चित्तिमचित्तिं चिनवद्वि विद्वान्पृष्ठेव वीता वृजिना च
 मर्तान्राये च नः स्वपत्याय देव दितिं च रास्वादिति मुरुष्येति
 यथापूर्वमेवैनामुप धत्ते प्राश्चमेनं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति॥ (२१)

ओषधयः कञ्जुहोति स्वपत्यायाष्टादश च॥ [४]

विश्वकर्मा दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सोऽस्मान्पातु तस्मै
 नमः प्रजापती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पशून्पातु सो-
 ऽस्मान्पातु तस्मै नम एता वै देवता एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो
 वा एष आ वृश्च्यते यः पशुशीर्षाण्युपदधाति हिरण्येष्टका उप
 दधात्येताभ्य एव देवताभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२)

वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून् दधाति शुचारण्यानर्पयति किं तत्

उच्छि॑र॒षतीति॑ यद्धि॑रण्येष्ट॒का उप॑दधा॒त्यमृतं॑ वै हि॒रण्यम॑मृते॒नैव
ग्रा॒म्येभ्यः॑ प॒शुभ्यो॑ भेष॒जं करोति॑ नैनान् हि॒नस्ति प्रा॒णो वै
प्रथ॑मा स्वयमातृ॒ण्णा व्या॒नो द्वितीया॑पा॒नस्तृतीया॑नु प्रा॒ण्यात्प्रथ॑मा॒
स्वय॑मातृ॒ण्णामुप॑धाय प्रा॒णेनै॒व प्रा॒णं सम॑र्धयति व्य॒न्यात् (२३)

द्वितीया॑मुप॒धाय॑ व्या॒नेनै॒व व्या॒नं सम॑र्धयत्यपा॒न्यात्तृतीया॑मुप॒धा
सम॑र्धयत्यथो॑ प्रा॒णैरे॒वैन॑ समि॒न्दे भूर्भुवः॑ सुव॒रिति॑ स्वयमातृ॒ण्णा
उप॑ दधाती॒मे वै लो॒काः स्वय॑मातृ॒ण्णा ए॒ताभिः॑ खलु॒ वै
व्याह॑तीभिः प्र॒जाप॑तिः प्राजायत॒ यदे॒ताभिर्व्याह॑तीभिः स्वयमातृ॒ण्णा
उप॑दधाती॒माने॒व लो॒कानु॑प॒धायै॒षु (२४)

लो॒केष्वधि॑ प्र जायते प्रा॒णाय॑ व्या॒नाया॑पा॒नाय॑ वा॒चे त्वा
चक्षु॑षे त्वा॒ तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑दा॒ग्निना॒ वै दे॒वाः
सुव॑र्गं लो॒कम॑जिगा॒सन्ते॒न प॑तितुं नाश॑कृ॒वन्त ए॒ताश्च॑त॒स्रः
स्वय॑मातृ॒ण्णा अ॑पश्यन्ता दि॒क्षूपा॑दधत॒ तेन॑ स॒र्वत॑श्चक्षुषा सुव॑र्गं
लो॒कमा॑य॒न्यच्च॑त॒स्रः स्वय॑मातृ॒ण्णा दि॒क्षूप॑दधाति स॒र्वत॑श्चक्षुषै॒व
तद॑ग्निना॒ यज॑मानः सुव॑र्गं लो॒कमे॑ति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यजमानस्त्रीणि च॥ [५]

अग्र॒ आ या॑हि वी॒तय॒ इत्या॒हाह॑तै॒वैन॑म॒ग्निं दू॒तं वृ॑णीमह॒
इत्या॑ह॒ हू॒त्वैवैनं॑ वृणीतेऽग्निना॒ग्निः समि॑ध्यत॒ इत्या॑ह॒ समि॑न्द
ए॒वैन॑म॒ग्निर्वृ॑त्राणि जङ्घ॒नदि॒त्याह॒ समि॑द्ध ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं द॑धात्य॒ग्नेः

स्तोमं॑म्मनाम॒ह इत्या॑ह मनु॒त ए॒वैनं॑मे॒तानि॒ वा अ॒ह्नाः॑ रू॒पाणि॑ (२६)

अ॒न्व॒हमे॒वैनं॑ चिनु॒तेऽवा॒ह्नाः॑ रू॒पाणि॑ रुन्धे ब्रह्म॒वादि॒नो
वदन्ति॑ कस्मा॑त्स॒त्याद्या॒तया॑म्रीर॒न्या इष्ट॑का अया॑तयाम्री लो॒कं
पृ॒णेत्यै॑न्द्रा॒ग्नी हि बा॑र॒हस्प॑त्येति॒ ब्रूया॑दिन्द्रा॒ग्नी च॒ हि दे॒वानां॑
बृ॒हस्प॑तिश्चाया॑तयामानोऽनु॒चर॑वती भव॒त्यजा॑मित्वा॒यानु॑ष्टु॒भानु॑
चर॒त्यात्मा॒ वै लो॑कं पृ॒णा प्रा॒णोऽनु॑ष्टुप्तस्मा॑त्प्रा॒णः सर्वा॑ण्यङ्गा॒न्यनु॑
चर॒ति ता अ॑स्य॒ सूद॑दोहसः (२७)

इत्या॑ह तस्मा॒त्प॒रुषि॑प॒रुषि॑ रसः॒ सोमः॑ श्री॒णन्ति॑ पृ॒थ॒जं य॒
इत्या॑हान्नं॒ वै पृ॒थ॒जं मे॒वाव॑ रुन्धेऽ॒र्को वा अ॒ग्नि॒र॒र्कोऽन्न॑मन्नं॒मेवाव॑
रुन्धे॑ जन्मं दे॒वानां॑ वि॒शस्त्रि॑ष्वा रो॒च॒ने दि॒व इत्या॑हे॒माने॒वास्मै॑ लो॒कां
ज्योति॑ष्मतः करोति॒ यो वा इष्ट॑कानां प्रति॒ष्ठां वेद॑ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति
तया॑ दे॒वत॑याङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॒देत्या॑हैषा वा इष्ट॑कानां प्रति॒ष्ठा य ए॒वं
वेद॑ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति॥ (२८)

रूपाणि सूददोहसस्तया षोडश च॥ [६]

सु॒व॒र्गाय॑ वा ए॒ष लो॒काय॑ ची॒यते॒ यद॒ग्नि॒र्वज्रं॑ ए॒काद॑शिनी
यद॒ग्नावे॑काद॒शिनी॑मि॒नुया॑द्वज्रेणै॒नः सु॒व॒र्गालो॒काद॑न्तर्द॒ध्याद्य॑न्न
मि॒नुया॑त्स्वरु॒भिः प॒शून्व्य॑र्धयेदे॒कयूप॑मि॒नोति॒ नैनं॑ वज्रेण
सु॒व॒र्गालो॒काद॑न्तर्दधा॒ति न स्वरु॑भिः प॒शून्व्य॑र्धयति॒ वि वा ए॒ष
इन्द्रि॑येण॒ वीर्ये॑ण॒र्ध्यते॒ योऽग्निं॑ चि॒न्वन्न॑धि॒क्राम॑त्यैन्द्रि॒या (२९)

ऋचाक्रमणं प्रतीष्टकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यते
 रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्य तिस्रः शरव्याः प्रतीची तिरश्च्यनूची
 ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा
 तिसृधन्वमयाचितम्ब्राह्मणाय दद्यात्ताभ्य एव नमस्करोत्यथो ताभ्य
 एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्ते रुद्र पुरः (३०)

धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र संवत्सरेण नमस्करोमि
 यत्ते रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र परिवत्सरेण
 नमस्करोमि यत्ते रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते
 रुद्रेदावत्सरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्रेदुवत्सरेण नमस्करोमि यत्ते
 रुद्रोपरि धनुस्तद्वातो अनु वातु ते तस्मै ते रुद्र वत्सरेण नमस्करोमि
 रुद्रो वा एष यदग्निः स यथा व्याघ्रः क्रुद्धस्तिष्ठत्येवं वा एष एतर्हि
 सञ्चितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैनं शमयति येऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमनु। तेषां त्वमस्युत्तमः प्र णो
 जीवातवे सुवा। आपं त्वाऽग्ने मनसापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने
 दीक्षयापं त्वाग्ने उपसद्भिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दक्षिणाभिरापं
 त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्याहैषा वा
 अग्नेराप्तिस्तयैवैनमाप्नोति॥ (३३)

गायत्रेण॑ पुरस्तादुप॑ तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तरा-
भ्यां॑ पक्षावोजं॑ एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायज्ञायज्ञियेन॑ पुच्छंमृतुष्वेव
प्रति॑ तिष्ठति पृष्ठैरुप॑ तिष्ठते तेजो॑ वै पृष्ठानि॑ तेजं॑ एवास्मिन्दधाति
प्रजाप॑तिरग्निम॑सृजत॒ सोऽस्मात्सृष्टः॑ परा॑दै॒त्तं वा॑रवन्तीये॒नावारय॑त
तद्वा॑रवन्तीयस्य॒ वारवन्तीय॑त्वः॒ श्यैतेन॑ श्येती॒ अकुरु॑त॒ तच्छै॒तस्य॑
श्यै॒तत्वम्॑ (३४)

यद्वा॑रवन्तीये॒नोप॑तिष्ठते॒ वारय॑त ए॒वैनः॑ श्यैतेन॑ श्येती॒ कुरु॑ते
प्रजाप॑तेरु॒हदे॑येनापिप॒क्षम्प्रत्युप॑ तिष्ठते प्रे॒माण॑मेवास्य॒ गच्छ॑ति
प्राच्यां॑ त्वा दि॒शा सा॑दयामि गायत्रेण॑ छन्द॑साग्निना॒ देवत॑याग्नेः
शी॒र्ष्णाग्नेः॑ शि॒र उप॑ दधामि दक्षि॑णया त्वा दि॒शा सा॑दयामि त्रैष्टु॑भेन॒
छन्द॑सेन्द्रेण॒ देवत॑याग्नेः प॒क्षेणा॑ग्नेः प॒क्षमुप॑ दधामि प्र॒तीच्यां॑ त्वा
दि॒शा सा॑दयामि (३५)

जाग॑तेन॒ छन्द॑सा सवि॒त्रा दे॒वत॑याग्नेः पु॒च्छेना॑ग्नेः पु॒च्छमुप॑
दधा॑म्युदी॒च्या त्वा दि॒शा सा॑दयाम्यानुष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा मि॒त्रावरु॑णाभ्यां
दे॒वत॑याग्नेः प॒क्षेणा॑ग्नेः प॒क्षमुप॑ दधाम्यूर्ध्व॒यां त्वा दि॒शा सा॑दयामि
पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा बृह॒स्पति॑ना दे॒वत॑याग्नेः पृ॒ष्ठेना॑ग्नेः पृ॒ष्ठमुप॑ दधामि
यो वा अपा॑त्मानम॒ग्निं चि॑नुतेऽपा॑त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति॒ यः सा॒त्मानं॑
चि॑नुते सा॒त्मा॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वत्यात्मेष्ट॒का उप॑ दधात्येष॒ वा अ॒ग्नेरा॑त्मा

सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके भवति य एवं वेद॥ (३६)

श्येत्त्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मानश्चिनुते द्वाविंशतिश्च॥ [८]

अग्रं उदधे या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते
नमस्तस्यास्त उप जीवन्तो भूयास्माग्ने दुध्र गह्य किंशिल वन्य
या त इषुर्युवा नाम तया नो मृड तस्यास्ते नमस्तस्यास्त उप
जीवन्तो भूयास्म पञ्च वा एतेऽग्नयो यच्चितय उदधिरेव नाम प्रथमो
दुध्रः (३७)

द्वितीयो गह्यस्तृतीयः किंशिलश्चतुर्थो वन्यः पञ्चमस्तेभ्यो
यदाहुतीर्न जुहुयादध्वर्युं च यजमानं च प्र देहेयुर्यदेता
आहुतीर्जुहोति भागधेयेनैवैनाञ्छमयति नार्तिमाच्छत्यध्वर्युर्न
यजमानो वाङ्म आसन्नसोः प्राणोऽक्ष्योश्चक्षुः कर्णयोः
श्रोत्रम्बाहुवोर्बलमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तनूः (३८)

तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीरप वा
एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति योऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामति वाङ्म
आसन्नसोः प्राण इत्याह प्राणानेवात्मन्धत्ते यो रुद्रो अग्नौ यो
अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय
नमो अस्त्वाहुतिभागा वा अन्ये रुद्रा हविर्भागाः (३९)

अन्ये शतरुद्रीयं हुत्वा गावीधुकं चरुमेतेन यजुषा

चरमायामिष्टकायां नि दध्याद्वागधेयैर्नैवैनं शमयति तस्य त्वै
 शतरुद्रीयं हुतमित्याहुर्यस्यैतदग्नौ क्रियत इति वसंवस्त्वा
 रुद्रैः पुरस्तात्पान्तु पितरस्त्वा यमराजानः पितृभिर्दक्षिणतः
 पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वैर्देवैः पश्चात्पान्तु द्युतानस्त्वा मारुतो
 मरुद्भिरुत्तरतः पातु (४०)

देवास्त्वेन्द्रज्येष्ठा वरुणराजानोऽधस्ताच्चोपरिष्ठाच्च पान्तु न वा
 एतेन पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति
 यत्सञ्चितमाज्येन प्रोक्षति तेन पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षितः॥ (४१)

दुधस्तनूरहविर्भागाः पातु द्वात्रिंशच्च॥ [९]

समीची नामासि प्राची दिक्तस्यास्तेऽग्निरधिपतिरसितो रक्षिता
 यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च
 नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामासि दक्षिणा दिक्तस्यास्त
 इन्द्रोऽधिपतिः पृदाकुः प्राची नामासि प्रतीची दिक्तस्यास्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदीची दिक्तस्यास्ते
 वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपत्नी नामासि बृहती दिक्तस्यास्ते
 बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो वशिनी नामासीयं दिक्तस्यास्ते यमो-
 ऽधिपतिः कल्माषग्रीवो रक्षिता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां
 नमस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवता अग्निं चितं रक्षन्ति

ताभ्यो॒ यदाहु॑तीर्न जुहु॒याद॑ध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ध्याये॒युर्यदे॑ता
 आहु॑तीर्जुहोति॑ भाग॒धेये॑नैवैनान्छमयति॑ नार्ति॒माच्छ॑त्यध्व॒र्युर्न
 यज॑मानो हेतयो॒ नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः पु॒रो गृ॒हा अ॒ग्निर्व॑ इष॒वः
 सलिलो॑ निलिम्पा॒ नाम॑ (४४)

स्थ॒ तेषां॑ वो दक्षि॒णा गृ॒हाः पि॒तरौ॑ व॒ इष॑वः सग॒रो व॒ज्रिणो॑
 नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ वः प॒श्चाद्गृ॒हाः स्वप्नो॑ व॒ इष॑वो गह्व॒रोऽव॒स्थावा॑नो
 नाम॑ स्थ॒ तेषां॑ व उत्त॒राद्गृ॒हा आपो॑ व॒ इष॑वः समु॒द्रोऽधि॑पतयो॒ नाम॑
 स्थ॒ तेषां॑ व उ॒परि॑ गृ॒हा व॒रुषं॑ व॒ इष॑वोऽव॒स्वान्क्र॒व्या नाम॑ स्थ॒
 पार्थि॑वास्तेषां॑ व इ॒ह गृ॒हाः (४५)

अन्नं॑ व॒ इष॑वो निमिषो वा॑तनामन्तेभ्यो॑ वो नम॒स्ते नो॑ मृडयत॒
 ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॑ तं वो ज॒म्भे द॑धामि हु॒तादो॑ वा अ॒न्ये
 दे॒वा अ॑हु॒तादो॒ऽन्ये ता॑न॒ग्निचि॑दे॒वोभया॑न्प्रीणाति॒ द॒ध्ना म॑धुमिश्रेणै॒ता
 आहु॑तीर्जुहोति॑ भाग॒धेये॑नैवैनान्प्रीणा॒त्यथो॑ खल्वा॒हुरिष्ट॑का॒ वै दे॒वा
 अ॑हु॒ताद् इति॑ (४६)

अ॒नुप॒रि॒क्रामं॑ जुहोत्यप॒रिव॑र्गमे॒वैनान्प्री॑णाती॒मꣳ स्तन॑मूर्ज॒स्वन्तं
 धया॒पाम्प्र॒प्यात॑मग्रे स॒रिर॑स्य॒ मध्ये॑। उ॒थ्सं जुष॑स्व॒ मधु॑मन्तमूर्व
 समु॒द्रियꣳ स॑द॒नमा॑ वि॒शस्व॑। यो वा अ॒ग्निम्प्र॒युज्य॑ न वि॒मुञ्च॑ति
 यथाश्चो॑ यु॒क्तोऽवि॑मुच्यमा॒नः क्षु॒ध्यन्परा॑भवंत्ये॒वम॑स्या॒ग्निः परा॑

भवति तं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति सोऽग्निं चित्वा
लूक्षः (४७)

भवतीमः स्तनमूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यस्य पूर्णाः सुचं
जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमपि दधाति
तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधायः ह वै वाजी सुहितो
दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति
वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची दिक्तस्यास्ते द्विप्पो यश्च निलिम्पा नामेह गृहा इति लूक्षो वसीयान्भवति॥—[१०]

इन्द्राय राज्ञे सूकरो वरुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञे ऋश्यं
ऋषभाय राज्ञे गवयः शार्दूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजाय मर्कटः
क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलगोः क्रिमिः सोमस्य राज्ञः कुलुङ्गः
सिन्धोः शिः शुमारो हिमवतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रायाष्टाविंशतिः॥—[११]

मयुः प्राजापत्य ऊलो हलीक्ष्णो वृषदः शस्ते धातुः सरस्वत्यै
शारिः श्येता पुरुषवारस्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो
नकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौञ्चः॥ (५०)

मयुस्त्रयोविंशतिः॥—[१२]

अपां नम्रे जपो नाक्रो मकरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे

पैङ्गराजो भगाय कुषीतक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्या
दिग्भ्यश्चक्रवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नविंशतिः॥ [१३]

बलायाजगर आखुः सृजया शयण्डकस्ते मैत्रा मृत्यवेऽसितो
मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः
प्रतिश्रुत्कायै वाहसः॥ (५२)

[१४]

पुरुषमृगश्चन्द्रमसे गोधा कालका दारवाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यह्ने
कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीलशीर्ष्णी तेऽर्यम्णे धातुः
कत्कटः॥ (५३)

[१५]

सौरी बलाकश्यो मयूरः श्येनस्ते गन्धर्वाणां वसूनां कपिञ्जलो
रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुण्डुणार्ची गोलत्तिका ता अंफसरसामरणाय
सृमरः॥ (५४)

[१६]

पृषतो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कुः कशस्तेऽनुमत्या अन्यवापो-
ऽर्धमासानाम्मासां कश्यपः क्रयिः कुटरुर्दात्यौहस्ते सिनीवाल्म्यै

बृहस्पतये शित्पुटः॥ (५)

[१७]

शकां भौमी पात्रः कशौ मान्थीलवस्ते पितृणामृतूनां जहंका
संवत्सराय लोपां कपोत उलूकः शशस्ते नैर्ऋताः कृकवाकुः
सावित्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृषतः शकाष्टादशाष्टदशः॥ [१८]

रुरु रौद्रः कृकलासः शकुनिः पिप्पका ते शरव्यायै
हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्तरक्षुः कृष्णः श्वा चतुरक्षो गर्दभस्त
इतरजनानामग्नये धृङ्गा॥ (५७)

रुरुर्विशतिः॥ [१९]

अलज आन्तरिक्ष उद्रो मद्गुः प्लवस्तेऽपामदित्यै
हंससाचिरिन्द्राण्यै कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वार्ध्राणसस्ते
दिव्या द्यावापृथिव्या श्वावित्॥ (५८)

[२०]

सुपर्णः पार्जन्यो हंसो वृको वृषदशस्त ऐन्द्रा अपामुद्रो-
ऽर्यम्णे लोपाशः सिंहो नकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय
परस्वान्॥ (५९)

अलजः सुपर्णाष्टादशाष्टदशः॥ [२१]

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेषी बभ्रुः सौम्यः पौष्णः श्यामः
शितिपृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कल्माष
ऐन्द्राग्रः संहितोऽधोरांमः सावित्रो वारुणः पेतवः॥ (६०)

आग्नेयो द्वाविंशतिः॥ [२२]

अश्वस्तूपरो गोमृगस्ते प्राजापत्या आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ त्वाष्ट्रौ
लोमशसक्थौ शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ धात्रे पृषोदरः सौर्यो बलक्षः
पेतवः॥ (६१)

अश्वः षोडश॥ [२३]

अग्नयेऽनीकवते रोहिताञ्जिरन्द्धान्धोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ
रजतनाभी वैश्वदेवौ पिशङ्गौ तूपरौ मारुतः कल्माष आग्नेयः
कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वारुणः कृष्ण एकशितिपात्पेतवः (६२)

अग्नयोऽनीकवते द्वाविंशतिः॥ [२४]

हिरण्यवर्णा अपां ग्रहान्भूतेष्टकाः सज्जः सवथ्सरं प्रजापतिः स क्षुरपविरग्नेर्वै दीक्षयां सुवर्गाय तं
यन्न सूयते प्रजापतिरऋतुभी रोहितः पृश्निः शितिबाहरुन्नतः कर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वारुणाः
सोमायैकादश पिशङ्गास्त्रयोविंशतिः॥ [२५] हिरण्यवर्णा भूतेष्टकाश्छन्दो
यत्कनीयाः सन्निवृद्धाग्निर्वांरुणाश्चतुःपञ्चाशत्॥ ५४॥ हिरण्यवर्णा निर्वक्षसः॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
 अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
 यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्।
 मधुश्रुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
 यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भुक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः
 पृथिवीम्पयसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। शिवेन मा चक्षुषा
 पश्यतापः शिवया तनुवोप स्पृशत त्वचम्मे। सर्वा अग्नीं
 रप्सुषदो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो नि धत्ता। यददः
 सम्प्रयतीरहावनदता हृते। तस्मादा नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि
 सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभं समवल्गता। (२)

तदाप्रोदिन्द्रो वो यतीस्तस्मादापो अनु स्थन। अपकामं
 स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वार्णाम्
 वो हितम्। एको देवो अप्यतिष्ठस्यन्दमाना यथावशम्।
 उदानिषुर्महीरिति तस्मादुदकमुच्यते। आपो भद्रा घृतमिदापं
 आसुरग्नीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरुंगम आ मां प्राणेन सह वर्चसा गन्। आदित्यश्याम्युत वा

शृणोम्या मा घोषो गच्छति वाङ् आसाम्। मन्ये भेजानो अमृतस्य
 तर्हि हिरण्यवर्णा अतृपं यदा वः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न
 ऊर्जे दधातन। महे रणाय चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य
 भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य
 क्षयाय जिन्वथ। आपो जनयथा च नः। दिवि श्रयस्वान्तरिक्षे
 यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय त्वा॥ (४)

उन्दन्ति समवत्पात मधुपृचांमातरो द्वाविंशतिश्च॥ [१]

अपां ग्रहां नृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाः सवो-
 ऽग्निर्वरुणसवो राजसूयमग्निसवश्चित्यस्ताभ्यामेव सूयतेऽथो
 उभावेव लोकावभि जयति यश्च राजसूयेनेजानस्य यश्चाग्निचित
 आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भ्रातृव्या यदपोऽग्नेरधस्तादुपदधाति
 भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आपस्तस्मादद्विरवतान्तमभि पिंश्चन्ति नार्तिमार्च्छति
 सर्वमायुरेति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः
 पशव आपोऽन्नं पशवोऽन्नादः पशुमान्भवति यस्यैता उपधीयन्ते
 य उ चैना एवं वेद द्वादश भवन्ति द्वादश मासाः संवत्सरः
 संवत्सरेणैवास्मै (६)

अन्नमव रुन्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते
 सयोन्येवान्नमव रुन्ध आ द्वादशात्पुरुषादन्नमत्यथो पात्रान्न छिद्यते
 यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद कुम्भाश्च कुम्भीश्च मिथुनानि

भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्यै प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते यस्यैता
उपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौध्वर्युं यजमानं
प्रजाः शुचार्पयति यदप उपदधाति शुचमेवास्य शमयति
नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्ते-
ऽपां वा एतानि हृदयानि यदेता आपो यदेता अप उपदधाति
दिव्याभिरेवैनाः स९ सृजति वर्षुकः पर्जन्यः (८)

भवति यो वा एतासामायतनं क्लृप्तिं वेदायतनवान्भवति
कल्पतेऽस्मा अनुसीतमुप दधात्येतद्वा आसामायतनमेषा क्लृप्तिर्य
एवं वेदायतनवान्भवति कल्पतेऽस्मै द्वन्द्वमन्या उप दधाति चतस्रो
मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं
चरुमुपदधाति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमव रुन्धे मध्यत उप दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं
दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नमद्यते बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मा अन्नमव रुन्धे ब्रह्मवर्चसमसि ब्रह्मवर्चसाय
त्वेत्याह तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं
वेद॥ (१०)

अमृतमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं पर्जन्यं उपदधाति साक्षात्सप्तचत्वारिंशच्च॥—[२]

भूतेष्टका उप दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते

तत॑ ए॒वैन॒मव॑ यज॒ते तस्मा॑द॒ग्नि॒चि॒त्सर्व॑मायु॒रेति॑ सर्वे ह्य॑स्य मृ॒त्यवो॒
 ऽवै॑ष्टा॒स्तस्मा॑द॒ग्नि॒चि॒न्नाभि॑चरि॒तवै॑ प्र॒त्यगे॑नमभि॒चारः॑ स्तृ॒णुते॑ सू॒यते॑
 वा ए॒ष यो॑ऽग्निं चि॒नुते॑ दे॒वसु॑वामे॒तानि॑ ह॒वी॒ऽषि॑ भवन्त्ये॒ताव॑न्तो॒ वै
 दे॒वाना॑ः स॒वास्त॑ ए॒व (११)

अ॒स्मै स॒वान्प्र॑ यच्छन्ति॒ त ए॑न॒ः सु॒वन्ते॑ स॒वो॑ऽग्निर्वरुणस॒वो
 रा॒ज॒सूय॑ ब्रह्मस॒वश्चित्यो॑ दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह
 स॒वितु॑प्र॒सूत॑ ए॒वैनं॑ ब्रह्म॑णा दे॒वता॑भि॒रभि॑ पि॒श्वत्य॑न्न॒स्यान्न॑स्या॒भि
 पि॒श्वत्य॑न्न॒स्यान्न॑स्याव॒रुद्धौ॑ पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भि पि॑श्वति पु॒रस्ता॑द्धि
 प्र॒ती॒चीन॑म॒न्नम॑द्यते शी॒र्षतो॑ऽभि पि॑श्वति शी॒र्षतो॑ ह्य॒न्नम॑द्यत॒ आ
 मु॒खाद॑न्वव॒स्माव॑यति (१२)

मु॒ख॒त ए॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्यं॑ दधात्य॒ग्नेस्त्वा॑ सा॒म्रा॑ज्येना॒भि
 पि॑श्वा॒मीत्या॑हैष वा अ॒ग्नेः स॒वस्ते॑नै॒वैन॑म॒भि पि॑श्वति बृह॒स्पते॑स्त्वा
 सा॒म्रा॑ज्येना॒भि पि॑श्वा॒मीत्या॑ह ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णैवैन॑म॒भि
 पि॑श्व॒तीन्द्र॑स्य त्वा सा॒म्रा॑ज्येना॒भि पि॑श्वा॒मीत्या॑हेन्द्रि॒यमे॒वास्मि॑न्नुप॒रि॑ष्टाद्

वै रा॒ज॒सूय॑स्य रू॒पं य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुत उ॒भावे॒व
 लो॒काव॑भि ज॑यति॒ यश्च॑ रा॒ज॒सूये॑ने॒जान॑स्य॒ यश्चा॑ग्नि॒चित् इन्द्र॑स्य
 सुषु॒वाण॑स्य॒ दश॑धेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प॒राप॑तत्तद्दे॒वाः सौ॑त्राम॒ण्या
 स॒मभ॑रन्थ्सू॒यते॑ वा ए॒ष यो॑ऽग्निं चि॒नुते॑ऽग्निं चि॒त्वा सौ॑त्राम॒ण्या

यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यं॑ सम्भृत्यात्मन्य॑त्ते॥ (१४)

त एवान्ववन्नावयत्येतदष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

स॒जूर॑ब्दोऽया॑वभिः स॒जूरू॑षा अरु॑णीभिः स॒जूः सूर्य॑ एत॑शेन
स॒जोषा॑व॒श्विना॒ द॒सौ॑भिः स॒जूर॑ग्निर्वै॒श्वान॑र इडा॑भिर्घृ॒तेन॑ स्वाहा॑
संव॑थ्स॒रो वा अ॒ब्दो मा॒सा अया॑वा उ॒षा अरु॑णी सूर्य॑ एत॑श
इ॒मे अ॒श्विना॑ संव॑थ्स॒रोऽग्निर्वै॒श्वान॑रः प॒शव॑ इडा॑ प॒शवो॑ घृ॒तं
संव॑थ्स॒रम्प॒शवो॑ऽनु प्र जा॑यन्ते संव॑थ्स॒रेणै॒वास्मै॑ प॒शून्प्र ज॑नयति
दर्भ॑स्त॒म्बे जु॑होति॒ यत् (१५)

वा अ॒स्या अ॒मृतं॑ यद्वी॒र्यं तद्दर्भा॑स्तस्मि॑ञ्जुहोति॒ प्रैव जा॑यते-
ऽन्ना॒दो भ॑वति॒ यस्यै॒वं जु॑ह्व॒त्येता॑ वै दे॒वता॑ अ॒ग्नेः पुर॑स्ता॒द्वागा॑स्ता
ए॒व प्री॑णा॒त्यथो॒ चक्षु॑रे॒वाग्नेः॑ पुर॑स्ता॒त्प्रति॑ दधा॒त्यन॑न्धो भवति॒ य
ए॒वं वेदा॑पो वा इ॒दम॑ग्ने॒ सलिल॑मा॒सीत्स॑ प्र॒जाप॑तिः पुष्कर॑पर्णे
वातो॑ भूतो॑ऽलेलाय॒त्सः (१६)

प्र॒ति॒ष्ठां नावि॑न्दत स ए॒तद॒पां कु॑लाय॑मपश्य॒त्तस्मि॑न्प्र॒ग्निम॑चिनुत्
तदि॒यम॑भव॒त्ततो॒ वै स प्र॑त्य॒तिष्ठ॑द्याम्पुर॑स्ता॒दुपा॑दधा॒त्तच्छि॑रो-
ऽभव॑त्सा प्राची॒ दिग्यां॑ दक्षिण॒त उ॒पाद॑धा॒त्स दक्षि॑णः प॒क्षो-
ऽभव॑त्सा दक्षि॒णा दिग्या॑म्प॒श्चादु॒पाद॑धा॒त्तत्पुच्छ॑मभव॒त्सा प्र॒तीची॑
दिग्या॑मुत्तर॒त उ॒पाद॑धात् (१७)

स उत्तरः प॒क्षोऽभव॑त्सोदी॒ची दिग्या॑मुपरि॑ष्टादु॒पाद॑धा॒त्तत्पृष्ठ॑मभव॒त्स

दिगियं वा अग्निः पञ्चैष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनन्त्यभीष्टकां
तृन्दन्त्यभि शर्करां सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते
तस्मादिमां वयांसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते
प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशो जयत्याग्नेयो वै ब्राह्मणस्तस्माद्ब्राह्मणाय
सर्वासु दिक्ष्वर्धुकं स्वामेव तद्दिशमन्वेत्युपां वा अग्निः
कुलायन्तस्मादापोऽग्निः हारुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र
विशन्ति॥ (१९)

यदलेलायथ्स उत्तरत उपादधादेव द्वात्रिंशच्च॥ [४]

संवत्सरमुख्यम्भृत्वा द्वितीयं संवत्सर आग्नेयमष्टाकपालं
निर्वपेदैन्द्रमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालम् बारहस्पत्यं चरुं
वैष्णवं त्रिकपालं तृतीयं संवत्सरेऽभिजितां यजेत् यदष्टाकपालो
भवत्यष्टाक्षरा गायत्र्याग्नेयं गायत्रम्प्रातःसवनं प्रातःसवनमेव
तेन दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा
त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुभम्माध्यंदिनं सवनं माध्यंदिनमेव सवनं तेन
दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्द्वादशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती वैश्वदेवं
जागतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेन दाधार जगतीं छन्दो
यद्बारहस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेन

दाधार॒ यद्वैष्ण॑वस्त्रिक॒पालो॑ भव॑ति य॒ज्ञो वै विष्णु॑र्य॒ज्ञमे॒व
तेन॑ दाधार॒ यत्तृती॑ये संव॒त्सरे॑ऽभि॒जिता॒ यज॑तेऽभि॒जित्यै॒
यत्सं॑व॒त्सर॒मुख्य॑म्बि॒भर्ती॑ममे॒व (२१)

तेन॑ लो॒कः स्पृ॑णोति॒ यद्विती॑ये संव॒त्सरे॑ऽग्निं चि॒नुते॑-
ऽन्तरि॑क्षमे॒व तेन॑ स्पृणोति॒ यत्तृती॑ये संव॒त्सरे॑ यज॑तेऽमु॒मे॒व तेन॑
लो॒कः स्पृ॑णोत्ये॒तं वै पर॑ आ॒द्धारः॒ कक्षी॑वा॒ औशि॑जो वी॒तह॑व्यः
श्राय॑स॒स्त्रसद॑स्युः पौरु॒कुत्स्यः॑ प्र॒जाका॑मा अचि॒न्वत् ततो॑ वै ते
स॒हस्र॑सह॒स्रम्पु॒त्रान॑वि॒न्दन्त॒ प्रथ॑ते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्ता॒ममात्रा॑माप्नोति॒
यां तेऽग॑च्छन् य एवं वि॒द्वाने॒तम॒ग्निं चि॒नुते॑॥ (२२)

दाधार॒ त्रिष्टु॑भमिममे॒वैवं च॒त्वारि॑ च॥ [५]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑चिनुत् स क्षुर॑पवि॒र्भूत्वातिष्ठ॑त्तं दे॒वा बिभ्य॑तो
नोपा॑यन्ते छन्दो॑भिरा॒त्मानं॑ छादयि॒त्वोपा॑यन्तच्छन्द॑सां छन्द॑स्त्वं
ब्रह्म॑ वै छन्दा॑सि ब्रह्म॑ण ए॒तद्रूपं॑ यत्कृ॒ष्णाजि॒नङ्का॑र्ष्णी उ॒पान॑हा॒वुपं॑
मुञ्च॑ते छन्दो॑भिरे॒वात्मानं॑ छादयि॒त्वाग्नि॑मुपं चर॒त्या॒त्मनो॑ऽहि॑सायै
देव॑नि॒धिर्वा ए॒ष नि धी॑यते॒ यद॒ग्निः (२३)

अ॒न्ये वा॒ वै नि॒धिम॑गुप्तं वि॒न्दन्ति॒ न वा॒ प्रति॒ प्र जा॑नात्यु॒खामा॑
क्राम॑त्या॒त्मानमे॒वाधि॑पां कुरु॑ते गु॒त्या अथो॑ ख॒त्वाहु॑र्नाक्रम्येति॑
नैर्ऋ॒त्यु॒खा यदा॑क्रामे॒न्निर्ऋ॑त्या आ॒त्मान॑मपि॑ दध्या॒त्तस्मान्ना॑क्रम्या॑
पुरु॑षशी॒र्षमुप॑ दधाति॒ गुत्या॒ अथो॑ यथा॑ ब्रूयादे॒तन्मे गो॑पा॒येति॑

तादृगेव तत् (२४)

प्रजापतिर्वा अथर्वाग्निरेव दध्यङ्ङाथर्वणस्तस्येष्टका
अस्थान्येत९ ह वाव तदृषिरभ्यनूवाचेन्द्रो दधीचो अस्थभिरिति
यदिष्टकाभिरग्निं चिनोति सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मा मुष्मिल्लोके
भवति य एवं वेद शरीरं वा एतदग्नेर्यच्चित्य आत्मा वैश्वानरो
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स३स्कृत्य (२५)

अभ्यारोहति शरीरं वा एतद्यजमानः स३स्कुरुते यदग्निं चिनुते
यच्चिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स३स्कृत्यात्मनाभ्यारोहति
तस्मात्तस्य नाव द्यन्ति जीवन्नेव देवानप्येति वैश्वानर्यर्चा पुरीषमुप
दधातीयं वा अग्निर्वैश्वानरस्तस्यैषा चितिर्यत्पुरीषमग्निमेव वैश्वानरं
चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्य तनुवमव
रुन्धे॥ (२६)

अग्निस्तत्स३स्कृत्याग्नेर्दश च॥ [६]

अग्नेर्वै दीक्षया देवा विराजमाप्नुवन्तिस्त्रो रात्रीर्दीक्षितः
स्यात्रिपदा विराड्विराजमाप्नोति षड्रात्रीर्दीक्षितः स्यात् षड्वा
ऋतवः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति दश रात्रीर्दीक्षितः
स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजमाप्नोति द्वादश रात्रीर्दीक्षितः स्याद्द्वादश
मासाः संवत्सरः संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति त्रयोदश
रात्रीर्दीक्षितः स्यात्त्रयोदश (२७)

मासाः संवत्सरो संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति पञ्चदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्यात्पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः
 संवत्सरो आप्यते संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति सप्तदश
 रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वादश मासाः पञ्चतवः स संवत्सरो
 संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितः
 स्याच्चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरो संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति
 त्रिंशतः रात्रीर्दीक्षितः स्यात् (२८)

त्रिंशदक्षरा विराड्विराजमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः
 स संवत्सरो संवत्सरो विराड्विराजमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः
 स्याच्चतुरो वा एतम्मासो वसवोऽबिभरुस्ते पृथिवीमाजयन्गायत्रीं
 छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तेऽन्तरिक्षमाजयन्निष्टुभं छन्दो द्वादशादित्यास्ते
 दिवमाजयन्जगतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृत्तमगच्छञ्छ्रेष्ठं देवानाम्
 तस्माद्द्वादश मासो भूत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादश मासाः संवत्सरो
 संवत्सरोऽग्निश्चित्यस्तस्याहोरात्राणीष्टका आप्तेष्टकमेनं चिनुतेऽथो
 व्यावृत्तमेव गच्छति श्रेष्ठं समानानाम्॥ (२९)

स्यात्रयोदश त्रिंशतः रात्रीर्दीक्षितः स्याद्वै तैऽष्टाविंशतिश्च॥ [७]

सुवर्गाय वा एष लोकाय चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहैः सुवर्गाल्लो
 हीयेत पृथिवीमाक्रमिषं प्राणो मा मा हासीदन्तरिक्षमाक्रमिषं
 प्रजा मा मा हासीदिवमाक्रमिषः सुवर्गन्मेत्याहैष वा

अ॒ग्रेर॑न्वारो॒हस्तेनै॒वैन॑म॒न्वारो॑हति सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै
यत्प॒क्षस॑मि॒तामि॒नुयात् (३०)

कर्नी॑या॒ऽसं य॒ज्ञक्र॑तुमु॒पेया॑त्पापी॑यस्यस्या॒त्मनः॑ प्र॒जा
स्या॒द्वेदि॑समि॒तामि॒नोति॑ ज्याया॑ऽसमे॒व य॒ज्ञक्र॑तुमु॒पैति॑
नास्या॒त्मनः॑ पापी॑यसी प्र॒जा भ॑वति साह॒स्रं चि॑न्वीत प्रथ॒मं
चि॑न्वा॒नः स॒हस्रं॑समि॒तो वा अ॒यं लो॒क इ॒ममे॒व लो॒कम॑भि
ज॑यति द्विषा॑ह॒स्रं चि॑न्वीत द्वितीयं॑ चिन्वा॒नो द्विषा॑ह॒स्रं वा
अ॒न्तरि॑क्षम॒न्तरि॑क्षमे॒वाभि ज॑यति त्रिषा॑ह॒स्रं चि॑न्वीत तृतीयं॑
चिन्वा॒नः (३१)

त्रिषा॑ह॒स्रो वा अ॒सौ लो॒कोऽमु॑मे॒व लो॒कम॑भि ज॑यति जानुद॒घ्नं
चि॑न्वीत प्रथ॒मं चि॑न्वा॒नो गा॑यत्रि॒यैवे॑मं लो॒कम॑भ्यारो॑हति नाभिद॒घ्नं
चि॑न्वीत द्वितीयं॑ चिन्वा॒नस्त्रि॒ष्टुभै॑वान्तरि॑क्षम॒भ्यारो॑हति ग्रीवद॒घ्नं
चि॑न्वीत तृतीयं॑ चिन्वा॒नो जग॑त्यै॒वामुं लो॒कम॑भ्यारो॑हति नाग्निं
चि॒त्वा रा॒मामु॑पेयादयो॒नौ रेतो॑ धास्यामीति॑ न द्वितीयं॑ चि॒त्वान्य॑स्य
स्त्रिय॑म् (३२)

उ॒पेया॑न्न तृतीयं॑ चि॒त्वा कां च॒नोपे॑याद्रेतो॒ वा ए॒तन्नि ध॑त्ते
यद॒ग्निं चि॑नुते यदु॒पेयाद्रे॑त॒सा व्यु॑ध्येताथो॒ खल्वा॑हुरप्रज॒स्यं
तद्य॒न्नोपे॑यादिति॑ यद्रे॒तःसि॑चावुप॒दधा॑ति ते ए॒व यज॑मानस्य॒ रेतो॑
बिभृ॑तस्तस्मादु॒पेयाद्रे॑त॒सोऽस्क॑न्दाय॒ त्रीणि॑ वाव रेता॑ऽसि पि॒ता
पु॒त्रः पौ॒त्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचावुपदध्याद्रेतोऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्र उप
 दधाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं
 तस्मात्पश्यन्तीमाम्पश्यन्ति वाचं वदन्तीमन्तरिक्षं द्वितीया प्राणो
 वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यन्ति न प्राणमसौ तृतीया चक्षुर्वा
 असौ तस्मात्पश्यन्त्यमूम्पश्यन्ति चक्षुर्यजुषेमां च (३४)

अमूं चोपं दधाति मनसा मध्यमामेषां लोकानां क्लृप्त्या
 अथो प्राणानामिष्टो यज्ञो भृगुभिराशीर्दा वसुभिस्तस्य त इष्टस्य
 वीतस्य द्रविणेह भक्षीयेत्याह स्तुतशस्त्रे एवैतेन दुहे पिता
 मातरिश्वाच्छिद्रा पदा धा अच्छिद्रा उशिजः पदानु तक्षुः सोमो
 विश्वविन्नेता नैषद्बृहस्पतिरुक्थामदानि शंसिषदित्याहेतद्वा
 अग्रेरुक्थन्तेनैवैनमनु शंसति॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदश च॥ [८]

सूयते वा एषोऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यदधः सादयेद्गर्भाः
 प्रपादुकाः स्युरथो यथा सवात्प्रत्यवरोहति तादृगेव तदासन्दी
 सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथो सवमेवैनं करोति गर्भो
 वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यादुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं
 निरहण्याथ्पडुद्यामं शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गान्यात्मन्नेवैनम्बिभर्ति प्रजा-
 पतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलूखलं च स्तनौ तावस्य प्रजा

उप जीवन्ति यदुखां चोलूखलं चोपदधाति ताभ्यामेव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकैऽग्निं दुहे संवत्सरो वा एष यदग्निस्तस्य त्रेधाविहिता
इष्टकाः प्राजापत्या वैष्णवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्य प्राजापत्या यदुख्यम्बिभर्ति
प्राजापत्या एव तदुप धत्ते यथ्समिधं आदधाति वैष्णवा वै
वनस्पतयो वैष्णवीरेव तदुप धत्ते यदिष्टकाभिरग्निं चिनोतीयं
वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुप धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति
तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत यदस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं
दक्षिणाभिर्न राधयेदग्निमस्य वृक्षीत योऽस्याग्निं चिनुयात्तं
दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथस्पृणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्णवीरन्यो वि०शतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमचिनुतर्तुभिः संवत्सरं वसन्तेनैवास्य
पूर्वार्धमचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वरुषाभिः पुच्छं
शरदोत्तरम्पक्षं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमचिनुत
क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं
विद्वानग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमव (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनमग्निं चिक्यानमत्यन्नं रोचत इयं वाव
प्रथमा चित्तिरोषधयो वनस्पतयः पुरीषमन्तरिक्षं द्वितीया वयांसि
पुरीषमसौ तृतीया नक्षत्राणि पुरीषं यज्ञश्चतुर्थी दक्षिणा पुरीषं

यजमानः पञ्चमी प्रजा पुरीषं यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं
दक्षिणामात्मानं प्रजामन्तरियात्तस्मात्पञ्चचितीकश्चेतव्य एतदेव
सर्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः (४०)

त्रिवृद्धाग्निर्यद्वे द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै पञ्च चितयो भवन्ति
पाङ्क्तुः पुरुष आत्मानमेव स्पृणोति पञ्च चितयो भवन्ति पञ्चभिः
पुरीषैरभ्यूहति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरो वै पुरुषो यावानेव
पुरुषस्तं स्पृणोत्यथो दशाक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये
प्रति तिष्ठति संवत्सरो वै षष्ठी चितिरऋतवः पुरीषः षड्वितयो
भवन्ति षट्परीषाणि द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः संवत्सरः
संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥ (४१)

अव चितयः पुरीषं पञ्चदश च॥ [१०]

रोहितो धूम्ररोहितः कर्कन्धुरोहितस्ते प्राजापत्या बभ्रुरणुणबभ्रुः
शुकबभ्रुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताक्षः श्येतग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्रः
कृष्णा वशा वारुण्यस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबारहस्पत्या
धूम्रललामास्तूपराः॥ (४२)

[११]

पृश्निस्तिरश्चीनपृश्निरूर्ध्वपृश्निस्ते मारुताः फल्गूलोहितोर्णी
बलक्षी ताः सारस्वत्यः पृषती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता
वैश्वदेव्यस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्ण्यस्तिस्रो रोहिणीर्वशा मैत्रियं

ऐन्द्राबारहस्पत्या अरुणललामास्तूपराः॥ (४३)

रोहि॑तः पृ॒श्निः प॒द्भिः॑ शतिः प॒द्भिः॑ शतिः॥ [१२]

शि॒ति॒बा॒हुर॒न्यतः॑ शि॒ति॒बा॒हुः स॒म॒न्त॒शि॒ति॒बा॒हुस्त॑ ऐ॒न्द्रवा॒य॒वाः
शि॒ति॒र॒न्ध्रोऽन्य॑तः शि॒ति॒र॒न्ध्रः स॒म॒न्त॒शि॒ति॒र॒न्ध्रस्ते॑ मै॒त्राव॒रु॒णाः
शु॒द्धवा॑लः स॒र्वशु॑द्धवा॒लो म॒णिवा॑ल॒स्त आ॑श्वि॒नास्ति॒स्रः
शि॒ल्पा व॒शा वै॑श्वदे॒व्यस्ति॒स्रः श्ये॒नीः पर॑मे॒ष्ठिने॑ सो॒मापौ॑ष्णाः
श्या॒मल॑लामास्तूपराः॥ (४४)

[१३]

उ॒न्न॒त ऋ॑ष॒भो वा॑म॒नस्त॑ ऐ॒न्द्राव॒रु॒णाः शि॒ति॒ककु॑च्छि॒तिपृ॑ष्ठः
शि॒ति॒भ॒स॒त्त ऐ॒न्द्रा॒बा॒र॒ह॒स्प॒त्याः शि॒ति॒पा॒च्छि॒त्योष्ठः॑ शि॒ति॒भ्रु॒स्त
ऐ॒न्द्रावै॑ष्ण॒वास्ति॒स्रः सि॒ध्मा व॒शा वै॑श्वक॒र्म॒ण्यस्ति॒स्रो धा॒त्रे पृ॑षो॒द्रा
ऐ॒न्द्रापौ॑ष्णाः श्ये॒तल॑लामास्तूपराः॥ (४५)

शि॒ति॒बा॒हुरु॑न्न॒तः प॒श्च॒विः॑ शतिः प॒श्च॒विः॑ शतिः॥ [१४]

क॒र्णा॒स्त्रयो॑ या॒माः सौ॒म्या॒स्त्रयः॑ श्वि॒ति॒ङ्गा अ॒ग्नये॑ यवि॑ष्ठाय॒ त्रयो॑
नकु॒लास्ति॒स्रो रोहि॑णी॒स्यव्य॑स्ता वसू॑नान्ति॒स्रोऽरु॒णा दि॒त्यौह्य॑स्ता
रु॒द्राणा॑ सो॒मैन्द्रा॑ ब॒भ्रुल॑लामास्तूपराः॥ (४६)

क॒र्णा॒स्त्रयो॑विः शतिः॥ [१५]

शु॒ण्ठा॒स्त्रयो॑ वैष्ण॒वा अ॑धी॒लो॒ध॒क॒र्णा॒स्त्रयो॑ वि॒ष्णव॑ उरु॒क्रमा॑य

लप्सुदिनस्त्रयो विष्णव उरुगायाय पञ्चावीस्त्रिंश आदित्यानां त्रिविंश
ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरललामास्तूपराः॥ (४७)

शुण्ठा विंशतिः॥ [१६]

इन्द्राय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रायाधिराजाय त्रयः
शितिककुद इन्द्राय स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्त्रिंशस्तुर्यो ह्यः
साध्यानां त्रिंशः पष्ठौ ह्यो विश्वेषां देवानां माग्नेन्द्राः कृष्णललामास्तूपराः

इन्द्राय राज्ञे द्वाविंशतिः॥ [१७]

अदित्यै त्रयो रोहितैता इन्द्राण्यै त्रयः कृष्णैताः कुह्वै
त्रयोऽरुणैतास्त्रिंशो धेनवो राकायै त्रयोऽनुद्वाहः सिनीवाल्या
आग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादश॥ [१८]

सौम्यास्त्रयः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयः सारङ्गाः पार्जन्या
नभोरूपास्त्रिंशोऽजा मल्हा इन्द्राण्यै त्रिंशो मेघ्य आदित्या
द्यावापृथिव्या मालङ्गास्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकात्रविंशतिः॥ [१९]

वारुणास्त्रयः कृष्णललामा वरुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा
वरुणाय रिशादसे त्रयोऽरुणललामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः

पृश्नयः सर्वदेवत्या ऐन्द्रासूराः श्येतललामास्तूपराः॥ (५१)

वारुणा विशतिः॥ [२०]

सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनङ्गाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टाराभ्यां बलदाभ्यां सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडंबे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनङ्गाहौ वारुणी कृष्णे वशे अराड्यौ दिव्यावृषभौ परिमरौ॥ (५२)

सोमाय स्वराज्ञे चतुस्त्रिंशत्॥ [२१]

एकादश प्रातर्गव्याः पशव आ लभ्यन्ते छगलः कल्माषः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्र आश्विनस्ते विशालयूप आ लभ्यन्ते॥ (५३)

एकादश पञ्चविंशतिः॥ [२२]

पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रेष्माः पृषन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्नयस्त्रयः शारदाः पृश्निसक्थास्त्रयो हैमन्तिका अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवत्सराय निवक्षसः (५४)

पिशङ्गा विशतिः॥ [२३]

यो वा अयंथादेवतन्त्वामग्ने इन्द्रस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्तै अग्ने मयि गृह्णामि प्रजापतिः सोऽस्मात्थस्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनन्दमहर्ग्रेर्वायोः पन्थाङ्कमैद्यौस्तेऽग्निः पशुरासीत्पृश्नयः॥ [२४] यो वा एवाहुंतिमभवन्पृथिविर्वरुध्यान्न्दमृष्टौपञ्चाशत्॥५४॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यं वजिप्रंसि॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः ॥

यो वा अयं॑थादे॒वतम॑ग्निं चि॒नुत॑ आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑
पापी॑यान्भवति॒ यो यं॑थादे॒वतं न॑ दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते॑
वसी॑यान्भवत्याग्नेय्या गा॒यत्रि॑या प्रथ॒मां चि॒तिम॑भि मृ॒शेत्रि॑ष्टुभा॑
द्वितीयां जग॑त्या तृतीया॑मनुष्टुभा॑ चतु॒र्थीम्प॒ङ्क्ता प॑ञ्चमीं
यंथादे॒वतमे॒वाग्निं चि॒नुते॑ न दे॒वता॑भ्य आ वृ॒श्च्यते॑ वसी॑यान्भवतीडा॒यै
वा ए॒षा विभ॑क्तिः प॒शव॑ इडा॒ पशु॑भिरेनम् (१)

चि॒नुते॑ यो वै प्र॒जाप॑तये प्रति॒प्रोच्या॑ग्निं चि॒नोति॑
नार्ति॑मार्च्छत्यश्वा॒वभित॑स्तिष्ठेतां कृ॒ष्ण उत्त॑रतः श्वेतो दक्षि॑ण-
स्तावा॒लभ्येष्ट॑का॒ उप॑ दध्यादे॒तद्वै प्र॒जाप॑ते रू॒पम्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑
सा॒क्षादे॒व प्र॒जाप॑तये प्रति॒प्रोच्या॑ग्निं चि॒नोति॑ नार्ति॑मार्च्छत्येतद्वा
अहो॑ रू॒पं यच्चे॒तोऽश्वो॑ रात्रि॒यै कृ॒ष्ण ए॒तदहः॑ (२)

रू॒पं यदिष्ट॑का॒ रात्रि॒यै पुरी॑षमिष्ट॑का॒ उपधा॒स्यञ्चे॒तमश्व॑म॒भि
मृ॒शेत्पुरी॑षमुपधा॒स्यन्कृ॒ष्णम॑होरा॒त्राभ्या॑मे॒वैनं॑ चि॒नुते॑ हिरण्यपा॒त्रम्मधोः॑
पूर्णं द॑दाति मध॒व्योऽसा॑नीति॒ सौर्या॑ चि॒त्रव॒त्यावे॑क्षते चि॒त्रमे॒व
भ॑वति म॒ध्यन्दि॑नेऽश्वम॒व घ्रा॑पयत्य॒सौ वा आ॑दित्य इन्द्र॑ ए॒ष
प्र॒जाप॑तिः प्राजाप॒त्योऽश्व॑स्तमे॒व सा॒क्षाद॑धोति॥ (३)

त्वामग्ने वृषभं चेकिंतानम्पुनर्युवानञ्जनयन्नुपागाम्। अस्थूरि णो
गार्हपत्यानि सन्तु तिग्मेन नो ब्रह्मणा सः शिंशाधि। पशवो वा
एते यदिष्टकाश्चित्यामृषभमुप दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे
करोति प्रजननाय तस्माद्यथेयूथ ऋषभः। संवत्सरस्य प्रतिमां
यां त्वां रात्र्युपासते। प्रजाः सुवीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्नवत्।
प्राजापत्याम् (४)

एतामुप दधातीयं वावैषैकाष्टका यदेवैकाष्टकायामन्नं क्रियते
तदेवैतयाव रुन्ध एषा वै प्रजापतेः कामदुघा तयैव यजमानो-
ऽमुष्मिल्लोकेऽग्निं दुहे येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन् येनादित्या
वसवो येन रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमानशुस्तेनैतु यजमानः
स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकाय (५)

चीयते यदग्निर्येन देवा ज्योतिषोर्ध्वा उदायन्नित्युख्यः
समिन्द्र इष्टका एवेता उप धत्ते वानस्पत्याः सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेऽभिमातिषाहे। शतं
यो नः शरदो अजीतानिन्द्रो नेषदति दुरितानि विश्वा। ये
चत्वारः पथर्यो देवयाना अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति। तेषां यो
अज्यानिमर्जीतिमा वहत्तस्मै नो देवाः (६)

परि दत्तेह सर्वे। ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः शरद्वर्षाः
सुवितं नो अस्तु। तेषामृतूनां शतशारदानां निवात एषामभये

स्याम। इदुवत्सरायं परिवत्सरायं संवत्सरायं कृणुता बृहन्नमः।
 तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानां ज्योगर्जीता अहताः स्याम। भद्रान्नः
 श्रेयः समनैष्ट देवास्त्वयावसेन समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः
 पितो (७)

आ विशस्व शं तोकाय तनुवै स्योनः। अज्यानीरेता उप
 दधात्येता वै देवता अपराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सर ओषधीः
 पचन्त्यथ कस्मादन्याभ्यो देवताभ्य आग्रयणं निरूप्यत इत्येता हि
 तद्देवता उदजयन् यदृतुभ्यो निर्वपेद्देवताभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं
 निरूप्येता आहुतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासानृतून्संवत्सरम्प्रीणाति
 न देवताभ्यः समदं दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवा इत्याह
 हुताद्याय यजमानस्यापराभावाय॥ (८)

प्राजापत्यां लोकाय देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पञ्चविंशतिश्च॥ [२]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नः प्रतिस्पशः। यो
 नः पुरस्तादक्षिणतः पश्चादुत्तरतोऽघायुरभिदासत्येतं सो-
 ऽश्मानमृच्छतु। देवासुराः संयन्ता आसन्तेऽसुरा दिग्भ्य आबाधन्त
 तां देवा इष्वा च वज्रेण चापानुदन्त यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वा चैव
 तद्वज्रेण च यजमानो भ्रातृव्यानप नुदते दिक्षूपं (९)

दधाति देवपुरा एवैतास्तनूपानीः पर्यूहतेऽग्नाविष्णू सजोषसेमा

वर्धन्तु वा॒ गिरः॑। द्यु॒मैर्वा॒जैर्भिरा॑ ग॒तम्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति
 यन्न दे॒वता॑यै जु॒हृत्यथ॑ कि॒न्दे॒व॒त्या॑ वसो॒धरि॒त्यग्नि॑र्वसु॒स्तस्यै॑षा
 धारा॒ विष्णु॑र्वसु॒स्तस्यै॑षा धारा॑ग्रावैष्ण॒व्यर्चा॑ वसो॒र्धारा॑ जुहोति
 भा॒ग॒धेयै॑नै॒वैनौ॑ सम॒र्धय॑त्यथो॑ ए॒ताम् (१०)

ए॒वाहु॑तिमा॒यत॑नवतीं करोति॒ यत्काम॑ ए॒नां जु॒होति॑ तदे॒वाव॑
 रु॒न्धे रु॒द्रो वा ए॒ष यद॒ग्नि॒स्तस्यै॑ते त॒नुवौ॑ घो॒रान्या॑ शि॒वान्या॑
 यच्छ॑तरु॒द्रीयं॑ जुहोति॒ यैवा॒स्य॑ घो॒रा त॒नूस्तां॑ तेन॑ शमयति॒
 यद्वसो॒र्धारा॑ जुहोति॒ यैवा॒स्य॑ शि॒वा त॒नूस्तां॑ तेन॑ प्रीणाति॒ यो वै
 वसो॒र्धारा॑यै (११)

प्र॒ति॒ष्ठां वेद॑ प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॒ यदा॒ज्यं मु॒च्छिष्ये॑त॒ तस्मि॑न्ब्रह्मो॒दन॑म्य॒चे
 प्रा॒श्नी॑युरे॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रो यद्वा॑ह्म॒ण ए॒षा खलु॑ वा अ॒ग्नेः
 प्रि॒या त॒नूर्यद्वै॑श्वान॒रः प्रि॒याया॑मे॒वैनौ॑ त॒नुवां॑ प्रति॑ ष्ठापयति॒ चत॑स्रो
 धे॒नू॒र्दद्या॑त्ताभिरे॒व यज॑मानोऽमुष्मि॑ल्लो॒केऽग्निं॑ दु॒हे॥ (१२)

उपै॒तान्धा॑रा॒यै षट्त्वारि॑२शच्च॥

[३]

चि॒त्तिं॒ञ्जु॒होमि॑ मन॑सा घृ॒तेने॒त्याहा॑दा॒भ्या॒ वै ना॒मैषा॑हु॒तिर्वै॑श्वकर्म॒णी
 नैनं॑ चि॒क्या॒न॒म्रातृ॑व्यो द॒भ्रो॒त्यथो॑ दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रु॒न्धेऽग्ने॑ तम॒द्येति॑
 प॒ङ्क्या॑ जु॒होति॑ प॒ङ्क्या॑हु॒त्या यज्ञ॑मुखमा॒रभ॑ते स॒प्त ते॑ अ॒ग्ने
 स॒मिधः॑ स॒प्त जि॒ह्वा इ॒त्याह॑ हो॒त्रा ए॒वाव॑ रु॒न्धेऽग्नि॑र्दे॒वेभ्यो॑-
 ऽपा॑क्रामद्वा॒ग॒धेय॑म् (१३)

इच्छमानस्तस्मा एतद्भागधेयं प्रायच्छन्नेतद्वा अग्नेरग्निहोत्रमेतर्हि
 खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि
 दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 यदेष गार्हपत्यश्चीयतेऽथ कास्याहवनीय इत्यसावादित्य इति
 ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुह्वति (१४)

य एवं विद्वानग्निं चिनुते साक्षादेव देवता ऋध्नोत्यग्ने यशस्विन्
 यशसेममर्पयेन्द्रावतीमपचितीमिहा वह। अयम्मूर्धा परमेष्ठी
 सुवर्चाः समानानामुत्तमश्लोको अस्तु। भद्रम्पश्यन्त उप सेदुरग्रे
 तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदः। ततः क्षत्रम्बलमोजश्च जातं तदस्मै
 देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता परमा (१५)

उत सन्दृक्प्रजापतिः परमेष्ठी विराजा। स्तोमाश्छन्दांसि
 निविदो म आहुरेतस्मै राष्ट्रमभि सं नमाम। अभ्यावर्तध्वमुप
 मेतं साकमयः शास्ताधिपतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञानमनु सः
 रभध्वमिमम्पश्चादनु जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उप दधात्येषा
 वा अग्रेश्चिती राष्ट्रभृत्यैवास्मिन्नाष्ट्रं दधाति राष्ट्रमेव भवति
 नास्माद्राष्ट्रम्भ्रशते॥ (१६)

भागधेयजुह्वति परमा राष्ट्रं दधाति सप्त च॥ [४]

यथा वै पुत्रो जातो म्रियत एवं वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं
 उद्वायति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छिन्द्याद्भातृव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनः

परीध्यः स्वादेवैनं योनेर्जनयति नास्मै भ्रातृव्यं जनयति तमो वा
 एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्धारयति मृत्युस्तमः कृष्णं वासः कृष्णा
 धेनुर्दक्षिणा तमसा (१७)

एव तमो मृत्युमपं हते हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं
 ज्योतिषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वै हिरण्यन्तेज एवात्मन्धत्ते सुवर्न
 घर्मः स्वाहा सुवर्नार्कः स्वाहा सुवर्न शुक्रः स्वाहा सुवर्न ज्योतिः
 स्वाहा सुवर्न सूर्यः स्वाहार्को वा एष यदग्निरसावादित्यः (१८)

अश्वमेधो यदेता आहुतीर्जुहोत्यर्काश्वमेधयोरेव ज्योतींषि सं
 दधात्येष ह त्वा अर्काश्वमेधी यस्यैतदग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्रे
 सलिलमासीत्स एतां प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त
 तदियमभवत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोको-
 ऽस्तीति (१९)

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त तदन्तरिक्षमभवत्
 यज्ञः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकौऽस्तीत्यब्रवीत्स
 विश्वकर्माणमब्रवीदुप त्वायानीति केन मोपैष्यसीति दिश्याभिरित्यब्रवी-
 उपाधत्त ता दिशः (२०)

अभवन्त्स परमेष्ठी प्रजापतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकौ-
 ऽस्तीत्यब्रवीत्स विश्वकर्माणं च यज्ञं चाब्रवीदुप वामायानीति
 नेह लोकौऽस्तीत्यब्रूताः स एतां तृतीयां चितिमपश्यत्तामुपाधत्त
 तदसावभवत्स आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुप त्वा (२१)

आया॒नीति॒ नेह॒ लो॒कोऽस्तीत्य॑ब्रवी॒त्स विश्व॑कर्माणं च
 य॒ज्ञं चा॑ब्रवी॒दुप॑ वा॒माया॒नीति॒ नेह॒ लो॒कोऽस्तीत्य॑ब्रूता॒ः स
 पर॑मे॒ष्ठिन॑मब्रवी॒दुप॑ त्वाया॒नीति॒ केन॑ मो॒पैष्य॑सीति॒ लोकं
 पृ॒णयेत्य॑ब्रवी॒त्तं लोकं॑ पृ॒णयो॒पैत्तस्मा॑दया॒तयाम्नी॑ लोकं पृ॒णा-
 या॒तयामा॑ ह्य॒सौ (२२)

आ॒दि॒त्यस्ता॑नृष॒योऽब्रुव॑न्नुप॒ व आया॑मेति॒ केन॑ न उ॒पैष्य॑थेति॒
 भू॒मेत्य॑ब्रुव॒न्तां द्वाभ्यां॑ चि॒तीभ्या॑मुपाय॒न्त्स पञ्च॑चितीकः॒ सम॑पद्यत
 य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं चि॑नुते भू॒याने॒व भ॑वत्य॒भीमाँल्लो॒काञ्ज॑यति वि॒दुरे॑न
 दे॒वा अथो॑ ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑ना॒ः सायु॑ज्यं गच्छति॥ (२३)

तमसाऽऽदित्योऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापतिमब्रवीदुपं त्वाऽसौ पञ्चचत्वारिंशच्च॥ — [५]

वयो॒ वा अ॒ग्निर्यद॑ग्नि॒चित्प॒क्षिणो॑ऽश्नी॒यात्तमे॒वाग्नि॑मद्या॒दार्ति॑मा॒र्च्छे
 व्र॒तं च॑रे॒त्संव॑त्सरः॒ हि व्र॒तं नाति॑ प॒शुर्वा ए॒ष यद॑ग्निर॒हिन॑स्ति॒ खलु॑
 वै तम्प॒शुर्य॑ ए॒नम्पु॑रस्ता॒त्प्रत्य॑ञ्चमु॒पच॑रति॒ तस्मा॑त्प॒श्चात्प्रा॑डु॒पच॑र्य
 आ॒त्मनो॑ऽहिः॒सायै॑ तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मे यच्छ॒ पृथि॒वीं यच्छ॑ (२४)

पृ॒थि॒व्यै मा॑ पाहि॒ ज्योति॑रसि॒ ज्योति॑र्मे यच्छा॒न्तरि॑क्षं
 यच्छा॒न्तरि॑क्षान्मा पाहि॒ सुव॑रसि॒ सुव॑र्मे यच्छ॒ दिवं यच्छ॑ दि॒वो
 मा॑ पा॒हीत्या॑हैताभि॒र्वा इ॒मे लो॒का वि॑धृता॒ यदे॒ता उ॑प॒दधा॑त्येषां
 लो॒कानां॑ वि॑धृत्यै॒ स्वय॑मातृ॒ण्णा उ॑प॒धाय॑ हिर॒ण्येष्ट॑का॒ उप॑
 दधा॒तीमे॒ वै लो॒काः स्व॑यमातृ॒ण्णा ज्योति॑र॒हिर॑ण्यं यथ॒स्वय॑मातृ॒ण्णा

उपधाय (२५)

हिरण्येष्टका उपदधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुते-
ऽथो एताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति यास्तै अग्ने सूर्ये
रुचं उद्यतो दिवमातन्वन्ति रश्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनाय
नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः। इन्द्राग्नी
ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धेहि (२६)

ब्राह्मणेषु रुचं राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्वेषु शूद्रेषु मयि धेहि
रुचा रुचम्। द्वेधा वा अग्निं चिक्यानस्य यश इन्द्रियं गच्छत्यग्निं
वा चितमीजानं वा यदेता आहुतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यश इन्द्रियं धत्त
ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोऽग्निं चिन्वन्नधिक्रामन्ति तत्त्वां यामि
ब्रह्मणा वन्दमान इति वारुण्यर्चा (२७)

जुहुयाच्छान्तिरेवैषाग्नेर्गुप्तिरात्मनो हविष्कृतो वा एष योऽग्निं
चिनुते यथा वै हविः स्कन्दत्येवं वा एष स्कन्दति योऽग्निं चित्वा
स्त्रियमुपैति मैत्रावरुण्यामिक्षया यजेत मैत्रावरुणतामेवोपैत्यात्मनो-
ऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृतुस्थां वेदतुर्ऋतुरस्मै कल्पमान एति
प्रत्येव तिष्ठति संवत्सरो वा अग्निः (२८)

ऋतुस्थास्तस्य वसन्तः शिरो ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षो
वर्षाः पुच्छः शरदुत्तरः पक्षो हेमन्तो मध्यम्पूर्वपक्षाश्चितयो-
ऽपरपक्षाः पुरीषमहोरात्राणीष्टका एष वा अग्निर्ऋतुस्था य एवं

वेद॒र्तुर्ऋ॒तुस्मै॒ कल्प॑मान॒ एति॒ प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒तं
ज्यैष्ठ्य॑कामो न्य॒धत्त॑ ततो॒ वै स ज्यैष्ठ्य॑म॒गच्छ॑द्य ए॒वं वि॒द्वान॒ग्निं
चि॒नुते॒ ज्यैष्ठ्य॑मे॒व गच्छ॑ति॥ (२९)

पृथि॒वीं यच्छ॑ य॒ध्वं यमा॑तृ॒णा उ॒पधा॑य॒ धेह्य॑चाग्निश्चि॒नुते॒ त्रीणि॑ च॥ [६]

यदा॒कू॒ता॒थ्स॒मसु॑स्रोद्धृ॒दो वा॒ मन॑सो वा॒ सम्भृ॑तं चक्षु॒षो वा।
तम॒नु प्रेहि॑ सु॒कृत॑स्य॒ लोकं॑ यत्र॒र्षयः॑ प्रथ॒म॒जा ये पु॑रा॒णाः। ए॒त॒
स॒धस्थ॑ परि॒ ते द॑दामि॒ यमा॒वहा॑च्छे॒वधिं॑ जा॒तवे॑दाः। अ॒न्वा॒ग॒न्ता
य॒ज्ञप॑ति॒र्वो अत्र॑ त॒स्मिं जा॒नीत॑ पर॒मे व्यो॑मन्। जा॒नी॒तादे॑नं पर॒मे
व्यो॑म॒न्दे॒वाः स॒धस्था॑ वि॒द रू॒पम॑स्य। यदा॒गच्छा॑त् (३०)

पृ॒थिभि॑र्दे॒व्याना॑रि॒ष्टापूर्ते॑ कृ॒णु॒तादा॒विर॑स्मै। सम्प्र च्य॒वध्व॑म॒नु
सम्प्र या॒ताग्ने॑ प॒थो दे॒व्याना॑न्कृ॒णुध्व॑म्। अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑
अ॒ध्युत्तर॑स्मिन्वि॒श्वे दे॒वा यज॑मानश्च सी॒दत। प्र॒स्तरे॑ण॒ परि॑धि॒ना
सु॒चा वे॒द्या च ब॒र्हिषा॑। ऋ॒चेमं॑ य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॒वे।
यदि॑ष्टं यत्प॒रा॒दानं॑ यद्दत्तं या च॒ दक्षि॑णा। तत् (३१)

अ॒ग्निर्वै॑श्व॒कर्म॑णः सुव॑र्दे॒वेषु॑ नो दधत्। येना॑ स॒हस्रं॑ वह॑सि॒
येना॑ग्ने॒ सर्व॑वेद॒सम्। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॒वे। येना॑ग्ने॒
दक्षि॑णा यु॒क्ता य॒ज्ञं वह॑न्त्यृ॒त्विजः॑। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑ वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑
गन्त॒वे। येना॑ग्ने सु॒कृतः॑ प॒था म॒धो॒र्धारा॑ व्या॒न॒शुः। तेने॑मं य॒ज्ञं नो॑
वह॒ सुव॑र्दे॒वेषु॑ गन्त॒वे। यत्र॑ धा॒रा अ॒न॒पेता॑ म॒धो॒र्धृत॑स्य॒ च याः॑।

तदग्निर्वैश्वकर्मणः सुवर्देवेषु नो दधत्॥ (३२)

आगच्छात्तद्व्यानुशुस्तेनेमं यज्ञं नो वह सुवर्देवेषु गन्तवे चतुर्दश च॥ [७]

यास्ते अग्ने समिधो यानि धाम या जिह्वा जातवेदो यो अर्चिः। ये ते अग्ने मेडयो य इन्द्रवस्तेभिरात्मानं चिनुहि प्रजानन्। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वा हैतस्य क्रियते किं वा न यद्वा अध्वर्युरग्रेऽन्वन्नन्तरेत्यात्मनो वै तदन्तरैति यास्ते अग्ने समिधो यानि (३३)

धामेत्याहैषा वा अग्नेः स्वयञ्चितिरग्निरेव तदग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरैति चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतम्पिन्वन्नजरं सुवीरं ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोप धीयते यत्कूर्मश्चतस्र आशाः प्र चरन्त्वग्नय इत्याह (३४)

दिश एवैतेन प्र जानातीमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्नित्याह सुवर्गस्य लोकस्याभनीत्यै ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनामित्याह ब्रह्मणा वै देवाः सुवर्गं लोकमायन् यद्ब्रह्मण्वत्योपदधाति ब्रह्मणैव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्य प्रजाः पशवश्छन्दांसि रूपं सर्वान् वर्णानिष्टकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजां पशूञ्छन्दांस्यव रुन्धेऽथो प्रजाभ्य एवैनम्पशुभ्यश्छन्दोभ्यो-

ऽवरुद्धं चिनुते॥ (३५)

यान्यग्रय इत्याहेष्टकानां षोडश च॥ [८]

मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निं रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय।
मयि प्रजाम्मयि वर्चो दधाम्यरिष्टाः स्याम तनुवा सुवीराः।
यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वन्तरमर्त्यो मर्त्या आविवेश।
तमात्मन्यरि गृह्णीमहे वयं मा सो अस्मा अवाहाय परा
गात्। यदध्वर्युरात्मन्नग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वो-
ऽग्निस्तमपि (३६)

यजमानाय चिनुयादग्निं खलु वै पशवोऽनूपं तिष्ठन्ते-
ऽपक्रामुंका अस्मात्पशवः स्युर्मयि गृह्णाम्यग्रे अग्निमित्याहात्मन्नेव
स्वमग्निं दाधार नास्मात्पशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
यन्मृचापश्चाग्नेरनाद्यमथ कस्मान्मृदा चाद्विश्वाग्निश्चीयत इति
यदद्विः संयौति (३७)

आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेवैनं स संजति यन्मृदा
चिनोतीयं वा अग्निर्वैश्वानरोऽग्निनैव तदग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति यन्मृदा चाद्विश्वाग्निश्चीयतेऽथ कस्मादग्निरुच्यत इति
यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्रयो वै छन्दांसि तस्मादग्निरुच्यतेऽथो इयं
वा अग्निर्वैश्वानरो यत् (३८)

मृदा चिनोति तस्मादग्निरुच्यते हिरण्येष्टका उपं दधाति

ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरण्यं
 तेजं एवात्मन्यत्ते यो वा अग्निः सर्वतोमुखं चिनुते सर्वासु
 प्रजास्वन्नमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयति गायत्रीम्पुरस्तादुप दधाति
 त्रिष्टुभं दक्षिणतो जगतीम्पश्चादनुष्टुभमुत्तरतः पङ्क्तिम्मध्यं एष वा
 अग्निः सर्वतोमुखस्तं य एवं विद्वाश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति
 सर्वा दिशोऽभि जयत्यथो दिश्येव दिशं प्र वयति तस्माद्विशि
 दिक्प्रोता॥ (३९)

अपिं सं योतिं वैश्वानरो यदेष वै पञ्चविंशतिश्च॥ [९]

प्रजापतिरग्निमसृजत सौऽस्मात्सृष्टः प्राङ्वाद्रवत्तस्मा अश्वं
 प्रत्यास्यत्स दक्षिणावर्तत तस्मै वृष्णिम्प्रत्यास्यत्स प्रत्यङ्गावर्तत
 तस्मा ऋषभम्प्रत्यास्यत्स उदङ्गावर्तत तस्मै बस्तम्प्रत्यास्यत्स
 ऊर्ध्वोऽद्रवत्तस्मै पुरुषं प्रत्यास्यत् यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति सर्वत
 एवैनम् (४०)

अवरुध्य चिनुत एता वै प्राणभृतश्चक्षुष्मतीरिष्टका
 यत्पशुशीर्षाणि यत्पशुशीर्षाण्युपदधाति ताभिरेव यजमानो-
 ऽमुष्मिल्लोके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मा इमे लोकाः प्र भान्ति
 मृदाभिलिप्योप दधाति मेध्यत्वाय पशुर्वा एष यदग्निरन्नम्पशवं एष
 खलु वा अग्निर्यत्पशुशीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नम् (४१)

स्यादिति सन्तरां तस्य पशुशीर्षाण्युप दध्यात्कनीय

ए॒वास्यान्न॑म्भवति॒ यं का॒मये॑त॒ समाव॑द॒स्यान्न॑ऽ स्या॒दिति॑
म॒ध्यत॑स्तस्योप॑ द॒ध्यात्स॑माव॑दे॒वास्यान्न॑म्भवति॒ यं का॒मये॑त॒
भूयो॑ऽस्यान्न॑ऽ स्या॒दित्यन्ते॑षु तस्य॑ व्यु॒दूहो॑प॑ द॒ध्यादन्त॑त ए॒वास्मा॑
अन्न॑मव॑ रुन्धे भूयो॑ऽस्यान्न॑म्भवति॥ (४२)

ए॒न॒म॒स्यान्न॑म्भूयो॑स्यान्न॑म्भवति॥ [१०]

स्ते॒गान्द॑ऽष्टा॑भ्याम्मु॒ण्डूका॑ञ्ज॒म्यैभि॑राद॑कां खा॒देनो॑र्जः
स॑सू॒देनार॑ण्यं जा॒म्बीले॑न॒ मृद॑म्ब॒स्वैभिः॑ शर्क॑राभि॒रव॑का॒मव॑काभिः
शर्क॑रामु॒त्सादे॑न॒ जिह्वा॑मव॒क्रन्दे॑न॒ तालु॑ऽ सर॑स्वतीं जिह्वा॒ग्रेण॑॥ (४३)

स्ते॒गान्द्वावि॑शतिः॥ [११]

वाज॑ऽ ह॒नूभ्या॑म॒प आ॒स्ये॑नादि॒त्याञ्छ्रु॑भिरु॒पया॑मम॒धरे॑णोष्ठे॒न
सदु॑त्तरे॒णान्त॑रे॒णानू॑का॒शम्प्र॑का॒शेन॑ बा॒ह्यऽ स्त॑नयि॒तुं नि॑र्बा॒धेन॑
सूर्या॑ग्नी चक्षु॑भ्यां वि॒द्युतौ॑ क॒नान॑काभ्याम॒शनि॑म्म॒स्तिष्के॑ण॒
बल॑म्म॒ञ्जभिः॑॥ (४४)

वाजं॑ पञ्च॒विश॑तिः॥ [१२]

कूर्मा॑ञ्छ्रु॒फैर॑च्छ॒लाभिः॑ क॒पिञ्ज॑ला॒न्त्साम॑ कु॒ष्ठिका॑भिर्ज॒वं
जङ्घा॑भिरग॒दं जा॒नुभ्यां॑ वी॒र्यं॑ कु॒हाभ्यां॑ भ॒यम्प्र॑चा॒लाभ्या॑म्
गुहो॑प॒पक्षा॑भ्याम॒श्विना॑व॒स॑भ्या॒मदि॑तिः॒ शी॒र्ष्णा नि॑र्ऋ॒तिं

निर्जाल्मकेन शीर्ष्णा॥ (४५)

कूर्मान्नयोंवि९शतिः॥ [१३]

योक्त्रं गृध्राभिर्युगमानंतेन चित्तम्मन्याभिः सङ्क्रोशान्प्राणैः
प्रकाशेन त्वचं पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रः स्वपसा वहैन
बृहस्पति९ शकुनिसादेन रथमुष्णिहाभिः॥ (४६)

योक्त्रमेकवि९शतिः॥ [१४]

मित्रावरुणौ श्रोणीभ्यामिन्द्राग्नी शिखण्डाभ्यामिन्द्राबृहस्पती
ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णू अष्टीवद्धा९ सवितारम्पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनाप्सस
मुष्काभ्याम्पवमानम्पायुना पवित्रम्पोत्राभ्यामाक्रमणं स्थूराभ्यां
प्रतिक्रमणं कुष्ठाभ्याम्॥ (४७)

[१५]

इन्द्रस्य क्रोडोऽदित्यै पाजस्यन्दिशां जत्रवो जीमूतान्हृदयोपशाम
पुरितता नभं उदर्येणेन्द्राणीम्प्रीहा वल्मीकांन्क्लोम्रा गिरीन्प्लाशिभिः
समुद्रमुदरेण वैश्वानरम्भस्मना॥ (४८)

मित्रावरुणाविन्द्रस्य द्वावि९शतिर्द्वावि९शतिः॥ [१६]

पूष्णो वनिष्ठुरन्धाहेः स्थूरगुदा सर्पान्गुदाभिर्ऋतूनृष्टीभिर्दिवं
पृष्ठेन वसूनाम्प्रथमा कीकसा रुद्राणां द्वितीयादित्यानां
तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानां पञ्चमी विश्वेषां देवानां९

षष्ठी॥ (४९)

पूष्णश्चतुर्विंशतिः॥ [१७]

ओजो॑ ग्री॒वाभि॑र्नि॒र्ऋ॒तिम॑स्थभि॒रिन्द्र॑ꣳ स्वप॑सा॒ वह॑न रु॒द्रस्य॑
विच॒लः स्क॒न्धोऽहो॑रा॒त्रयो॑र्द्वि॒तीयो॑ऽर्धमा॒सानां॑ तृ॒तीयो॑ मा॒सां च॑तुर्थ
ऋ॒तूना॑मप॑श्चमः स॑व॒त्सर॑स्य॒ षष्ठः॑॥ (५०)

ओजो॑ वि॒ंशतिः॥ [१८]

आ॒न॒न्दं न॒न्दथु॑ना॒ कामं॑ प्र॒त्यासा॑भ्यां भ॒यꣳ शि॑ती॒मभ्यां॑
प्र॒शिषं॑ प्र॒शासा॑भ्याꣳ सू॒र्याच॑न्द्रमसौ वृ॒क्याभ्याꣳ श्या॑मश॒बलौ॑
म॒त॑स्त्राभ्या॒व्युष्टिꣳ रू॒पेण॑ नि॒मृत्ति॑म॒रूपेण॑॥ (५१)

आ॒न॒न्दꣳ षोड॑शः॥ [१९]

अ॒हर्मा॑ꣳ से॒न रा॒त्रिम्पी॑वसा॒पो यू॒षेण॑ घृ॒तꣳ रसे॑न॒ श्यां व॑स॒या
दू॒षीका॑भि॒र्ह्रादु॑नि॒मश्रु॑भिः पृ॒ष्वा॒न्दि॒वꣳ रू॒पेण॑ नक्ष॑त्राणि॒ प्रति॑रूपेण
पृथि॒वीं च॑र्मणा छु॒वीं छु॒व्योपा॑कृ॒ताय॑ स्वाहा॒लब्धाय॑ स्वाहा॒ हुताय॑
स्वाहा॑॥ (५२)

अ॒हर्ऋ॒ष्टावि॑ंशतिः॥ [२०]

अ॒ग्नेः प॑क्ष॒तिः सर॑स्वत्यै नि॒पक्ष॑तिः सोम॑स्य तृ॒तीया॒पां
च॑तु॒र्थ्योष॑धीनां प॒ञ्चमी॑ स॑व॒त्सर॑स्य॒ षष्ठी॑ म॒रुताꣳ सप्त॑मी

बृहस्पतेरष्टमी मित्रस्य नवमी वरुणस्य दशमीन्द्रस्यैकादशी
विश्वेषां देवानां द्वादशी द्यावापृथिव्योः पार्श्वं यमस्य पाटूरः॥ (५३)

अग्नेरेकात्रिंशत्॥ [२१]

वायोः पक्षतिः सरस्वतो निपक्षतिश्चन्द्रमसस्तृतीया नक्षत्राणां
चतुर्थी संवितुः पञ्चमी रुद्रस्य षष्ठी सर्पाणां सप्तम्यर्यम्णोऽष्टमी
त्वष्टर्नवमी धातुर्दशमीन्द्राण्या एकादश्यदित्यै द्वादशी द्यावापृथिव्योः
पार्श्वं यम्यै पाटूरः॥ (५४)

वायोरष्टाविंशतिः॥ [२२]

पन्थामनूवृग्भ्यां सन्ततिः स्नावन्याभ्यां शुक्रान्पित्तेन
हरिमाणं यक्रा हलीक्ष्णान्पापवातेन कूश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवध्येन
शुनो विशसनेन सर्पल्लोहितगन्धेन वयांसि पक्वगन्धेन
पिपीलिकाः प्रशादेन॥ (५)

पन्थान्द्वाविंशतिः॥ [२३]

क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानः। स नो नय
सुकृतस्य लोकं तस्य ते वयं स्वधया मदमे॥ (५६)

क्रमैरष्टादश॥ [२४]

द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमात्मान्तरिक्षं समुद्रो
योनिः सूर्यस्ते चक्षुर्वतः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासाश्चार्धमासाश्च

पर्वाण्यृतवोङ्गानि संवत्सरो महिमा॥ (५७)

द्यौः पञ्चविंशतिः॥ [२५]

अग्निः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं लोकमजयद्यस्मिन्नाग्निः स
तै लोकस्तं जैष्यस्यथाव जिघ्र वायुः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं
लोकमजयद्यस्मिन्वायुः स तै लोकस्तस्मात्त्वान्तरैष्यामि
यदि नावजिघ्रस्यादित्यः पशुरासीत्तेनायजन्त स एतं
लोकमजयद्यस्मिन्नादित्यः स तै लोकस्तं जैष्यसि यद्यवजिघ्रसि॥ (५)

यस्मिन्नष्टौ च॥ [२६]

प्राचीनवशं यावन्त ऋक्सामे वाग्वै देवेभ्यो देवा वै देवयजनङ्कदृश्च तद्धिरण्यं षट्पदानि ब्रह्मवादिनो
विचित्यो यत्कलया ते वारुणो वै क्रीतः सोम एकादश॥ [२७]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>